

ปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กรณีปลาสดบางบ่อ

Identifying the Problems Concerning the Registration of Geographical
Indications: The Case of Pla Salid Bangbo

ปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กรณีปลาสดบางป่อ

Identifying the Problems Concerning the Registration of Geographical Indications:
The Case of Pla Salid Bangbo

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2557

© 2558

ศุภกานต์ ศรีโสภณาเจริญรัตน์

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กรณีปลาสดบางบ่อ

ผู้วิจัย ศุภกานต์ ศรีโสภาเจริญรัตน์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ปัจฉิมา ธนสันติ)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรยา สิงห์สงบ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

15 กันยายน 2558

ศุภกานต์ ศรีโสภณาเจริญรัตน์. ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต, กันยายน 2558, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ศึกษากรณีพลาสติกบางบ่อ (134 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบกฎหมายของประเทศไทย และของต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และแนวทางการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

จากการวิจัยศึกษาเห็นว่าสินค้าที่มีชื่อเสียงอย่างหนึ่งของจังหวัดสมุทรปราการที่ทุกคนกล่าวขานก็คือ พลาสติกบางบ่อ เนื่องจากอำเภอบางบ่อมีแหล่งเพาะเลี้ยงพลาสติก ที่มีคุณภาพของดิน และคุณภาพของน้ำที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นๆในประเทศ อีกทั้งชาวบ้านในชุมชนอำเภอบางบ่อนี้ยังได้มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปพลาสติกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นอีกด้วย แต่ในปัจจุบันได้มีพลาสติกนอกพื้นที่การเพาะเลี้ยงในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เข้ามาขายในเขตของจังหวัดสมุทรปราการมากมาย จนสร้างความเสียหายต่อชื่อเสียงของพลาสติกบางบ่อ กรณีนี้รัฐบาลควรเข้ามากำกับดูแลคุณภาพของสินค้าที่ผลิตในพื้นที่ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างชื่อเสียง และสร้างค่านิยมให้กับผู้บริโภค หากมองในแง่ของการคุ้มครอง กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อาจจะเป็นเครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ ที่ช่วยสร้างค่านิยมของสินค้าชุมชน

ปัจจุบันพลาสติกของอำเภอบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการ ยังมีได้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากยังไม่ได้มีการพิสูจน์ถึงความเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตทางภูมิศาสตร์เพราะเหตุนี้ผู้เขียนจึงต้องศึกษาว่า พลาสติกบางบ่อนั้นยังไม่สามารถขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เป็นเพราะคุณสมบัติของผู้ที่จะขอขึ้นทะเบียนเองหรืออาจจะเป็นเพราะพลาสติกบางบ่อไม่สามารถยืนยันแหล่งการผลิตทางภูมิศาสตร์ได้ ว่าพลาสติกบางบ่อ นั้นมีคุณลักษณะเฉพาะของพลาสติกที่มาจากแหล่งผลิตอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามผู้เขียนจะหาแนวทางวิธีการแก้ปัญหาการขึ้นทะเบียนพลาสติกบางบ่อ เพื่อให้มีการดำเนินการของขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่อไป

คำสำคัญ: สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์, กฎหมายไทย, ภูมิปัญญาท้องถิ่น, พลาสติก

Srisophacharoenrat S. LL.M., September 2015, Graduated School,
Bangkok University.

Identifying the Problems Concerning the Registration of Geographical Indications:
The Case of Pla Salid Bangbo (134 pp.)

Advisor: Pawarit Lertdhamtewe, Ph.D.

ABSTRACT

The objective of this research is to study the legal system in Thailand and its considering with the international law concerning a protection of geographical indication (GI). It also analyzes a problem of registration GI, and provides a guidelines for a filing an application for the registration of GI of a Pla Salid Bangbo in Samut Prakarn province.

It is suggested that a famous product of Samut Prakan province was a Pla Salid Bangbo. That is because of this district had a quality of soil and water which differ from the other areas in a country. Now villagers in Bangbo district had also a knowledge of the unique privatization as well. At present, There is a Pla Salid outer this district. It sell more in this area and there is a damage to the reputation of Pla Salid Bangbo. It is argued that the government should take care a quality of product in this area as well as supporting a creation of a reputation and a creation popular to consumers. In protection as to the legal of GI, It may be the quality instrumental that can help create a popular of its communities. This research argues that the protection of GI can he used as a tool for careful a quality product of Local Thai communities.

Currently, Pla Salid Bangbo has not been registered of geographical indication. Because it isn't proof to a linkages to a source geographical of product. For this reason, This research had did a research about a problem of registration of geographical that it was because of those qualifications to apply for a registration or it was because of its product couldn't confirmed the source of product that specific feature come from the source of production. However, This research was seeking a

solution to the registration of Pla Salid Bangbo. To provided for the implementation of the registration of the geographical indication further.

Keywords: Geographical Indication, Intellectual Property, Local Knowledge, Pla Salid Bangbo

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และอาจารย์ปัจฉิมา ธนสันติ ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เขียน ผู้เขียนขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสอง ที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และผู้เขียนขอขอบคุณคำชี้แนะในการแก้ไขเพิ่มเติมสารนิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอดเวลา เป็นผลให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

สารนิพนธ์ฉบับนี้หากมีคุณค่ามีประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในเรื่องปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผู้เขียนขอขอบคุณความดีทั้งหมดให้แก่ พ่อสมยศ ศรีโสภาเจริญรัตน์, แม่ยาใจ ใจเที่ยง, ตาซุบ ใจเที่ยง, นายภาณุพงศ์ชาติทองคำ และขอมอบบุญกุศลทั้งหมดให้แก่ ยายลิ้นจี่ ใจเที่ยง ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ศุภกานต์ ศรีโสภาเจริญรัตน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ซ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	3
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3 สมมติฐาน	4
1.4 วิธีดำเนินการศึกษา	4
1.5 ขอบเขตการศึกษา	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 โครงสร้างรายงานสารนิพนธ์	5
บทที่ 2 การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	
2.1 ความเป็นมาในการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	6
2.2 วิวัฒนาการของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย	7
2.2.1 กฎหมายอาญา	7
2.2.2 กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค	7
2.2.3 กฎหมายเครื่องหมายการค้า	8
2.3 กฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	8
2.4 ลักษณะของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายไทย	11
2.5 ตัวอย่างสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนในประเทศไทย	12
2.5.1 หอยนางรมสุราษฎร์ธานี	12
2.5.2 คำขอการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: หอยนางรมสุราษฎร์ธานี	13
2.5.3 ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี	16

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ) การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	
2.5.4 คำขอการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี	16
2.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพลาสติก	20
2.6.1 ประวัติความเป็นมา	20
2.6.2 ชื่อเสียงหรือคุณภาพของพลาสติกบางบ่อ	21
2.6.3 ลักษณะทั่วไปของพลาสติก	21
2.6.4 การสีบพันธุ์	21
2.6.5 การป้องกันและกำจัดศัตรู	21
2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างพลาสติกกับแหล่งภูมิศาสตร์	22
2.7.1 ที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์	22
2.7.2 ที่ตั้งและอาณาเขต	22
2.7.3 ลักษณะภูมิประเทศ	23
2.7.4 ลักษณะภูมิอากาศ	24
2.7.5 ลักษณะของดิน	24
2.8 ภูมิปัญญาการเลี้ยงพลาสติก	24
2.9 ประโยชน์ของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	26
2.9.1 การคุ้มครองผู้บริโภค	26
2.9.2 การคุ้มครองผู้ผลิตและป้องกันการแข่งขันที่ไม่ธรรม	27
2.9.3 การเพิ่มมูลค่าของสินค้าให้ผู้ผลิต และเครื่องมือทางการตลาด	27
2.9.4 การดูแลรักษามาตรฐานของสินค้า	27
2.9.5 การช่วยกระจายรายได้สู่ชนบท และส่งเสริมอุตสาหกรรมท้องถิ่น	27
2.9.6 การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น	27
2.10 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	27
2.10.1 บทบาทในทางการตลาดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ) การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	
2.10.2 บทบาทในการส่งเสริมการส่งออก	28
บทที่ 3 กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	
3.1 กฎหมายและความตกลงระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	30
3.2 แนวทางการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎระเบียบของสหภาพยุโรป (Regulation EU)	37
3.2.1 นิยามและประเภทสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการคุ้มครอง	37
3.2.2 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่อาจได้รับความคุ้มครอง	38
3.2.3 บุคคลผู้มีสิทธิจดทะเบียน	38
3.2.4 ขั้นตอนการคัดค้านการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่ได้รับความคุ้มครอง	39
3.2.5 มติการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง	40
3.2.6 การแก้ไขรายละเอียดผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่ได้รับความคุ้มครอง	40
3.2.7 การยกเลิกการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง	41
3.3 แนวทางการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของออสเตรเลีย	42
3.4 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซีย	43
3.4.1 ความเป็นมาของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินโดนีเซีย	43
3.4.2 คุณสมบัติของผู้ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียน	44
3.4.3 ขั้นตอนและระเบียบในการจดทะเบียน	45
3.4.4 รายการสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซีย	48
บทที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	
4.1 วิเคราะห์ปัญหาแนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของ สหภาพยุโรปกับประเทศไทย	51
4.2 แนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซีย	54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 (ต่อ) ปัญหาเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	
กับประเทศไทย	
4.3 แนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลีย	56
กับประเทศไทย	
4.4 วิเคราะห์กฎหมายต่างประเทศที่สามารถนำมาเปรียบเทียบให้มีการขึ้นทะเบียน	56
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของปลาสดบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	
4.5 ความเป็นไปได้ในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของปลาสดบางบ่อ	57
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	
5.1 บทสรุป	60
5.2 ข้อเสนอแนะ	61
5.2.1 กรณีผู้ประกอบการในอำเภอบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการ	61
5.2.2 กรณีส่วนราชการในจังหวัดสมุทรปราการ	61
5.2.3 กรณีของกรมทรัพย์สินทางปัญญา	62
5.2.4 กรณีของกรมประมงและกรมส่งเสริมการเกษตร	62
5.2.5 แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	64
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	71
ประวัติผู้เขียน	134
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงผลิตภัณฑ์สินค้าของประเทศอินโดนีเซียที่ได้
ขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

หน้า

48

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: หลู้าทรงกระเทียม	25
ภาพที่ 2.2: หลู้าทรงกระเทียมที่ถูกฟัน	25
ภาพที่ 2.3: สีของน้ำที่แสดงว่าน้ำมีคุณภาพ	26
ภาพที่ 3.1: แผนที่ที่ตั้งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินโดนีเซีย	50
ภาพที่ 4.1: ผู้ให้ข้อมูล ลุงบุญสม บานเย็น	58
ภาพที่ 4.2: ประกาศเกียรติคุณของลุงบุญสม บานเย็น	59
ภาพที่ 5.1: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สช.01) หน้า 1	64
ภาพที่ 5.2: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สช.01) หน้า 2	65
ภาพที่ 5.3: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สช.01) หน้า 3	66
ภาพที่ 5.4: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สช.01) หน้า 4	67
ภาพที่ 5.5: ใบต่อ สช.01	68

บทที่ 1

บทนำ

พลาสติกบางบ่อถือว่าเป็นสินค้าที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวิธีการเลี้ยงที่เฉพาะตัวไม่เหมือนจังหวัดอื่น ซึ่งสามารถที่จะขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เพราะพลาสติกที่มีการเพาะเลี้ยงและผลิตในอำเภอบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการนั้นเป็นพลาสติกที่เลี้ยงตามธรรมชาติ โดยพลาสติกจากแหล่งนี้จะมียืดหยุ่น และมีรสชาติที่มีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะท้องถิ่นในอำเภอบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น โดยพลาสติกจากแหล่งเพาะเลี้ยงจากแหล่งผลิตอื่นไม่สามารถเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพรสชาติได้อย่างพลาสติกในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เหตุเพราะแร่ธาตุในดิน แร่ธาตุในน้ำ กรรมวิธีการหมักพลาสติกล้วนเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการทั้งสิ้น ซึ่งเปรียบได้กับการเลี้ยงปลาแรดในลุ่มน้ำสะแกกรังในจังหวัดอุทัยธานีที่สามารถขอรับความคุ้มครองจากกฎหมายโดยการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยวิธีการเลี้ยงปลาแรดจะเลี้ยงในกระชังซึ่งนับเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวอุทัยธานีทั้งสิ้น ซึ่งกรรมวิธีแรกของการทำกระชังปลาของชาวบ้านนั้นจะเน้นชังปลาที่จับมาได้ แต่ต่อมาเมื่อเห็นว่าปลามีการเจริญเติบโตและมีความอุดมสมบูรณ์มาก ชาวบ้านจึงได้พัฒนาจากการชังปลาในกระชังเป็นการเลี้ยงปลาในกระชังอย่างถาวร และปัจจัยที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ปลาแรดนั้นมีความเจริญเติบโตสมบูรณ์นั้นก็เพราะความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ ซึ่งแม่น้ำสะแกกรังนี้ถือว่าเป็นปากแม่น้ำที่จะไหลลงไปรวมกับแม่น้ำเจ้าพระยา จึงทำให้แม่น้ำสะแกกรังมีความอุดมสมบูรณ์มาก เพราะเหตุนี้ปลาแรดในลุ่มน้ำสะแกกรังจึงมีชื่อเสียงมากขึ้นจนเป็นที่รู้จักของคนไทยและชาวต่างชาติ

ทรัพย์สินทางปัญญาในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันมีการคิดค้น การประดิษฐ์ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาอย่างมากมาย ทำให้ต้องมีการคุ้มครองผลผลิต และผลงานใหม่ ๆ ที่เกิดจากสติปัญญาและความชำนาญของผู้คิดค้น ดังนั้นทำให้คนส่วนใหญ่เริ่มสนใจความรู้ในด้านนี้มากขึ้น จึงทำให้ต้องมีการตีความหลักกฎหมายที่จะเข้ามาบังคับใช้ และรวมถึงต้องมีแนวทางการคุ้มครองโดยกฎหมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อบุคคลทั่วไปอย่างมาก จึงเป็นเหตุให้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเป็นที่น่าสนใจแก่บุคคลทั่วไป

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่ใช้ในอดีตนั้น คือ กฎหมายลิขสิทธิ์ กฎหมายสิทธิบัตร และกฎหมายเครื่องหมายทางการค้า แต่ในปัจจุบันกฎหมายได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น จึงมีกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ขึ้น ซึ่งจะเน้นความคุ้มครองในด้านของตัวสินค้าในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยจะต้องมีการขึ้นทะเบียน สินค้าที่จะได้ขึ้นทะเบียนนั้นต้องสามารถทำให้ผู้บริโภคมีความเข้าใจคุณภาพ คุณลักษณะพิเศษของสินค้าที่ไม่เหมือนที่อื่น และรวมถึงแหล่งผลิตของสินค้านั้นด้วย

สินค้าที่จะขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้นั้นจะต้องมีปัจจัยอยู่สองประการ คือ ปัจจัยจากธรรมชาติ และปัจจัยจากมนุษย์ โดยปัจจัยจากธรรมชาตินั้นสร้างสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงสภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศ ส่วนปัจจัยจากมนุษย์นั้นจะเกิดจากการใช้ทักษะ ความชำนาญ และภูมิปัญญาทั้งสิ้น ในการผลิตสินค้า ซึ่งปัจจัยทั้งสองนี้จะส่งผลให้ลักษณะของสินค้า มีความโดดเด่นเฉพาะตัว ซึ่งสิทธิในความเป็นเจ้าของสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นี้จะเป็นสิทธิของชุมชน หรือกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น

ในปัจจุบันภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมีความคุ้มครองภายใต้ของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าความรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นจะมีคุณประโยชน์เชิงเศรษฐกิจก็ตาม เช่น องค์ความรู้ในการเลี้ยงปลาสด หรือการแปรรูปปลาสด ซึ่งองค์ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ที่ได้มีการสะสมมาเป็นเวลานาน และมีการถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งที่มีคุณค่า ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่ออาชีพเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาสดได้อย่างมากมาย ซึ่งในปัจจุบันเกษตรกรได้หันไปประกอบอาชีพอย่างอื่น อาจจะเป็นสัญญาณที่บอกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นการเลี้ยงและการแปรรูปปลาสดบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการนั้น กำลังจะสูญหายไปกับกาลเวลา ซึ่งควรแก่การอนุรักษ์อย่างยิ่ง โดยทางรัฐบาลควรกำกับการดูแลคุณภาพของสินค้าที่ผลิตโดยภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุนการสร้างชื่อเสียง และความนิยมของสินค้า โดยกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะเป็นเครื่องมือ อย่างดีที่จะช่วยเสริมสร้างความนิยมในตัวสินค้าที่ผลิตโดยชุมชน อันเป็นการทำให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชนมากขึ้น

ปัจจุบันสินค้าไทยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีหลายผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเช่น หมูย่างเมืองตรัง เพราะถ้าหากจะพูดถึงหมูย่างก็ต้องนึกถึงหมูย่างเมืองตรัง เพราะหมูย่างเมืองตรังเป็นอาหารที่สามารถบ่งบอกแหล่งทางภูมิศาสตร์ของเมืองตรังได้ เนื่องจากหมูย่างเมืองตรังได้ใช้ “หมูซี่พรา” ซึ่งเป็นสายพันธุ์ท้องถิ่นของเมืองตรัง อีกทั้งสภาพภูมิศาสตร์และความชื้นต่าง ๆ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการเลี้ยงหมูให้มีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ คือ เนื้อหมูที่ได้จะเป็นเนื้อที่มีคุณภาพดี หนึ่งบาง อีกทั้งได้ใช้ไม้ย่างพาราเป็นเชื้อเพลิงในการที่ย่างหมู ดังนั้นจะมีกลิ่นหอมเฉพาะตัว เพราะเหตุนี้จึงทำให้หมูย่างเมืองตรังมีชื่อเสียงและคุณภาพที่เฉพาะไม่เหมือนกับหมูย่างในจังหวัดอื่น ๆ

ส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีปลาสด ซึ่งเป็นสินค้ามีชื่อเสียงมากในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งทางอำเภอบางบ่อนั้นมีแหล่งการผลิต พื้นที่ และคุณสมบัติของดินกับน้ำในการเพาะเลี้ยงปลาสด ที่แตกต่างกับจังหวัดอื่น ๆ ดังนั้นปลาสดของอำเภอบางบ่อจึงมีลักษณะเฉพาะและมีคุณภาพที่ดีกว่าปลาสดที่มาจากแหล่งผลิตจากจังหวัดอื่น ๆ อย่างมาก ซึ่งเพราะเหตุนี้ควรที่จะให้ปลาสดบางบ่อได้รับการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดภูมิปัญญาท้องถิ่น และคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของปลาสดบางบ่อ ที่มีรสชาติต่างแตกต่างจากปลาสดของจังหวัดอื่น โดยที่ผ่านมาพบว่าการลอกเลียนแบบและการนำชื่อเสียงของปลาสดบางบ่อไปติดป้ายขายในจังหวัดอื่นเป็น

จำนวนมาก โดยที่รสชาติและกรรมวิธีการตากแห้งไม่ได้เป็นไปตามภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชนอำเภอบางบ่อ ซึ่งอาจทำให้เสียชื่อเสียงและไม่ได้ความเชื่อมั่นจากผู้บริโภค จึงควรที่จะมีการควบคุมด้วยการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ หากชุมชนอำเภอบางบ่อในจังหวัดสมุทรปราการนั้นสามารถที่จะขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อได้นั้นจะทำให้รายได้เข้ามาสู่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น และสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้อีกด้วย

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลาสติกของอำเภอบางบ่อถือได้ว่าเป็นของขึ้นชื่อของจังหวัดสมุทรปราการ โดยเป็นที่ยอมรับในเรื่องของรสชาติความอร่อยมาเป็นเวลานาน จึงจำเป็นที่จะต้องทำให้พลาสติกบางบ่อเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แต่ตอนนี้พลาสติกบางบ่อยังไม่สามารถที่จะขอยื่นขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เนื่องจากสาเหตุที่ว่า “พลาสติกยังไม่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งผลิต และแหล่งภูมิศาสตร์ของพลาสติกนั้นได้” จึงทำให้พลาสติกยังไม่สามารถขึ้นทะเบียนได้

ในปัจจุบันนี้ชาวอำเภอบางบ่อยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการถูกตีตลาด โดยการนำชื่อของพลาสติกบางบ่อมาใช้ในการค้าขาย แต่พลาสติกที่ใช้ในการค้าขายนั้นไม่ใช่ของอำเภอบางบ่อ ซึ่งทำให้ยอดขายของพลาสติกบางบ่อลดลง และการนำชื่อไปใช้ในการค้าขายนี้ทำให้ชื่อเสียงของพลาสติกได้รับความนิยมน้อยลง เนื่องด้วยพลาสติกจากแหล่งอื่นมีรสชาติไม่อร่อยเท่ากับพลาสติกของชาวอำเภอบางบ่อ เพื่อที่จะให้เป็นสิทธิ์ของชาวอำเภอบางบ่อที่จะสามารถใช้ชื่อพลาสติกอำเภอบางบ่อได้ และสามารถที่จะควบคุมคุณภาพของสินค้าให้คุณภาพที่ดีขึ้นได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของ พลาสติก

โดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อยู่ในความดูแลของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีการจัดทำโครงการส่งเสริมการขึ้นทะเบียน 1 จังหวัด 1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และให้แต่ละจังหวัดมีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างน้อยจังหวัดละ 1 อย่าง เพื่อคุ้มครองสินค้านั้นให้เป็นสิทธิ์ของชุมชนที่ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และยังสามารถเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนที่ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยจังหวัดสมุทรปราการยังเป็นหนึ่งในจำนวนจังหวัดที่ยังไม่มีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากที่จะต้องทำให้จังหวัดสมุทรปราการนั้นมีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วอย่างน้อย 1 สินค้า

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาในประเด็นในดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาของระบบกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1.2.2 เพื่อศึกษามาตรการต่างๆ ของกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย และกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศ

1.2.3 เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

1.2.4 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

1.2.5 เพื่อศึกษาแนวทางการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

1.3 สมมติฐาน

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศไทย ในเรื่องของการขอขึ้นทะเบียน พลาสติกบางบ่อ มีปัญหาที่ยังไม่สามารถขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ในบางประการ ปัญหาที่ทำให้ประชาชนในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการไม่สามารถขอขึ้นทะเบียนได้ นั้น เป็นเพราะพลาสติกบางบ่อไม่สามารถยืนยันแหล่งการผลิตทางภูมิศาสตร์ได้ ว่าพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการนั้นมีคุณภาพดีกว่าพลาสติกที่มาจากแหล่งผลิตจากจังหวัดอื่น ๆ อย่างไร ทั้งนี้ยังต้องหาแนวทางการและปัญหาการขึ้นทะเบียนพลาสติกบางบ่อ เพื่อให้มีการดำเนินการของขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่อไป

1.4 วิธีดำเนินการศึกษา

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลการวิจัยทางด้านเอกสารที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น หนังสือกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่จัดทำขึ้นโดยนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในประเทศและต่างประเทศ ข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ศึกษา วารสารและเอกสารทางวิชาการต่างๆ รวมทั้งข้อมูลจากแหล่งอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งนี้การศึกษาวิจัยฉบับนี้ยังเป็นการวิจัยที่ควบคู่ไปกับการค้นคว้าในเชิงความเห็นและข้อเท็จจริงจากนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาและศึกษาโดยการลงไปสำรวจพื้นที่ในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการจากเกษตรกรผู้เลี้ยงพลาสติกในเขตนั้น

1.5 ขอบเขตการศึกษา

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยจะศึกษาจากกฎหมายไทยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

พ.ศ. 2546 และศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ และในที่สุดท้ายจะทำการเสนอแนะถึงแนวทางที่เหมาะสมในขอการขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

รวมทั้งศึกษารอบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในสหภาพยุโรป (Regulation EU) และกรอบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศออสเตรเลีย รวมทั้งศึกษารอบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎหมายอินโดนีเซีย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้ทราบถึงความเป็นมาของระบบกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- 1.6.2 ทำให้ทราบถึงมาตรการต่างๆ ของกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยและกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศ
- 1.6.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.6.4 ทำให้ทราบถึงมาตรการที่ควรมีในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของ พลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
- 1.6.5 ทำให้ทราบถึงแนวทางการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

1.7 โครงสร้างรายงานสารนิพนธ์

- 1.7.1 บทที่ 1 บทนำ
- 1.7.2 บทที่ 2 การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย
- 1.7.3 บทที่ 3 กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- 1.7.4 บทที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- 1.7.5 บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก เพราะเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าที่สามารถผลิตได้ในชุมชนให้มีคุณภาพมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกของประเทศต่อไป การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ผลิตสินค้าในชุมชนมีความต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพของสินค้าที่ผลิตจากชุมชนของตนให้ดียิ่งขึ้นและยังป้องกันมิให้ประชาชนสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น ๆ โดยกฎหมายยังได้กำหนดให้มีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าที่มาจากท้องถิ่นนั้น และเมื่อสินค้าถูกขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แล้ว กฎหมายห้ามมิให้ใช้สินค้านั้นโดยมิชอบ หรือในลักษณะที่จะทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า¹

2.1 ความเป็นมาในการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่ง โดยให้ความคุ้มครองในเรื่องที่เกี่ยวกับสินค้าในประเทศไทย ที่มีชื่อเสียงและมีแหล่งกำเนิดของสินค้าที่มีความเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมานานแล้ว ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงสินค้าของแท้ ของต้นตำรับ หรือเจ้าเก่าที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยอมรับนั้น จะนึกถึงสินค้าจากแหล่งใด ๆ เช่น ส้มเขียวหวานที่อร่อยต้องส้มสีทองน่าน² ลิ้นจี่หวานอร่อยต้องลิ้นจี่นครพนม³ ขนมหม้อแกวที่อร่อยต้องเป็นขนมหม้อแกวเมืองเพชร⁴ เป็นต้น ซึ่งในอดีตประเทศไทยมิได้มีกฎหมาย ระเบียบหรือวิธีการจัดการที่ดีพอทั้งในการผลิต การควบคุมคุณภาพ และการคุ้มครองชื่อเสียงของสิ่งเหล่านั้น จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบ นำชื่อแหล่งภูมิศาสตร์ไปใช้

¹ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, **สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์** [Online], 31 กรกฎาคม 2558. แหล่งที่มา https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=66&Itemid=259.

² กรมทรัพย์สินทางปัญญา, **ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส้มสีทองน่าน สร 56100054** [Online], 31 กรกฎาคม 2558. แหล่งที่มา https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3183&Itemid=434.

³ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, **ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ลิ้นจี่นครพนม สร 57100067** [Online], 31 กรกฎาคม 2558. แหล่งที่มา https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3178&Itemid=434.

⁴ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, **ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หม้อแกวเมืองเพชร สร 56100049** [Online], 31 กรกฎาคม 2558. แหล่งที่มา https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3143&Itemid=434.

อย่างไม่เป็นธรรม หรือการไม่รักษาคุณภาพของสินค้าให้คงระดับที่ดีไว้ สิ่งนี้เองที่ทำให้ชื่อเสียงที่สั่งสมมาเสื่อมลงกลายเป็นสินค้าไม่มีราคา

กฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้น เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรองรับพันธกรณีของต่างประเทศ จากการศึกษาเป็นสมาชิกของ WTO เพื่อรองรับพันธกรณียังกล่าวประเทศไทยจึงได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ขึ้นในปี พ.ศ. 2546

2.2 วิวัฒนาการของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย

2.2.1 กฎหมายอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271⁵ ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ หากมีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงซึ่งทำให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในแหล่งกำเนิดจะเป็นความผิดตามมาตรานี้ แต่หากผู้ขายมิได้หลอกลวงผู้ซื้อ จะไม่มีความผิดตามมาตรานี้ เช่นผู้ขายระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นส้มสีทองนาน แต่ปลูกในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น การกระทำนี้อาจเป็นการทำให้ชื่อเสียง ของผู้ค้าอีกรายหนึ่งหรือของสินค้านั้นเสียหายได้ ดังนั้นมาตรา 271 มิได้มุ่งที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้มีสิทธิในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่แท้จริง นอกจากนี้อาจจะมีปัญหาการตีความคำว่า "ผู้ซื้อ" ในมาตรา 271 ควรจะครอบคลุมถึงผู้บริโภคทุกคนแม้ว่าจะไม่ได้เป็นผู้ที่ซื้อสินค้านั้นหรือไม่ จึงอาจกล่าวได้ว่ากฎหมายอาญายังไม่เพียงพอที่จะให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

2.2.2 กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2541 มาตรา 22⁶ ให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทางหนึ่งเช่นกัน แต่หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือการให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคเป็นหลัก หากข้อความที่ใช้ไม่ได้เป็นข้อความที่จะทำให้ผู้บริโภคสับสน หรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด เช่นการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ควบคู่กับการระบุที่มาที่แท้จริง ดังตัวอย่างกรณีของกฎหมายอาญา ข้างต้น อาจจะทำให้ผู้ค้ารายอื่นเสียหายแต่ไม่อาจถือได้ว่าเกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม ดังนั้น การกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่หากพิจารณาในแง่ของการค้าแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งผู้ประกอบการที่มีสิทธิที่แท้จริงในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น ควรจะมีสิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์อันเกิดจากชื่อเสียงของสินค้าของตน

⁵ มาตรา 271 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522.

⁶ มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522.

2.2.3 กฎหมายเครื่องหมายการค้า

หลักการและเหตุผลของการออกกฎหมายเครื่องหมายการค้า มีความแตกต่างกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ กฎหมายเครื่องหมายการค้าจะบ่งบอกความแตกต่างระหว่างเจ้าของหรือผู้ผลิตสินค้า แต่กฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะบ่งบอกถึงพื้นที่ที่ผลิต

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ได้บัญญัติค่านิยมของเครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วมไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ กล่าวคือ เครื่องหมายรับรองสามารถออกให้ได้แก่บุคคลเพียงคนเดียว และไม่สามารถใช้รับรองตนเองได้ ส่วนการที่จะนำบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายร่วมมาขยายความปรับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นไม่สามารถทำได้ เนื่องจากคำจำกัดความของเครื่องหมายร่วม ไม่ได้ครอบคลุมไปถึงเครื่องหมายรับรอง ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าทฤษฎีกฎหมายเครื่องหมายการค้าของไทยนั้นไม่ครอบคลุมไปถึงการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายยังได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่สามารถนำมาจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัตินี้⁷

2.3 กฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ประเทศไทยได้มีนโยบายที่จะใช้แนวทางความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการค้าของประเทศต่อไป การให้คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ผลิตในท้องถิ่นมีความต้องการที่จะเสริมสร้างและรักษาภาพพจน์ในสินค้าที่ผลิตจากท้องถิ่นของตน การป้องกันไม่ให้เกิดประชาชนสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า โดยกำหนดให้ขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์และห้ามการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อันจะทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าที่ระบุในทะเบียน จึงได้มีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้ประกาศเป็นกฎหมาย และจะมีผลใช้บังคับในวันที่ 28 เมษายน 2546 เป็นต้นไป

2.3.1 นิยามสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์⁸

กฎหมายได้กำหนดนิยามสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ว่า “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หมายความว่า ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดขึ้น

⁷ มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543.

⁸ มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546.

จากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว”

จากนิยามข้างต้น องค์ประกอบของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีอยู่ 3 ประการ

- (1) เป็นชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์
- (2) ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์สามารถบ่งบอกได้ว่าเป็นสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น
- (3) สินค้านั้นต้องมีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์นั้น หากเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือ ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์นั้น ๆ และบ่งบอกว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติ ชื่อเสียงอย่างไร แต่จะว่าไปแล้วก็คือภูมิปัญญาของคนไทย ประกอบกับภูมิประเทศและภูมิอากาศที่มี ทำให้ผลผลิตที่ออกมาคุณภาพที่ดี หรือเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ขอยกตัวอย่างดังนี้ เครื่องการค้าเป็นการบ่งบอกว่าข้าวเหนียวห้อยห้อยเครื่องหมายรับรองบ่งบอกว่าข้าวเหนียวคุณภาพอย่างไร สำหรับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นเป็นการบ่งบอกว่าขึ้นมาจากแหล่งใด”⁹

จะเห็นได้ว่า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มิได้จำกัดแต่เฉพาะเพียงชื่อของแหล่งภูมิศาสตร์ (ชื่อของท้องถิ่น ชื่อประเทศ ฯลฯ เป็นต้น) เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสัญลักษณ์ที่ใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ด้วย

“สัญลักษณ์ที่ใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์” สามารถใช้สื่อเพื่อให้ผู้บริโภคทราบและเข้าใจถึงที่มาของสินค้าจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น ๆ ได้ เช่น ใช้สัญลักษณ์ข้าวสุรนารีแทนจังหวัดนครราชสีมา หรือสัญลักษณ์พระธาตุคอกยสุเทพแทนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

สำหรับ “สิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์” โดยทั่วไปจะเป็นชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่มีใช้ชื่อเรียกอย่างเป็นทางการของแหล่งภูมิศาสตร์ แต่ผู้บริโภคสามารถที่จะเข้าใจในถ้อยคำหรือข้อความดังกล่าวได้ว่าหมายถึงสถานที่ใด หรือเป็นแหล่งภูมิศาสตร์ใด เช่น คำว่า “แม่กลอง” เป็นที่รู้จักดีว่าหมายถึงจังหวัดสมุทรสงคราม หรือ คำว่า “มหาชัย” เป็นที่รู้จักดีว่าหมายถึงจังหวัดสมุทรสาคร

อย่างไรก็ดี สินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ อาทิ ไวน์ที่ราบสูงภูเรือของจังหวัดเลย หรือกาแฟดอยตุงของจังหวัดเชียงราย จะเห็นได้ว่า “ที่ราบสูงภูเรือ” และ “ดอยตุง” ไม่ใช่ชื่อเมืองหรือชื่อจังหวัดเหมือนเช่น “หมุย่างเมืองตรัง” หรือ “มะขามหวานเพชรบูรณ์” ที่เป็นชื่อ

⁹ ปัจฉิมา ธนสันติ, สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: ดินแดนแห่งการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีและโอกาสทางการค้า [เทพการสัมมนา] (กรุงเทพฯ: กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2546).

ทางภูมิศาสตร์โดยแท้ กรณีเช่นนี้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จำเป็นที่จะต้องเป็นชื่อเมือง หรือชื่อจังหวัด เท่านั้นไม่

ในเรื่องนี้เห็นว่าไม่จำเป็นที่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะผูกมัด หรือจำต้องใช้ชื่ออำเภอจังหวัด เท่านั้น อาจเป็นชื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ Non-Geographical Name ก็ได้ เช่น อาจจะเป็นชื่อภูเขา ทะเลสาบ หรือที่ราบสูงก็ได้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ตายตัว

กล่าวง่าย ๆ ก็คือ เราควรพิจารณาเข้าไปในใจของผู้บริโภคว่า ผู้บริโภคคิดอย่างไร เช่น สับปะรดภูแลเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย ก็ไม่สามารถหาได้ในแผนที่ได้ว่าภูแลอยู่ตรงไหน แต่เกษตรกรสามารถบอกว่าสับปะรดภูแลเป็นสับปะรดพันธุ์ควีนเช่นเดียวกับสับปะรดภูแลที่ซึ่งประเด็นทางด้านภูมิศาสตร์ เป็นต้น นี่ก็เป็นตัวอย่างสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีชื่อทางภูมิศาสตร์ หรือ Non-Geographical Name นั้นเอง¹⁰

นอกจากองค์ประกอบทางด้านถ้อยคำ หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวมาแล้ว สินค้าที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นสิ่งบ่งชี้ตามกฎหมาย สินค้านั้นต้องมีความเชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น โดยสินค้านั้นต้องแสดงให้เห็นถึงคุณภาพ ความมีชื่อเสียงหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่ผลิตจากแหล่งพื้นที่นั้นได้

ตัวอย่าง “ไข่เค็มไชยา” ลักษณะของไข่เค็มจะมีลักษณะไข่แดงที่แดงจัดและใหญ่มากกว่าไข่เปิดจากท้องที่อื่น ซึ่งเกิดจากการที่เป็ดกินอาหารทะเล โดยเฉพาะหอยชนิดต่าง ๆ เป็นอาหารหลัก ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงความโดดเด่นในคุณภาพวัตถุดิบที่มีเฉพาะในแหล่งพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง นอกจากนี้ การนำดินจอมปลวกจากอำเภอไชยามาใช้พอกไข่เป็ดด้วยนั้น ยังเป็นการสร้างความโดดเด่นในขั้นตอนการผลิตที่อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อการถนอมอาหาร ด้วยเหตุนี้ไข่เค็มไชยาจึงเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง และคุณลักษณะเฉพาะในแหล่งภูมิศาสตร์ของอำเภอไชยาอันได้รับความคุ้มครองเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

จากนิยามที่กล่าวมาเพื่อให้เกิดความชัดเจน พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 มาตรา 3 ยังกำหนดนิยามคำว่า “แหล่งภูมิศาสตร์”¹¹ โดยเจตนารมณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนถูกต้องตรงกันเพราะคำกล่าวนี้ได้ใช้กันโดยทั่วไปโดยแหล่งภูมิศาสตร์ตามนิยามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3 จะครอบคลุมแหล่งภูมิศาสตร์ที่มีขนาดย่อยลงไปเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ให้มากที่สุดประกอบกับยังสามารถตีความเพิ่มเติมได้อีกจากถ้อยคำที่ว่า “...หรือพื้นที่อื่น

¹⁰ Passeri, S. ระบบการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย – สภายุโรป [เทพการสัมมนา] (กรุงเทพฯ: กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2550).

¹¹ มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546.

ทำนองเดียวกันด้วย” สำหรับในส่วนของสินค้านั้นเมื่อพิจารณาจากนิยามแล้วต้องหมายความแต่เฉพาะสังหาริมทรัพย์เท่านั้น

2.4 ลักษณะของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายไทย

พระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองแก่ชื่อสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่แสดงแหล่งผลิตสินค้าที่จะนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้¹² มีเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนดไว้ 4 ประการ คือ

2.4.1 ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกแทนแหล่งภูมิศาสตร์

กล่าวคือ สิ่งที่จะนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้นั้น จะต้องเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ หรือเครื่องหมายใดๆที่สามารถใช้แสดงถึงแหล่งพื้นที่ โดยแหล่งทางภูมิศาสตร์นี้ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามเขตการปกครองเช่น จังหวัด อำเภอ เท่านั้น แต่อาจเป็นชื่อภูมิศาสตร์ในลักษณะอื่นๆ¹³ ก็ได้ เนื่องจากมาตรา 3 ได้ให้คำจำกัด

ประเภทของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แบ่งตามลักษณะของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็น 2 ประเภท คือ

2.4.1.1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยตรง (Direct Geographical Indication) คือ ชื่อทางภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้า นั้น ๆ โดยตรง เช่น ไชยา เพชรบูรณ์ Bordeaux ทิมาลย์ เป็นต้น

2.4.1.2 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยอ้อม (Indirect Geographical Indication) คือ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ไม่ใช่ชื่อทางภูมิศาสตร์ ซึ่งใช้เพื่อบ่งบอกแหล่งภูมิศาสตร์อันเป็นแหล่งกำเนิดหรือแหล่งผลิตของสินค้า เช่น สัญลักษณ์ประจำอำเภอหรือจังหวัด รูปยาโม รูปห่อไอเฟล หอเอนเมืองปิซา เป็นต้น

2.4.2 ความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่กับสินค้า

พระราชบัญญัติกำหนดให้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น จะต้องสามารถบ่งบอกได้ถึง คุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่ผลิตจากแหล่งพื้นที่นั้นได้ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อพูดถึงคำว่า “ไข่เค็มไชยา” ผู้บริโภคจะนึกถึงคุณภาพ หรือลักษณะของไข่เค็มที่มีลักษณะฟองโต มีไข่แดงใหญ่ เป็นมันเยิ้ม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การขอยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ผู้ยื่นคำขอจะต้องบรรยายให้เห็นว่า แหล่งพื้นที่นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับสินค้านั้นอย่างไร ลักษณะเด่นของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มาจากพื้นที่การผลิตนั้น มีความแตกต่างจากสินค้าเดียวกันที่มาจากพื้นที่อื่น ความแตกต่างหรือความโดดเด่นของสินค้าที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้นั้น เกิดได้หลายลักษณะ เช่น ในคุณภาพวัตถุดิบที่มีเฉพาะในแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ขั้นตอนหรือวิธีการผลิตที่เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง หรือในทักษะการผลิตหรือการแปรรูปในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ซึ่งในการขอรับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทาง

¹² มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546.

¹³ เรื่องเดียวกัน.

ภูมิศาสตร์ผู้ขอจะต้องแสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมโยงอย่างใดอย่างหนึ่ง สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่จะประสบความสำเร็จในการทำการตลาดหรือได้รับความสนใจจากผู้บริโภคได้ จะต้องคุณลักษณะพิเศษที่ชัดเจนประกอบกันอยู่หลายประการจนผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือและยอมรับว่าสินค้าจากแหล่งนี้มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์รับรองเท่านั้นที่จะมีคุณภาพเช่นนี้

2.4.3 ไม่เป็นชื่อสามัญ

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่จะนำมาขึ้นทะเบียนได้นั้นจะต้องไม่มีลักษณะเป็นชื่อสามัญของสินค้า ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องไม่เป็นชื่อที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นชื่อที่ใช้เรียกขานสินค้าชนิดนั้น เช่น คำว่า “บรันดี” หมายถึงสุราหมักจากเมืองบรันดี ประเทศฝรั่งเศส แต่ต่อมาได้มีการใช้ชื่อดังกล่าวเรียกขานสินค้า จนทำให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่า “บรันดี” เป็นชื่อของสุราชนิดหนึ่ง แทนที่จะเป็นสุราจากเมืองบรันดี เป็นต้น

2.4.4 ไม่ขัดกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

พระราชบัญญัติได้ห้ามมิให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขัดกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือนโยบายแห่งรัฐ¹⁴ เช่น การนำเอาชื่อทางภูมิศาสตร์มาขึ้นทะเบียนโดยไม่สุจริต กรณีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายภายในของประเทศนั้นแล้ว และได้มีการใช้สืบเนื่องตลอดมา จนถึงวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน จะขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้¹⁵ บทบัญญัติใน (3) นี้เป็นไปตามมาตรา 24 วรรค 9 ของความตกลง TRIPs ที่ว่า “ความตกลงนี้ไม่ก่อกวนกรณีในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองหรือสิ้นสุดที่จะได้รับการคุ้มครองในประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือสิ่งบ่งชี้ที่ไม่มีการใช้แล้วในประเทศนั้น” ดังนั้น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ได้รับความคุ้มครองจึงสามารถใช้ได้โดยอิสระในประเทศสมาชิกของความตกลง TRIPs พระราชบัญญัติจึงบัญญัติให้ชัดเจนว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งไม่ได้รับความคุ้มครองชนิดนี้ไม่สามารถจดทะเบียนได้

2.5 ตัวอย่างสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนในประเทศไทย

2.5.1 หอยนางรมสุราษฎร์ธานี¹⁶

- (1) ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน: สหกรณ์ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งสุราษฎร์ธานี จำกัด

¹⁴ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546.

¹⁵ มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546.

¹⁶ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หอยนางรมสุราษฎร์ธานี สธ 49100010

(2) ลักษณะเฉพาะของสินค้า

หอยนางรมสุราษฎร์ธานี คือ หอยพันธุ์ตะโกรมกรามขาว (White Scar Oyster) เป็นหอยพันธุ์ท้องถิ่นของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเลี้ยงในทะเล และบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดแนวชายฝั่งอ่าวบ้านดอน ในเขตอำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง อำเภอพุนพิน และอำเภอกาญจนดิษฐ์ รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลของอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งลักษณะทางกายภาพของหอยชนิดนี้เป็นหอยสองฝา เปลือกบาง เปลือกด้านซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าเปลือกด้านขวา ตัวหอยมีลักษณะเป็นรูปถ้วย เนื้อในขาวนวล อ้วนเนื่อมาก สะอาด เมื่อรับประทานสด ๆ รสชาติดี ไม่มีกลิ่นคาว

(3) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ตลอดแนวชายฝั่งของอ่าวบ้านดอนมีรูปร่างของอ่าวเป็นรูปตัวยู (U) มีพื้นที่ประมาณ 298,152 ไร่ การขึ้นลงของน้ำทะเลในอ่าวบ้านดอนเป็นแบบน้ำเดียวหรือขึ้นลงวันละครั้ง ความลึกเฉลี่ยบริเวณกลางอ่าว อยู่ในช่วง 4 - 5 เมตร มีแม่น้ำหลายสายไหลลงอ่าว กระแสน้ำได้นำพาอาหารและปุ๋ยมากับสายน้ำด้วย ประกอบกับผิวหน้าดินในทะเลบริเวณใกล้แนวชายฝั่งอ่าวบ้านดอนเป็นดินเลนมีแร่ธาตุมาก จากสภาพอ่าวบ้านดอนที่มีพื้นที่มาก ความลึกค่อนข้างน้อยและปริมาณน้ำจืดที่ไหลลงอ่าวค่อนข้างมากในแต่ละปีจึงทำให้เกิดสภาพน้ำกร่อยขึ้นเป็นวงกว้าง และเป็นเวลานานความอุดมสมบูรณ์ และระดับความเค็มของน้ำทะเลในอ่าวจึงเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตของหอยนางรมเมื่อแม่พันธุ์หอยนางรมวางไข่ จากลักษณะอ่าวที่เป็นรูปตัวยูนี้เองจึงมีอิทธิพลทำให้ตัวอ่อนของหอยนางรมเคลื่อนตัวตามกระแสน้ำหมุนวนเหมือนสายเส้นกันหอยโข่ง อยู่ตามบริเวณปลายแหลมต่าง ๆ ในอ่าวบ้านดอน ทำให้บริเวณดังกล่าวมีลูกหอยนางรมหนาแน่น โดยจะพบเกาะติดกับรากต้นโกงกางหรือวัสดุที่ปักอยู่ในบริเวณดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านตลอดแนวชายฝั่งของอ่าวบ้านดอนใช้วิธีล่อลูกหอยในธรรมชาติ โดยใช้ไม้ไผ่หรือกระเบื้องปักในพื้นที่ที่มีหอยนางรมชุกชุม และใช้เวลาประมาณหนึ่งปีครึ่งจึงแกะลูกหอยนางรมเพื่อนำไปเลี้ยงต่อไป

2.5.2 คำขอการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: หอยนางรมสุราษฎร์ธานี

- (1) เลขที่คำขอ 49100018 ทะเบียนเลขที่ สช 49100010
- (2) วันที่ยื่นคำขอ 13 มกราคม 2549 วันที่ขึ้นทะเบียน 13 มกราคม 2549
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน สหกรณ์ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งสุราษฎร์ธานี จำกัด
ที่อยู่ ตำบลตะเคียนทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84160
- (4) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

(4.1) คำนิยาม

หอยนางรมสุราษฎร์ธานี หมายถึง หอยตะโกรมกรามขาว (white scar oyster) เป็นหอยพันธุ์ท้องถิ่นของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลี้ยงในทะเลและบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดแนวชายฝั่งอ่าว

บ้านดอนในเขตอำเภอ ไชยา ทำาง พุนพิณ เมือง และกาณจนดิษฐ์ รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลของ
อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(4.2) ลักษณะของสินค้า

(4.2.1) เป็นหอยตะกรมกรามขาว มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Crassosrea belcheri*

(4.2.2) ลักษณะทางกายภาพ

- เป็นหอยสองฝา เปลือกบาง เปลือกด้านซ้ายมีขนาดใหญ่กว่าเปลือกด้านขวา
- ตัวหอยมีลักษณะเป็นรูปถ้วย เนื้อในขาวนวล อ้วน เนื้อมาก สะอาด เมื่อรับประทานสด รสชาติดี ไม่มีกลิ่นคาว

(4.3) กระบวนการผลิต

(4.3.1) การต่อลูกหอย

(4.3.2) การเลี้ยงหอยนางรมในอ่าวบ้านดอนที่มีน้ำท่วมอยู่ตลอดเวลา เลี้ยงได้หลายวิธี ที่นิยม คือ แบบใช้ปล่องซีเมนต์ แบบใช้แผ่นกระเบื้องมุงหลังคา และแบบใช้แท่งซีเมนต์

(4.3.3) การเลี้ยงหอยนางรมในบ่อดิน เป็นการเลี้ยงช่วงสั้นประมาณ 1 - 2 เดือน เพื่อปรับปรุงคุณภาพหอยนางรมก่อนออกสู่ท้องตลาด โดยนำหอยมาใส่ตะกร้าพลาสติกแช่น้ำในบ่อดินที่เตรียมน้ำไว้แล้วอย่างดี มีการให้ออกซิเจน

(4.3.4) การเก็บเกี่ยว ใช้แรงคนในการเก็บเกี่ยวผลผลิตหอยนางรมมีชีวิตจากแหล่งเลี้ยง ใส่ในเรือ แล้วลำเลียงมายังที่รวบรวมผลผลิต

(4.3.5) วิธีการหลังเก็บเกี่ยว กำจัดเพรียงหรือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่ติดตามเปลือกหอยนางรมออก และหากผลการตรวจทางจุลวิทยาตามมาตรฐานประเทศไทย ประเภทอาหารทะเลเพื่อบริโภคสด พบว่าในเนื้อหอยมีแบคทีเรียบางชนิดมีจำนวนเกินมาตรฐานที่กำหนด ต้องนำมาลดจำนวนแบคทีเรียให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานก่อน เช่น ใช้วิธีการให้น้ำทะเลที่สะอาดไหลผ่านตัวหอยช่วงระยะหนึ่ง เป็นต้น ก่อนส่งหอยนางรมออกสู่ตลาด

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

(5.1) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยปัจจัยทางภูมิศาสตร์รอบอ่าวดอน เป็นศูนย์กลางการค้ามาตั้งแต่อดีตโดยพัฒนามาพร้อมกับชุมชนโบราณที่อยู่บริเวณรอบอ่าว ได้แก่เมืองไชยา และเมื่อท่าทอง ซึ่งรัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่เป็น เมืองกาญจนดิษฐ์ อ่าวบ้านดอนมีรูปร่างของอ่าวเป็นรูปตัวยู (U) มีพื้นที่ประมาณ 298,152 ไร่ การขึ้นลงของน้ำทะเลในอ่าวบ้านดอนเป็นแบบน้ำเตี้ย หรือขึ้นลงวันละครั้ง ความลึกเฉลี่ยบริเวณกลาวอ่าว อยู่ในช่วง 4 - 5 เมตร มีแม่น้ำ

หลายสายไหลลงอ่าว กระแสน้ำได้นำพาอาหารและปุ๋ยมากับสายน้ำด้วย ประกอบกับผิวหน้าดินในทะเลบริเวณใกล้แนวชายฝั่งอ่าวบ้านดอนเป็นดินเลนมีแร่ธาตุมาก จากสภาพอ่าวบ้านดอนที่มีพื้นที่มาก ความลึกค่อนข้างน้อยและปริมาณน้ำจืดที่ไหลลงอ่าวค่อนข้างมากในแต่ละปี จึงทำให้เกิดสภาพน้ำกร่อยขึ้นเป็นวงกว้าง และเป็นเวลานาน ความอุดมสมบูรณ์และระดับความเค็มของน้ำทะเลในอ่าวจึงเหมาะแก่การเจริญเติบโตของหอยนางรมเป็นอย่างยิ่ง เมื่อแม่พันธุ์หอยนางรมวางไข่ จากลักษณะอ่าวที่เป็นรูปตัวยูนี้เอง จึงมีอิทธิพลทำให้ตัวอ่อนของหอยนางรมเคลื่อนตัวตามกระแสน้ำหมุนวนเหมือนลายเส้นกันหอยโข่งอยู่ตามบริเวณปลายแหลมต่าง ๆ ในอ่าวบ้านดอน ทำให้บริเวณดังกล่าวมีลูกหอยนางรมหนาแน่น โดยจะพบเกาะติดกับรากต้นไม้โกงกางหรือวัสดุที่ปักอยู่ในบริเวณดังกล่าว

(5.2) ประวัติความเป็นมา

หอยนางรมสุราษฎร์ธานีเป็นหอยพันธุ์ท้องถิ่น ผู้ริเริ่มเพาะเลี้ยง คือ คุณไสว วิเชียรฉาย ราษฎรหมู่ที่ 1 ตำบลท่าทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ ริเริ่มเพาะเลี้ยงครั้งแรกเมื่อประมาณ พ.ศ. 2501 โดยเก็บลูกหอยในคลองท่าทอง ไปปล่อยให้เกาะติดกับหลักไม้บริเวณที่เป็นโคลนเลน มีน้ำท่วมไม่ลึกนัก มีรายงานว่าประมาณปี พ.ศ. 2503 มีการทดลองเลี้ยงหอยนางรมที่ปากน้ำท่าทอง อำเภอกาญจนดิษฐ์ ในอ่าวบ้านดอน และได้ขยายพื้นที่เลี้ยงบริเวณแหลมชุย อำเภอไชยา หอยนางรมสุราษฎร์ธานีเป็นหอยเปลือกบาง ขนาดใหญ่ เนื้อขาวนวลอ้วน รับประทานสด รสชาติดี เป็นที่กล่าวถึงของนักบริโภคว่า หอยตะไกรมใส่มะนาว กระเทียม พริกสด แยมด้วยหอมเจียวและยอดกระถิน เป็นอาหารขึ้นชื่อมีรสชาติอร่อย เป็นอาหารที่สร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จนได้ชื่อว่าเป็น “เมืองหอยใหญ่” ดังคำขวัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีว่า “เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมะ”

(6) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตเพาะเลี้ยงหอยนางรมสุราษฎร์ธานี เป็นทั้งพื้นที่ในทะเลและบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดแนวชายฝั่งอ่าวบ้านดอน โดยอ่าวบ้านดอนมีขอบเขต ลากเป็นเส้นตรงได้จากแหลมชุย อำเภอไชยา ถึงแหลมคุ่มหม้อ อำเภอกาญจนดิษฐ์ เนื้อที่รวม 477 ตารางกิโลเมตร หรือ 298,152 ไร่ มีรูปร่างของอ่าวเป็นรูปตัวยู (U) ระหว่างละติจูด $9^{\circ} 05' - 9^{\circ} 21'$ เหนือ และลองจิจูด $99^{\circ} 06' - 99^{\circ} 31'$ ตะวันออก รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลของอำเภอท่าชนะติดต่อกับอำเภอไชยา รายละเอียดตามแผนที่

(7) เจ็อนไซที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(7.1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิต ระดับจังหวัด

(7.2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้เพาะเลี้ยงหอยนางรมและผู้จำหน่าย ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หอยนางรมสุราษฎร์ธานี

(7.3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หอยนางรมสุราษฎร์ธานี

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(8.1) หอยนางรมสุราษฎร์ธานี ต้องเลี้ยงในพื้นที่ที่เป็นทะเลและบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำตลอดแนวชายฝั่งอ่าวบ้านดอนในเขตอำเภอ ไชยา ท่าฉาง พุนพิน เมือง และกาญจนดิษฐ์ รวมถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลของอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(8.2) กระบวนการผลิตจะต้องได้ผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้เพาะเลี้ยงหอยนางรมสุราษฎร์ธานี รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

2.5.3 ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี¹⁷

(1) ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน: จังหวัดอุทัยธานี

(2) ลักษณะเฉพาะของสินค้า

ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี เป็นปลาแรดที่มีเกล็ดหนา หน้าจุ่ม เนื้อนุ่มแน่นเป็นเส้นใย มีรสหวาน ไม่มีกลิ่นโคลนและกลิ่นสาบ เป็นปลาแรดที่เลี้ยงในกระชัง บริเวณลุ่มน้ำสะแกกรัง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตำบลสะแกกรัง ตำบลอุทัยใหม่ ตำบลน้ำซึมและตำบลท่าซุงของอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

(3) ความสัมพันธ์หว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

แม่น้ำสะแกกรังเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชีวิตชาวอุทัยธานีมาตั้งแต่โบราณ มีหลายชื่อตามท้องถิ่นที่แม่น้ำไหลผ่าน อาทิ แม่น้ำวังม้า แม่น้ำตากแดด เป็นต้น ชุมชนชาวบ้านแพแม่น้ำสะแกกรังมีวิถีชีวิตผูกพันกับสายน้ำ ซึ่งมีอาชีพทำการประมงและเลี้ยงปลาในกระชัง โดยเฉพาะปลาแรดในกระชังที่มีชื่อเสียงมาก เพราะเนื้อแน่นนุ่มและหวาน น้ำในแม่น้ำสะแกกรังยังสะอาดอยู่มาก เพราะในแถบนี้เป็นพื้นที่ปลอดจากโรงงานอุตสาหกรรม บางคนกล่าวว่า เป็นเพราะน้ำที่นี่มีการไหลเวียนดีและมีสายแร่ที่มีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโต ปลาแรดจึงมีเนื้อนุ่ม และเป็นปลาประจำจังหวัดอุทัยธานี

2.5.4 คำขอการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี

(1) เลขที่คำขอ 551000092 ทะเบียนเลขที่ สช 56100061

(2) วันที่ยื่นคำขอ 23 สิงหาคม 2555 วันที่ขึ้นทะเบียน 23 สิงหาคม 2555

(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน จังหวัดอุทัยธานี

¹⁷ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี สช 56100061 [Online], 31 กรกฎาคม 2558. แหล่งที่มา https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3190&Itemid=434.

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดอุทัยธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 61000

- (4) รายการสินค้า ปลาแรด
 (5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

(5.1) คำนิยาม

ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี (Pla Rad Lumnarn Sakse Krang Uthai Thani) หมายถึง ปลาแรดที่มีเกร็ดหนา หน้าอูม เนื้อนุ่มแน่นเป็นเส้นใย มีรสหวานไม่มีกลิ่นโคลนหรือกลิ่นสาบ เป็นปลาแรดที่เลี้ยงในกระชัง บริเวณลุ่มน้ำสะแกกรังเริ่มตั้งแต่บ้านจักษาจนไปบรรจบที่แม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลท่าซุง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตำบลสะแกกรัง ตำบลอุทัยใหม่ ตำบลน้ำซึม และตำบลท่าซุง ของอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี

(5.2) ลักษณะของสินค้า

(5.2.1) ปลาแรด ที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Osphronemus goramy* และมีชื่อสามัญว่า Giant gourami

(5.2.5) ลักษณะทางกายภาพ

- รูปร่าง หน้าอูมอูมลง เกล็ดหนา ครีบบนและล่างสั้น เพศผู้จะมีโหนกสูงใหญ่กว่าเพศเมีย
- สี สีเนื้อเข้ม หนังหนา มีเมือกน้อย สีลำตัว ด้านบนมีสีน้ำตาลปนดำหรือค่อนข้างเทา ด้านล่างมีสีขาวเงินแกมเหลือง เพศผู้ที่โตนครีบหู่จะมีสีขาวและมีนอสีแดง เพศเมียที่โตนครีบหู่จะมีสีดำ
- เนื้อ เนื้อแน่นเป็นเส้นใย
- รสชาติ รสหวาน ไม่มีกลิ่นโคลนและกลิ่นสาบ

(5.3) กระบวนการผลิต

(5.3.1) การเพาะและขยายพันธุ์ปลาแรด

(5.3.1.1) การวางไข่ ปลาแรดจะสร้างรังวางไข่คล้ายรังนกคว่ำอยู่ น้ำ โดยใช้วัสดุ คือ แหน สาหร่าย ผักบุ้ง จอก ไข่น้ำ ต้นเจียก ฟางข้าว กาบมะพร้าว หญ้าต่าง ๆ รากไม้ รากหญ้า ที่มีลักษณะอ่อนนุ่ม ไข่ปลาแรดมีลักษณะเหลืองกลม ไขมันมาก ลอยน้ำ ปลาแรดจะวางไข่มากช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - สิงหาคม

(5.3.1.2) การคัดเลือกพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์

- เพศผู้ที่โตนครีบหู่จะมีสีขาวและมีนอสีแดง ที่หัวโหนกขึ้นอย่างเห็นได้ชัด
- เพศเมียที่โตนครีบหู่จะมีสีดำ ถ้าแม่ปลาพร้อมวางไข่สังเกตได้ว่า

ท้องอูมและนึ่ม

(5.3.2) การเตรียมบ่อเพาะพันธุ์

(5.3.2.1) บ่อดิน เป็นบ่อรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดตั้งแต่ 400 - 1,600 ตารางเมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่ ถ้าเป็นบ่อเก่าควรสูบน้ำให้แห้งแล้วสาดปูนขาว และตากบ่อทิ้งไว้ประมาณ 7 วัน จึงสูบน้ำเข้าบ่อ หลังจากนั้นคัดพ่อพันธุ์ - แม่พันธุ์ที่สมบูรณ์ลงบ่อ โดยวัสดุที่ใช้กระตุ้นให้ปลาแรดสร้างรังไข่ ได้แก่ หญ้าต่าง ๆ ต้นเจียก กาบมะพร้าว ฟางข้าว หรือ ผักบุง ตัดเป็นกอ ๆ ขนาดประมาณ 1 ตารางเมตร วางไว้ใกล้ขอบบ่อ กระจายให้ทั่ว และใช้ไม้รวกปัก ยึดไว้ใกล้ฝั่ง รอให้ปลามาทำรังวางไข่

(5.3.2.2) บ่อซีเมนต์ มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า วงรีหรือวงกลม มีความลึกประมาณ 1 เมตร โดยคัดเลือก พ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่สมบูรณ์ แล้วกระตุ้นให้ปลาสร้างรังไข่ โดยใช้กอผักบุงขนาด 1 ตารางเมตร ผูกไว้ขอบบ่อ และมุมบ่อ รอให้ปลามาสร้างรังไข่

(5.3.3) การฟักไข่และอนุบาลลูกปลา

(5.3.3.1) ไข่ปลาแรด มีลักษณะกลมสีเหลือง มีไขมันมาก ลอยน้ำ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 - 2 มิลลิเมตร หลังจากเก็บปลาแรดแล้วนำไข่ปลาแรดมาใส่ลงในปูนซีเมนต์ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร แล้วทำการคัดไข่เสียออก โดยระหว่างที่มีการฟักไข่ จะให้ออกซิเจนเบา ๆ ตลอดเวลา ใส่วัชพืชน้ำ เช่น รากผักบุง เพื่อช่วยดูดซับไขมัน และให้ลูกปลาได้ยึดเกาะ ไข่ที่รับการผสมแล้วจะฟักเป็นตัวภายใน 24 - 36 ชั่วโมง

(5.3.3.2) การอนุบาลปลาแรดแบ่งออกเป็น 3 ระยะ

ระยะที่ 1 : อายุ 1-7 วัน

ระยะที่ 2 : อายุ 8-22 วัน ระยะนี้เริ่มให้อาหารได้ โดยอาหารที่ให้ จะให้เป็นไรแดงวันละ 2 ครั้ง

ระยะที่ 3 : อายุ 22-75 วัน ย้ายลูกปลาลงอนุบาลบ่อดิน ช่วง 10 วันแรกที่ลงบ่อดินให้ไรแดง และรำผสมปลาป่น ต่อมาจึงให้เฉพาะรำผสมปลาป่น และเมื่อลูกปลาเริ่มโตขึ้นผสมอาหารเม็ดลอยน้ำ (ให้อาหารวันละ 2 ครั้งทุกวัน เช้า - บ่าย) อนุบาลจนกระทั่งลูกปลามีขนาด 3 - 5 เซนติเมตร พร้อมทั้งจะนำไปปล่อยเลี้ยงในกระชัง

(5.3.4) การเลี้ยงในกระชัง

(5.3.4.1) ลักษณะกระชังปลา จะใช้ไม้เนื้อแข็งสร้างเป็นโครงกระชัง และใช้ไม้ไผ่มัดรวมกันเป็นท่อนลอย เว้นตรงกลางเป็นผูกอวน บางกระชังจะใช้เหล็กต่อเป็นรูปโครงกระชังและใช้ถังน้ำมันหรือถังพลาสติกเป็นท่อนลอยขนาดของกระชังมีตั้งแต่ 10 - 36 ตารางเซนติเมตร เนื้ออวนที่ใช้ผูกกระชังจะใช้วัสดุจำพวกไผ่ล่อนหรือโพลีเอทิลีน ระยะห่างตาอวน 2 - 3 เซนติเมตร ขนาดลูกปลาที่ลงเลี้ยงในกระชัง 3 - 5 เซนติเมตร อัตราการปล่อย 200 - 1,800 ตัว/กระชัง

(5.3.4.2) อาหารที่ใช้เลี้ยง มีทั้งให้อาหารเม็ดสำเร็จรูปลอยน้ำ เช่น ช่วงที่ลูกปลามีขนาดเล็กอนุบาลด้วยอาหารลูกกบ หลังจากนั้นจะเลี้ยงด้วยอาหารปลาตุก และเสริมด้วยอาหารจำพวกพืชผัก และผลไม้ต่าง ๆ ตามฤดูกาล เช่น จอก แหน ผักบุ้ง ผักกาดขาว ตำลึง ขนุน สุก

(5.3.4.3) ระยะเวลาการเลี้ยง ประมาณ 1.5 - 2 ปี หรือ ประมาณ 2 - 3 ปี ขึ้นอยู่กับอาหารที่ใช้เลี้ยงปลา

(5.3.4.4) การเก็บเกี่ยว มีขนาด 800 - 1,200 กรัม/ตัว

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

(6.1) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดอุทัยธานี เป็นทิวเขาสูงสลับซับซ้อน 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งจังหวัดเป็นป่าและภูเขาสูง มีลักษณะลาดเทจากทิศตะวันตกลงมาทางทิศตะวันออก พื้นที่ราบทางการเกษตรมีประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด

(6.2) ลักษณะภูมิอากาศ

คล้ายคลึงกับภาคกลาง แต่ในฤดูร้อนจะร้อนจัด และในฤดูหนาวจะหนาวจัด ความแตกต่างของอุณหภูมิตั้งแต่ 6 - 43 องศาเซลเซียส ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ และฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม

แม่น้ำสะแกกรังเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่คอยหล่อเลี้ยงชีวิตชาวอุทัยธานีมาตั้งแต่โบราณ มีหลายชื่อตามท้องถิ่นที่แม่น้ำไหลผ่าน อาทิ แม่น้ำวังม้า แม่น้ำตากแดด เป็นต้น ชุมชนชาบบ้านเพแม่น้ำสำแกกรัง มีวิถีชีวิตผูกพันกับสายน้ำ ซึ่งมีอาชีพทำการประมงและเลี้ยงปลาในกระชัง โดยเฉพาะปลาแรดในกระชังที่มีชื่อเสียงมาก เพราะเนื้อนุ่มและหวาน น้ำในแม่น้ำสะแกกรังยังคงสะอาดอยู่มาก เพราะในแถบนี้เป็นพื้นที่ปลอดจากโรงงานอุตสาหกรรม บางคนกล่าวว่า เป็นเพราะน้ำที่มีการไหลเวียนดี และมีสายแร่ที่มีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโต ปลาแรดจึงมีเนื้อนุ่ม และเป็นปลาประจำจังหวัดอุทัยธานี

(6.3) ประวัติความเป็นมา

ในสมัยก่อนปลาแรดที่อาศัยในแหล่งน้ำธรรมชาติกินรากหญ้า รากผัก ทำให้มีกลิ่นเหม็นไม่เป็นที่นิยมบริโภค ต่อมานายสมโภชน์ ส่องศรี มีอาชีพทำการประมงน้ำจืด และมีความสนใจปลาแรดมากเป็นพิเศษ เพราะเห็นว่าเนื้อของปลาแรดมีความแตกต่างจากเนื้อปลาอื่น ๆ คือ เนื้อนุ่มและมีรสหวาน จึงได้นำปลาแรดมาทดลองเลี้ยงในกระชังร่วมกับปลาชนิดอื่น ๆ ให้กินผักผลไม้ ข้าว และรำ ทำให้ปลาแรดมีรสชาติที่ดีขึ้น และไม่มีการเหม็น กลิ่นเหม็น หลังจากนั้นจึงได้นำมาแจกจ่ายให้บุคคลที่มาเยี่ยมเยียนบริโภค จนปลาแรดในกระชังเริ่มมีคนนิยมบริโภคเพิ่มขึ้น จนกระทั่ง มีการก่อตั้งกลุ่ม

เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชัง และจดทะเบียนเป็นกลุ่มเกษตรกร เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2517 โดยใช้ชื่อกลุ่มว่า "กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์น้ำอุทัยใหม่" ซึ่งเป็นกลุ่มเลี้ยงปลาในกระชังกลุ่มแรกในประเทศไทย ทำให้ปลาแรดในกระชังมีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้นจนเป็นที่รู้จักของคนไทยและต่างชาติ ดังคำขวัญจังหวัดอุทัยธานี คือ เมืองพระชนกจักรี ปลาแรดรสดี ประเพณีเทโว ส้มโอบ้านน้ำตก มรดกโลกห้วยขาแข้ง แหล่งต้นน้ำสะแกกรัง ตลาดนัดดังโคกระบือ ทำให้ปลาแรดกลายมาเป็นปลาประจำจังหวัดอุทัยธานี และมีเทศกาล "กินปลาแรด อุทัยธานี รสดีที่สุดในโลก" ซึ่งจัดในช่วงเดือนกรกฎาคมของทุกปี

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตการผลิตปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี คือ เริ่มตั้งแต่บริเวณลุ่มน้ำสะแกกรังบ้านจักษาจนไปบรรจบที่แม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลท่าซุง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตำบลสะแกกรัง ตำบลอุทัยใหม่ ตำบลน้ำซึม และตำบลท่าซุง ของอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี รายละเอียดตามแผนที่

(8) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(8.1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด

(8.2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิต / ผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี

(8.3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี

(9) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(9.1) ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานีจะต้องเป็นปลาที่มาจากแหล่งผลิต และตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(9.2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและเพาะพันธุ์ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

2.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปลาสลิด

2.6.1 ประวัติความเป็นมา

อำเภอบางบ่อ เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ คำว่าบางบ่อ มาจากคำว่า “บาง” และคำว่า “บ่อ” คำว่าบาง หมายถึง ทางน้ำเล็ก ๆ ที่ไหลขึ้นลงตามระดับน้ำในแม่น้ำลำคลองหรือทะเล คำว่า บ่อ หมายถึง ช่องลึกลงไปใต้อินดินใช้เป็นที่ขังน้ำขังปลา เมื่อรวมกันแล้วคำว่าบางบ่อ หมายถึง

ห้องที่มีทางน้ำเล็ก ๆ อยู่ใกล้ทะเล และมีการกักเก็บน้ำไว้ใช้หรือขุดบ่อล่อปลาให้เข้าไปอยู่เวลาน้ำขึ้น และเปิดน้ำออกเพื่อจับปลาเวลาน้ำลง

ปลาสด เป็นสินค้าประจำท้องถิ่นของคนอำเภอบางบ่อจนถึงได้รับการโฆษณาเป็นคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการ เพราะปลาสดบางบ่อได้มีการเพาะเลี้ยงและผลิตได้ดีเฉพาะในเขตอำเภอบางบ่อเท่านั้น ปลาสดที่ผลิตจากแหล่งนี้จะมึกลิ่นและรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น เหตุเพราะแร่ธาตุในดิน ในน้ำ เทคนิควิธี อันเป็นภูมิปัญญาของชาวอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นความอร่อยและคุณภาพของปลาน้ำจืดที่เค็มไม่มีจังหวัดใด อำเภอใดเทียบได้ และไม่มีแหล่งผลิตที่ไหนที่สามารถเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ กลิ่น รส อย่างปลาสดบางบ่อได้

2.6.2 ชื่อเสียงหรือคุณภาพของปลาสดบางบ่อ

ปลาสดแห่งรสดี ถือได้ว่าเป็นสินค้าประจำท้องถิ่นของคนจังหวัดสมุทรปราการ เพราะถือกับยกย่องเป็นคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการที่กล่าวว่า “บ่อมยุทธนาวิ พระเจดีย์กลางน้ำ ฟาร์มจระเข้ใหญ่ งามวิไลเมืองโบราณ สงกรานต์พระประแดง ปลาสดแห่งรสดี ประเพณีรับบัว ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม” เพราะที่จังหวัดสมุทรปราการนี้มีวิธีการเพาะเลี้ยงและผลิตปลาสดที่ดีกว่าที่อื่น ๆ โดยเฉพาะในอำเภอบางบ่อ ปลาสดที่ผลิตจากแหล่งพื้นที่นี้จะมึกลิ่นและรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น

2.6.3 ลักษณะทั่วไปของปลาสด

ปลาสดหรือปลาใบไม้ เป็นปลาน้ำจืด ซึ่งเป็นปลาพื้นบ้านของประเทศไทย มีแหล่งกำเนิดอยู่ในกลุ่มภาคกลาง มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Trichgaster Pectoralis* และนิยมเลี้ยงกันมาก บริเวณภาคกลางส่วนที่พบในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกา และฟิลิปปินส์ นั้น เป็นพันธุ์ปลาที่ส่งไปจากเมืองไทย เมื่อประมาณ 80 – 90 ปีที่ผ่านมา และเรียกว่า สยามหรือเขียมสำหรับแหล่งปลาสดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักว่ามีรสชาติดี เนื้ออร่อย คือ ปลาสดบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

2.6.4 การสืบพันธุ์

ลักษณะเพศ ปลาสดตัวผู้และตัวเมียมีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสังเกตความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด คือ ปลาตัวผู้มีลำตัวยาวเรียว สันหลัง และสันท้องเกือบเป็นเส้นตรงขนานกัน มีครีบหลังยาวจรดหรือเลยโคนหางมีสีลำตัวเข้มและสวยกว่าตัวเมีย ส่วนตัวเมียมีสันท้องยาวมนไม่ขนานกัน สันท้อง และครีบหลังมนไม่ยาวจนถึงโคนหาง สีตัวจางกว่าตัวผู้ ในฤดูวางไข่ท้องจะอูมโปงออกมาทั้งสองข้าง อัตราการปล่อยพ่อแม่พันธุ์ปลาสด 1:1 เป็นปลาขนาดกลาง น้ำหนัก 10 – 12 ตัวต่อ กิโลกรัมที่ดีที่สุด

2.6.5 การป้องกันและกำจัดศัตรู

ศัตรูของปลาสด มีหลายประเภท ดังนี้คือ

- 1) สัตว์ตุ๋นนม เช่น นาก
- 2) นกกินปลา เช่น นกกระเต็น นกยาง นกกาน้ำ และเหยี่ยว
- 3) สัตว์เลื้อยคลาน เช่น งู เต่า ตะพาบน้ำ ฯลฯ
- 4) กบ เขียด
- 5) ปลากินเนื้อ เช่น ปลาช่อน ปลาชะโด ปลาไหล จะกินปลาสดขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ส่วนปลากริม ปลากัด ปลาหัวตะกั่ว ปลาหมอ มวนวน แมงดาสวน จะกินไข่ปลาสดและลูกปลาในวัยอ่อน

ตามธรรมชาติของปลาสดย่อมจะรู้จักหลบหลีกศัตรูได้ดี แต่เมื่อนำมาเลี้ยงไว้ในบ่อ ปลาสดอยากที่จะหาทางหลบหลีกศัตรูได้ จึงจำเป็นต้องช่วยโดยการป้องกันและกำจัด

การป้องกันและกำจัดพวกสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม สัตว์เลื้อยคลาน โดยทำรั้วล้อมรอบก็เป็นการป้องกันได้ดี ส่วนสัตว์จำพวกนกต้องทำเพิงคลุมแป้นอาหาร เพื่อป้องกันนกโฉบปลาในขณะที่ปลากินอาหารอยู่เป็นกลุ่ม สำหรับปลากินเนื้อชนิดต่าง ๆ นั้น ต้องระวังผักที่จะเก็บลงมาปลูกในบ่อ เพราะอาจจะมีไข่ปลาติดมาด้วย โดยเฉพาะที่ระบายน้ำเข้าต้องพยายามใช้ลวดตาข่ายที่มีช่องตาขนาดเล็ก กรองน้ำที่จะผ่านลงในบ่อ และหมั่นตรวจตะแกรงถ้าชำรุดควรรีบเปลี่ยนใหม่

อนึ่ง การล้อมรอบคันบ่อใช้ตาข่ายไนลอนให้สูงจากพื้นดินอย่างน้อย 50 เซนติเมตร ส่วนล่างของตาข่ายให้ฝังดินลึกประมาณ 10 เซนติเมตร ถ้าเป็นที่ลุ่มควรต่อตาข่ายไนลอน 2 ชั้น หรือเสริมเฟือกสูงประมาณ 2 เมตร พร้อมทั้งหมั่นตรวจสอบ หากชำรุดต้องรีบซ่อมแซม

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างปลาสดกับแหล่งภูมิศาสตร์

2.7.1 ที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

อำเภอบางบ่อเป็นพื้นที่ดินที่ประกอบด้วยแร่ธาตุ ซึ่งเกิดจากการทับถมของโคลนตะกอนที่แม่น้ำและลำน้ำพัดลงมาจากภูเขาและพื้นที่สูงผสมกับตะกอนก้นสมุทรเกิดเป็นดินลึกลับจืดลึกลับเค็ม ปากน้ำสมุทรปราการเหมาะแก่การทำ เกษตรกรรมและประมงชายฝั่งทุกประเภท

2.7.2 ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอบางบ่อ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง (กรุงเทพมหานคร) อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา และอำเภอบ้านโพธิ์ (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองกาหลง คลองประเวศบุรีรมย์ และคลองหนึ่งเป็นเส้นแบ่งเขต
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางปะกง (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองพระยาสมุทร คลองฉะบัง คลองบางพลีน้อย คลองหอมสีล คลองสำโรง คลองปึกกา คลองกันบึง คลองสีลังเก่า และคลองสีลังใหม่เป็นเส้นแบ่งเขต

- ทิศใต้ จรดอ่าวไทยตอนใน (น่านน้ำเขตจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชลบุรี¹⁸)

- ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง มีคลองลึก คลองตื้นน้อย คลองชลประทาน คลองหัวเกลือ คลองสาม คลองร้อย คลองหัวเกลือ คลองกะลวณ คลองสำโรง คลองสนามพลี คลองสนามพลีเก่า คลองบางเสา คลองชวดใหญ่ คลองท่าข้าม และคลองกาหลงเป็นเส้นแบ่งเขต

2.7.2.1 อำเภอบางบ่อ ประกอบไปด้วย 8 ตำบล

- (1) ตำบลบางบ่อ
- (2) ตำบลบ้านระกาศ
- (3) ตำบลบางพลีน้อย
- (4) ตำบลบางเพรียง
- (5) ตำบลคลองด่าน
- (6) ตำบลคลองสวน
- (7) ตำบลเป็ริง
- (8) ตำบลคลองนियมยตรา

2.7.3 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและมีคลองแยกหลายสาย เช่น คลองสำโรง คลองสรรพสามิต คลองพระองค์ไชยานุชิต ซึ่งมีความสำคัญในด้านการชลประทานเพื่อการเกษตร และใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งทางน้ำด้วย โดยทั่วไปลักษณะภูมิประเทศจังหวัดสามารถแบ่งพื้นที่ ออกได้ 3 ส่วน

2.7.3.1 บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง เป็นที่ราบลุ่มทั้งหมด เหมาะสำหรับ การทำนา และทำสวน

2.7.3.2 บริเวณตอนใต้ ใกล้ชายฝั่งทะเล น้ำทะเลท่วมถึงและพื้นดินจะเค็มจัดในฤดูแล้ง โดยมาจะเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำปาล์มและป่าพื้น

2.7.3.3 บริเวณที่ราบทางตอนเหนือและตะวันตก ซึ่งเป็นที่กว้างใหญ่โดยตลอด เหมาะแก่การทำนา นอกจากนี้ยังมีประน้ำชลประทานหลายแหล่ง สำหรับกักกั้นน้ำเค็มและระบายน้ำ จัดในการทำนา นับเป็นที่ที่มีความสำคัญของจังหวัด

¹⁸ มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดเขตจังหวัดในอ่าวไทยตอนใน พ.ศ. 2502.

2.7.4 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของอำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นแบบชายทะเล โดยมีอากาศเย็นสบาย ไม่ร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน มีความชื้นในอากาศสูง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมทะเลของอ่าวไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่ยังพบลักษณะของปริมาณฝนตกหนักในช่วงเดือนกันยายน – เดือนตุลาคม ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของร่องความกดอากาศต่ำ ทำให้เกิดการก่อตัวของพายุไต้ฝุ่น และพายุโซนร้อนในทะเลจีนใต้

2.7.5 ลักษณะของดิน

ดินในอำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีลักษณะเป็นดินเหนียว แบ่งออกได้ 2 ชุดดิน

2.7.5.1 กลุ่มชุดดินที่ 2 เนื้อดินเป็นดินเหนียว ด้านบนมีสีเทาหรือเทาแก่ ดินล่างมีสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล และเหลืองหรือแดง จะพบชั้นดินเหนียวสีเทา มีจุดประสีเหลืองของแร่จำโรไซต์ การระบายน้ำ เลว ความสมบูรณ์ปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด ค่าความเป็นกรดต่างประมาณ 4.5-5.0

2.7.5.2 กลุ่มชุดดินที่ 3 เนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนมีสี ดำ ดินล่างสีเทาหรือน้ำตาลอ่อน ระบายน้ำค่อนข้างเลว อาจมีเปลือกหอยอยู่ในดินชั้นล่าง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ปฏิกริยาเป็นกรดปาน กลางถึงกรดเล็กน้อย ค่าความเป็นกรด-ต่าง ประมาณ 5.5-6.5 ดินชั้นล่างค่าความเป็นกรดต่างประมาณ 7.5-8.0

2.8 ภูมิปัญญาการเลี้ยงปลาสด

ภูมิปัญญาชาวบ้านในการเลี้ยงปลาสดได้จากการสังเกตการณ์กินอาหารของปลาสดพบว่า ปลาสดกินทั้ง ลูกน้ำ ไรน้ำ ตะไคร่น้ำ คอหญ้าเน่าหรือส่วนของหญ้าอ่อน รวมถึงไขมันบางชนิดที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ จึงเริ่มคิดสร้างอาหารด้วยการใช้พื้ร้าว (พื้ร้าวสามสัน ใบมีดยาว เมตรเศษ หักมุมตรงส่วนด้ามพื้ร้าว) หญ้าที่มีประโยชน์มากคือหญ้าทรงกระเทียม (ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่ง Eleocharis Dulcis) ในวงศ์ Cyperaceae ลำต้นเป็นหลอดกลวง ไม่มีใบ มีก้านบาง ๆ หุ้มที่โคนต้น มีหัวคล้ายแห้วกินได้ หญ้าปล้อง หญ้าแพรกทะเล

ภาพที่ 2.1: หญ้าทรงกระเทียม

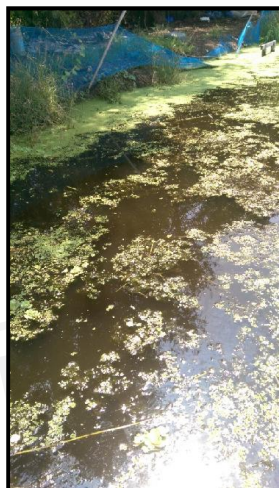

หวดหญ้าที่ระดับผิวน้ำ หวดให้หญ้าตกล้อมรอบกันเป็นแนว เพราะหญ้าที่หวดซ้อนกันเป็นแนวอยู่นี้ จะเน่าช่วยให้เกิดลูกน้ำ ไรน้ำ ตะไคร่น้ำ คอหญ้าเน่าเป็นอาหารวิเศษสุดสำหรับปลาชนิดข้างล่างตรงที่แสงแดดส่องลงไปสะดวก ก็จะเกิดสาหร่ายที่เป็นอาหารปลาสำคัญอีกชนิดหนึ่ง แต่ละแนวกว้าง 1 เมตร เว้นไว้ 1 เมตร การเว้นเป็นแนวสลับกัน ก็เพื่อไว้หวดหญ้าสร้างอาหารครั้งต่อไป สลับหมุนเวียนโดยตลอด ส่วนที่ถูกหวดเสียอดไปไปแล้ว ก็มีช่วงเวลายืดยาวออกไปเติบโตขึ้นมาให้หวดได้อีก ในรอบเลี้ยงปลา 7 – 9 เดือนนี้ต้องหวดหญ้าสร้างอาหารประมาณ 3 – 4 ครั้ง

ภาพที่ 2.2: หญ้าทรงกระเทียมที่ถูกฟัน

ภาพที่ 2.3: สีของน้ำที่แสดงว่าน้ำมีคุณภาพ

สำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีในเรื่องการหอดหญ้า เกษตรกรและผู้ที่มีเชิงช่างในท้องถิ่น ได้พัฒนาเพราเรือหางยาว เปลี่ยนจากติดใบพัดที่พัดน้ำให้เรือแล่น เปลี่ยนมาเป็นใบมีดหอดหญ้าแทนพรั้าหอด ทำให้ช่วยลดแรงงานได้เป็นอย่างดี โดยดัดแปลงกระบะลากข้าวมาเป็นพาหนะติดตั้งเครื่องการสังเกตคุณภาพน้ำ หากสังเกตพบว่าน้ำเป็นฟองมาก ๆ แสดงว่าน้ำเสีย สาเหตุที่ทำให้น้ำเสียกรณีนี้ เนื่องจากหอดหญ้ามากไปทำให้เน่า หากเป็นช่วงนี้ต้องระบายน้ำออกและนำน้ำเข้าใหม่ หากหอดหญ้าแล้วหลังจากนั้นเมื่อหญ้าหมักที่ซ้อนทับกันอยู่นั้น ทำให้น้ำสีขาให้ถือว่าน้ำนั้นเป็นน้ำดี สิ่งนี้ถือได้ว่า เป็นภูมิปัญญาในการทำมาหากิน

2.9 ประโยชน์ของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์¹⁹

2.9.1 การคุ้มครองผู้บริโภค

การทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าสินค้านั้นมาจากที่อื่นย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะผู้บริโภคควรจะได้บริโภคสินค้าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย หากทำให้ผู้บริโภคไม่ได้รับสินค้าตามที่ปรากฏบนฉลากหรือชื่อที่ใช้แล้ว จะส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยและความปลอดภัยของประชาชนโดยรวม

¹⁹ จักรกฤษณ์ ควรพจน์ และบัณฑิตุร เศรษฐศิริโรจน์, สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิชุมชน, (กรุงเทพฯ: นิติธรรม, 2556), 103-105.

2.9.2 การคุ้มครองผู้ผลิตและป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

ผู้ประกอบการจะต้องไม่ฉกฉวยหรือนำเอาชื่อเสียงของกลุ่มแข่งขันทางการค้าไปแอบอ้างโดยทุจริต โดยอ้างแหล่งผลิตสินค้าโดยมิชอบ เพื่อแสวงประโยชน์จากชื่อเสียงของกลุ่มอื่นที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกัน ย่อมถือเป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม

2.9.3 การเพิ่มมูลค่าของสินค้าให้ผู้ผลิต และเครื่องมือทางการตลาด

วัตถุประสงค์หลักประการหนึ่งของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือ การสื่อให้เห็นว่าการระบุชื่อประเทศหรือท้องถิ่นกับสินค้าจะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นมีลักษณะพิเศษต่างไปจากสินค้าจำพวกเดียวกันที่ผลิตขึ้นจากแหล่งอื่น จะทำให้สินค้านั้นมีราคาสูงขึ้นหรือจำหน่ายได้มาก ตัวอย่างชื่อของสินค้าที่อาจจะเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เช่น หอยนางรมสุราษฎร์ธานี ส้มสีทองน่าน มะม่วงน้ำดอกไม้คิ่งบางกะเจ้า ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรัง ชามไก่อ่าปาง เป็นต้น นอกจากนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถใช้เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ช่วยในการประชาสัมพันธ์สินค้านั้นให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายได้อีกด้วย

2.9.4 การดูแลรักษามาตรฐานของสินค้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีลักษณะเหมือนเป็นเครื่องหมายรับรองคุณภาพและแหล่งที่มาของสินค้า เนื่องจากเงื่อนไขของการขอรับความคุ้มครองในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ผู้ขอจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และตัวสินค้า ไม่ว่าในแง่ คุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะใดๆ ซึ่งส่งผลถึงคุณภาพเฉพาะของสินค้าจากแหล่งนั้น กลุ่มผู้ผลิตจึงต้องมีส่วนอย่างมากในการช่วยกันรักษาคุณภาพ หรือชื่อเสียงนั้นๆไว้ มิฉะนั้น อาจถูกระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

2.9.5 การช่วยกระจายรายได้สู่ชนบท และส่งเสริมอุตสาหกรรมท้องถิ่น

สินค้าที่อาจขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ ส่วนมากจะเป็นสินค้าเกษตร เพราะปัจจัยในแง่สภาพดินฟ้าอากาศ หรือสภาพพื้นที่จะส่งผลอย่างมากต่อคุณภาพของสินค้า ซึ่งนำไปสู่ชื่อเสียงของสินค้านั้นๆ การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จึงเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นโดยตรง เป็นการนำชื่อเสียงที่มีการสั่งสมมานาน มาใช้ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าได้อีกด้วย

2.9.6 การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประโยชน์ในทางอ้อมของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือการสร้างความเข้มแข็งอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มชนในท้องถิ่น ที่ต้องร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพของสินค้า สร้างความรู้สึกผูกพันและความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด นอกจากนี้จะช่วยลดปัญหาแรงงานชนบทอพยพเข้าสู่เมือง ช่วยรักษามรดกตกทอด ขนบธรรมเนียม และศิลปะพื้นบ้านของท้องถิ่นด้วย

2.10 ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย

2.10.1 บทบาทในทางการตลาดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศไทย

ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องพัฒนาชื่อเสียงความนิยมของสินค้าจนทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นเป็นที่นิยม และรู้จักกันโดยทั่วไป และทำหน้าที่คุ้มครองให้ประชาชนได้ทราบถึงแหล่งกำเนิดของสินค้าที่แท้จริง โดยตระหนักถึงคุณภาพของสินค้านั้น ๆ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทยมีหน้าที่ช่วยโฆษณาความสำคัญต่าง ๆ ของสินค้าไปยังประชาชนผู้บริโภค กล่าวคือ ชื่อของสินค้า พื้นที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของสินค้า และคุณภาพของสินค้า ชื่อเสียง หรือลักษณะอย่างอื่น ที่มาจากพื้นที่อันเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กรณีสินค้าที่เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ประชาชนผู้บริโภครู้จักดีอยู่แล้ว ประชาชนทั่วไปก็สามารถเลือกซื้อสินค้าที่ตนคุ้นเคยได้เพียงมองหาสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ชนิดนั้น แต่สำหรับสินค้าที่ประชาชนไม่มีความคุ้นเคย ไม่รู้ถึงคุณภาพของสินค้า ประชาชนผู้บริโภคก็อาจจะรับข้อมูลข่าวสารของสินค้าจากบุคคลอื่น หรือจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ระบุชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น หากแต่เป็นสินค้าที่อยู่ในหมวดเดียวกับสินค้าที่ผู้บริโภคเคยใช้ เช่น เป็นสินค้าในหมวดอาหารเหมือนกัน ประชาชนทั่วไปก็ย่อมคาดหมายได้ จากประสบการณ์ของตนเองว่า สินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ดังกล่าวควรที่จะมีคุณภาพเช่นใด แต่หากไม่พอใจในคุณภาพชิ้นนั้น ประชาชนก็สามารถตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าที่มาจากแหล่งกำเนิดอื่น หรือจากผู้ผลิตรายอื่น ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถกระทำได้ง่าย โดยอาศัยการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือในการแบ่งแยกสินค้าทางภูมิศาสตร์ออกจากสินค้าอื่น ๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นสิ่งที่บ่งบอกความนิยมในตัวสินค้า และเป็นสิ่งที่ประชาชนตัดสินใจเลือกซื้อสินค้านั้น เช่น การที่ประชาชนเลือกซื้อพลาสติกบางบ่อ เพราะทราบว่าพลาสติกบางบ่อเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ และมีรสชาติที่โดดเด่นไม่เหมือนพลาสติกตามท้องที่อื่น ซึ่งรสชาติที่ได้มานั้นได้มาจากกรรมวิธีในการผลิตที่แตกต่าง จึงเป็นสาเหตุให้พลาสติกบางบ่อนั้นเป็นที่นิยมของผู้บริโภคนั่นเอง

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทยมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการส่งเสริมสินค้าทางการเกษตรเป็นอย่างมาก เพราะค่าใช้จ่ายสำหรับการโฆษณาสินค้าซึ่งงบประมาณที่ไม่มากนัก ซึ่งเป็นการลดต้นทุนทางการตลาดของตัวสินค้าของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เอง

2.10.2 บทบาทในการส่งเสริมเรื่องการส่งออก

ปัจจุบันระบบการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในฐานะผู้ส่งออกสินค้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นที่นิยมอยู่แล้วของคนในประเทศและชาวต่างชาติ เช่น ข้าวหอมมะลิที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในสหภาพยุโรป จึงทำให้ข้าวหอมมะลิของประเทศไทยมีราคาที่สูงขึ้นเป็นอย่างมากในตลาดโลก อีกทั้งเส้นไหมของประเทศไทยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศเวียดนาม ก็ทำให้เส้นไหมที่ผลิตโดยคนไทยนั้นมีราคาที่

สูงขึ้นและมีความต้องการในตลาดโลกมากยิ่งขึ้น เพราะเหตุนี้จึงเห็นว่าการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีบทบาทในการส่งเสริมเรื่องการส่งออกมาก หากพลาสติกบางบ่อสามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ อาจทำให้พลาสติกบางบ่อได้รับความต้องการจากตลาดโลกมากยิ่งขึ้น การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นสิทธิเด็ดขาดในการใช้ชื่อสินค้าของผู้ประกอบการไทย โดยได้สร้างความได้เปรียบทางการตลาดเป็นอย่างมาก เนื่องจากการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่ได้มีอายุการคุ้มครองดังเช่นสิทธิในทางทรัพย์สินทางปัญญาประเภทอื่น ๆ

บทที่ 3

กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

การศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กรณีปลาสลิดบางบ่อ นั้นจำเป็นต้องศึกษาแนวความคิดการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎหมายแต่ละประเทศ และศึกษาถึงกรอบทฤษฎีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรฐานของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อที่จะนำไปใช้พิจารณาถึงแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ของการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของปลาสลิดบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ มีกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ อันเป็นผลมาจากพันธะกรณีของความตกลงทริปส์ อนุสัญญากรุงปารีส ความตกลงแมดริด และความตกลงลิสบอน การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันนั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในกรณีของปลาสลิดบางบ่อได้

3.1 กฎหมายและความตกลงระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกในโลกที่มีการริเริ่มพัฒนาและส่งเสริมระบบการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยจะคุ้มครองอยู่ในกฎหมายภายในทั้งสิ้น แต่เมื่อสินค้าของประเทศฝรั่งเศสได้ส่งออกไปยังนอกประเทศมากขึ้น เห็นว่ายังไม่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ดีเท่าที่ควร จึงเกิดความร่วมมือจากนานาประเทศ เพื่อที่จะนำมาสร้างมาตรฐานการรับประกันว่าหากสินค้าใดได้รับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แล้ว ให้ถือว่าสินค้านั้นมีคุณภาพที่ดีกว่าสินค้าที่ไม่ได้รับความคุ้มครองในกรอบของกฎหมายระหว่างประเทศ เพราะเหตุนี้จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาถึงมาตรการพื้นฐานของการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกรอบกฎหมายระหว่างประเทศ ตั้งแต่อนุสัญญากรุงปารีส ว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ค.ศ. 1883 อนุสัญญาฉบับนี้ถือเป็นก้าวแรกของความตกลงระหว่างประเทศในการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ นอกจากนี้ยังต้องศึกษาถึงความตกลงพหุภาคีระหว่างประเทศอีก 2 ฉบับ กล่าวคือ การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ฉบับแรกได้แก่ ความตกลงกรุงแมดริดเพื่อการยับยั้งการใช้เครื่องหมายแหล่งกำเนิดโดยไม่ถูกต้อง หรือเป็นการหลอกลวงกับสินค้า ค.ศ. 1891 และฉบับต่อมาคือความตกลงกรุงลิสบอน ว่าด้วยการคุ้มครองเครื่องหมายแหล่งกำเนิดและการจดทะเบียนระหว่างประเทศ ค.ศ. 1958 ซึ่งความตกลง 2 ฉบับนี้ จะกำหนดให้ประเทศสมาชิก มีสิทธิในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยตรง และความตกลงระหว่างประเทศฉบับสุดท้าย คือ ความตกลงทริปส์ ซึ่งเป็นความร่วมมือของบรรดาประเทศสมาชิกต่าง ๆ ที่พยายามให้มีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะ

เป็นพื้นฐานเดียวกัน ทั้งหมดที่ได้กล่าวมานั้นเป็นกรอบการตกลงพื้นฐานระหว่างประเทศในเรื่องการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทั้งสิ้น การคุ้มครองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศมีด้วยกันมีดังนี้

3.1.1 การคุ้มครองภายใต้ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาด้านการค้า GATT Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property (TRIPs)¹

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ถูกกำหนดไว้ในความตกลงทริปส์ ซึ่งเนื้อหาของความตกลงฉบับนี้จะเน้นทางการเมืองเป็นสำคัญ ในการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย (Uruguay Round) ซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำในการเรียกร้องให้มีการยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างประเทศภายใต้กรอบของแกตต์ (General Agreement of Tariffs and Trade - GATT) แต่ไม่มีกรอบความสำคัญในเรื่องของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์รวมอยู่ในข้อเสนอของสหรัฐ ในช่วงระหว่างการประชุมเจรจาอุรุกวัย

ท่าทีของสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีสองประการ ได้แก่ ประการแรก คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ด้วยการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ประการที่สอง ให้มีมาตรการป้องกันการใช้เครื่องหมายแหล่งกำเนิดในลักษณะที่ทำให้เกิดการสับสนหลงผิด โดยเฉพาะเครื่องหมายแหล่งกำเนิดที่ใช้กับไวน์ ประเทศที่เรียกร้องผลักดันให้มีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างเข้มงวดและจริงจังคือ ประเทศสมาชิกของประชาคมสหภาพยุโรป และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ สมาชิกของแกตต์รวมทั้งสหรัฐอเมริกาต้องยินยอมให้มีการกำหนดหลักการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เข้มงวดไว้ในความตกลงทริปส์

ความตกลงทริปส์กำหนดเกณฑ์การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยประเทศสมาชิกขององค์การการค้าโลกจะต้องนำมาใช้โดยปริยาย ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการของความตกลงทริปส์โดยมีสาระสำคัญดังนี้

3.1.1.1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าทั่วไป

- ความตกลงทริปส์กำหนดให้ประเทศสมาชิกใช้วิธีการทางกฎหมายในลักษณะหนึ่งลักษณะใด เพื่อป้องกันการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยมิชอบ² ความตกลงทริปส์มิได้กำหนดให้ภาคีสมาชิกออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นการเฉพาะ รวมทั้งสหรัฐอเมริกาก็มิได้ใช้กฎหมายลักษณะเฉพาะเพื่อคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

¹ จักรกฤษณ์ ควรวจน์ และบัณฑิตุร เศรษฐศิริโรจน์, สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิชุมชน, (กรุงเทพฯ: นิติธรรม, 2556), 67.

² Art. 22.2-22.4. The TRIPS Agreement.

3.1.1.2 การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถทำได้ดังนี้

- ความตกลงทริพส์กำหนดให้ประเทศสมาชิกป้องกันการแสดงหรือนำเสนอ แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ที่มีความสำคัญสำหรับสินค้าบางชนิดเป็นสิ่งที่บ่งแสดงคุณภาพ หรือ ลักษณะของสินค้า มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดสับสนหลงผิด ความตกลงทริพส์ยังห้ามใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อาจก่อให้เกิดความสับสนหลงผิดต่อประชาชนผู้บริโภค เช่น การใช้ชื่อโอเฟลกับสินค้า เพื่อสื่อว่าสินค้านั้นผลิตในประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

- ป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ความตกลงทริพส์ห้ามการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ในลักษณะที่เป็นการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม มีผลให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีขอบเขตอย่างกว้าง เนื่องจากให้มีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างถูกต้องแท้จริงไม่มีการหลอกลวง สาธารณชนด้วย เช่นการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ถูกต้องกับสินค้าที่มีคุณภาพที่ไม่ได้มาตรฐาน จะเป็นการต้องห้ามเนื่องจากการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าดังกล่าวจะทำให้ประชาชนเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะ หรือคุณภาพของสินค้านั้น ซึ่งเข้าข่ายเป็นการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมแม้ว่าสินค้านั้นจะผลิตในแหล่งภูมิศาสตร์ที่สิ่งบ่งชี้ที่บ่งชี้ขึ้นนั้นบ่งระบุไว้ถูกต้องก็ตาม

- ความตกลงทริพส์ห้ามการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่แม้จะบ่งระบุพื้นที่หรือภูมิภาคที่เป็นแหล่งกำเนิดอันแท้จริงของสินค้า อาจทำให้สาธารณชนหลงผิดว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดในอีกพื้นที่หนึ่ง³

ความตกลงทริพส์⁴ ได้ให้คำนิยามของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ หมายถึงชื่อ เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ ที่บ่งระบุว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดในพื้นที่ภูมิภาคหรือท้องถิ่นใด ซึ่งหมายรวมถึงสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใช้กับสินค้าทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสินค้าเกษตร หรือสินค้า อุตสาหกรรม

คำนิยามในความตกลงทริพส์นั้น คล้ายกับเครื่องหมายแหล่งกำเนิดในความตกลง กรุงลิสบอน โดยเน้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ โดยสินค้า ภายใต้อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นจะต้องมีคุณภาพชื่อเสียงหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งที่อาจแสดงให้เห็นว่ามาจากสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในพื้นที่หรือดินแดนดังกล่าว สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามข้อ 22.1 หมายถึง สิ่งบ่งชี้ที่แสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าที่มาจากพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งในประเทศของสมาชิก องค์การการค้าโลกเท่านั้น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ได้มีแหล่งกำเนิดมาจากประเทศสมาชิกจะไม่สามารถ ได้รับความคุ้มครอง เช่น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับปลาแรดลุ่มแม่น้ำสะแกกรังของประเทศไทย หรือ สำหรับนาฬิกาที่มาจากสวิสเซอร์แลนด์แต่องค์ประกอบสำคัญ คือ สินค้านั้นต้องอยู่ภายใต้สิ่งบ่งชี้ที่มี

³ Art. 22.4. The TRIPS Agreement.

⁴ Art. 22(1). The TRIPS Agreement.

คุณภาพ ชื่อเสียง หรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่สินค้ามีแหล่งกำเนิดในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์นั้น เช่น ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังที่มีชื่อเสียงก็เพราะภูมิอากาศ ภูมิประเทศในพื้นที่นั้นมีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงปลาแรด อีกทั้งภูมิปัญญาและความชำนาญของชาวบ้านที่อยู่ในชุมชนของจังหวัดอุทัยธานีที่สามารถเลี้ยงปลาแรดให้มีชื่อเสียงขึ้นมาในประเทศได้อีกด้วย

3.1.2 การคุ้มครองภายใต้อนุสัญญากรุงปารีส⁵ (Paris Convention for the Protection of Industrial Property of 1883 (Paris Convention))

อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยความคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรมถือเป็นหลักเกณฑ์ที่ให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีขอบเขตค่อนข้างกว้าง⁶ ของอนุสัญญากรุงปารีส ได้ให้คำนิยามคำว่า “ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม” ให้มีความหมายรวมถึงสิ่งบ่งชี้แหล่งที่มา และเครื่องหมายแหล่งกำเนิด ซึ่งการกำหนดคำนิยามนี้ เพื่อให้มีการนำหลักพื้นฐานของอนุสัญญากรุงปารีส ไม่ว่าจะเป็นหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ กล่าวคือ บุคคลทุกคนที่มีสัญชาติของรัฐภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสจะได้รับการปฏิบัติและได้รับความคุ้มครองทางด้านทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมจากรัฐภาคีอื่นอย่างเท่าเทียมกัน เสมอภาคกัน กับความคุ้มครองที่คนชาติของรัฐภาคีนั้นได้รับ รัฐภาคีของอนุสัญญาปารีส มีพันธกรณีที่จะต้องให้สิทธิความคุ้มครองแก่บุคคลที่มีสัญชาติของประเทศภาคีอื่น เช่นเดียวกันกับตนให้สิทธิความคุ้มครองแก่คนชาติของตนเอง โดยจะมีการให้สิทธิพิเศษแก่คนชาติของตนเหนือกว่าคนชาติของรัฐภาคีอื่นไม่ได้ หลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติได้ถูกนำมาใช้เพื่อป้องกันมิให้มีการกีดกันคนต่างชาติ กฎหมายภายในของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญากรุงปารีสจะมีบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการกีดกันของคนชาติรัฐภาคีอื่นไม่ได้

หลักการให้สิทธิที่จะขอรับความคุ้มครองก่อน⁷ โดยผู้ที่มีสิทธิขอรับความคุ้มครองสำหรับทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมที่ได้ขอรับสิทธิในรัฐภาคีแห่งใดแห่งหนึ่งแล้ว สามารถที่จะมาขอรับสิทธิในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมเดียวกันนั้น ในประเทศภาคีอื่น ๆ ได้อีก แต่ต้องทำภายในระยะเวลาที่กำหนด และหลักการเป็นอิสระของสิทธิ มาใช้กับการคุ้มครอง สิ่งบ่งชี้แหล่งที่มา และเครื่องหมายแหล่งกำเนิดด้วย⁸ สิทธิต่าง ๆ ที่ออกโดยรัฐภาคีแต่ละรัฐนั้น จะมีความเป็นอิสระจากกัน แม้ว่าการออกหรือการให้สิทธินั้นจะได้กระทำเพื่อความคุ้มครองแก่สิ่งเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการรับรองอำนาจอธิปไตยของประเทศต่าง ๆ ในการที่จะทำการพิจารณาตรวจสอบ และดำเนินการออกและให้สิทธิด้านอุตสาหกรรมในประเทศของตนเอง

⁵ Sign at Paris (1883). The Paris Convention.

⁶ Art. 1(2). The Paris Convention.

⁷ Art. 4. The Paris Convention.

⁸ Ibid.

นอกจากการใช้หลักทั่วไปของอนุสัญญากรุงปารีสแล้ว ยังได้กำหนดหลักการคุ้มครอง สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้เป็นการเฉพาะ⁹ โดยบทบัญญัติดังกล่าวนี้ต่างก็มีหลักที่สอดคล้องต่อกัน

ข้อ 10(1)¹⁰ ของอนุสัญญากรุงปารีสห้ามใช้สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดไม่ถูกต้องกับสินค้าไม่ว่าจะเป็นการใช้ในทางตรงหรือทางอ้อม หากมีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในลักษณะดังกล่าว ข้อ 9 ได้กำหนดให้รัฐทำการยึดสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่ถูกต้องนั้น หากมีการนำสินค้าเข้ามาในดินแดนของประเทศสมาชิกผู้มีสิทธิร้องขอให้ยึดสินค้านั้นได้แก่ ผู้มีส่วนได้เสีย พนักงานอัยการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจ ผู้มีส่วนได้เสียนั้นหมายความรวมถึงผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้า โดยต้องเป็นผู้ที่ทำการผลิต หรือจำหน่ายสินค้าภายใต้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และจะต้องมีฐานการผลิตหรือโรงงานการผลิตอยู่ในพื้นที่ ภูมิศาสตร์เป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

บทบัญญัติในข้อ 9 และข้อ 10 ของอนุสัญญากรุงปารีสไม่ได้เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้อย่างพอเพียง และมีประสิทธิภาพ บทบัญญัติดังกล่าวมีข้อบกพร่องต้องแก้ไขในอนุสัญญากรุงปารีสด้วยกันดังนี้

ประการแรก อนุสัญญากรุงปารีสในข้อ 9 และ ข้อ 10 เป็นมาตรการที่ให้ความคุ้มครองทางอ้อมโดยห้ามใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่ถูกต้องหรือที่ไม่ได้แสดงแหล่งกำเนิดอันแท้จริงของสินค้าเท่านั้น เห็นว่าการมีประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายย่อมขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีการร้องขอให้ยึดสินค้าขึ้นนั้นเป็นสำคัญโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องพิจารณาว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใช้กับสินค้านั้นเป็นสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดตามความหมายของอนุสัญญากรุงปารีสข้อ 10 หรือไม่ หรือเป็นเพียงชื่อสามัญที่โดยทั่วไปอาจนำมาใช้กับสินค้าโดยไม่จำกัด

ประการที่สอง อนุสัญญากรุงปารีสไม่ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับชื่อทางภูมิศาสตร์ที่ได้กลายมาเป็นชื่อสามัญเอาไว้จึงทำให้นานาประเทศมีแนวทางที่ปฏิบัติแตกต่างกัน โดยในบางประเทศก็ยอมรับให้มีการใช้ชื่อทางภูมิศาสตร์ที่ได้กลายมาเป็นชื่อสามัญกับสินค้า แต่ในบางประเทศก็กลับห้ามใช้ชื่อสามัญกับสินค้า

ประการที่สาม อนุสัญญากรุงปารีสในข้อ 9 และข้อ 10 ไม่ได้ห้ามใช้สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ถูกต้อง แต่การใช้สิ่งบ่งชี้ทางแหล่งกำเนิดอาจจะทำให้ประชาชนสับสนหลงผิดว่าสินค้านั้นมีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่อีกแห่งหนึ่ง

ประการที่สี่ หลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ตามอนุสัญญากรุงปารีส¹¹ ประเทศที่เป็นภาคีของอนุสัญญากรุงปารีสจะต้องคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศสมาชิกอื่น

⁹ Art. 9 and Art. 10. The Paris Convention.

¹⁰ Art. 10(1). The Paris Convention.

¹¹ Art. 2. The Paris Convention.

เช่นเดียวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศของตน โดยหลักการนี้ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในนานาประเทศว่า ทำให้เกิดความคุ้มครองสำหรับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่มีประสิทธิภาพแต่อย่างใด เนื่องจากบางประเทศที่ไม่มีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ไม่มีชื่อเสียงก็จะไม่มีนโยบายให้ความคุ้มครองและจะไม่บังคับใช้กฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แต่อย่างใด โดยจะไม่คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศของตนและในนานาประเทศ ซึ่งการใช้นโยบายนี้อาจทำได้โดยไม่ถือว่าขัดกับหลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติเพราะไม่มีการปฏิบัติที่แตกต่างระหว่างคนชาติกับคนต่างชาติ ทำให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่มีประสิทธิภาพที่แท้จริงในทางปฏิบัติ

3.1.3 การคุ้มครองภายใต้ความตกลงกรุงลิสบอน (Lisbon Agreement for the Protection of appellations of Origin and their International Registration of 1958 (Lisbon Agreement))

ความตกลงกรุงลิสบอนว่าด้วย การคุ้มครองเครื่องหมายแหล่งกำเนิดและการจดทะเบียนระหว่างประเทศโดยสมาชิกที่ลงนามภายใต้ความตกลงกรุงลิสบอนจะมีจำนวนไม่มากเหมือนความตกลงกรุงแมดริด ซึ่งความตกลงกรุงลิสบอนได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นมาตรการเพิ่มเติมจากอนุสัญญากรุงปารีสเพื่อที่จะทำให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีการปกป้องผลประโยชน์ของประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อความตกลงกรุงลิสบอนมีผลบังคับใช้ ปรากฏว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามความตกลงกรุงลิสบอนมีจำนวนน้อย

เหตุที่ทำให้ความตกลงกรุงลิสบอนมีสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไม่มากนัก เพราะความตกลงนี้ได้ให้คำนิยามของสินค้าที่จะขอรับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ค่อนข้างแคบ กล่าวคือ “เครื่องหมายแหล่งกำเนิด” หมายความว่าชื่อทางภูมิศาสตร์ของประเทศ แคว้นหรือภูมิภาคใด แสดงว่าผลิตภัณฑ์ที่มาแหล่งกำเนิดนั้น มีคุณภาพหรือคุณลักษณะเฉพาะอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่นั้น ทั้งนี้รวมถึงองค์ประกอบทางธรรมชาติหรือมนุษย์หรือองค์ประกอบทั้งสองประการ ซึ่งการให้คำนิยามในลักษณะนี้จะมีผลในการเพิ่มเงื่อนไขการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติของอนุสัญญากรุงปารีสและความตกลงกรุงแมดริด

ความตกลงกรุงลิสบอนใน ยังได้กำหนดหลักการคุ้มครองเครื่องหมายแหล่งกำเนิดไว้ว่า เครื่องหมายแหล่งกำเนิดใดจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศสมาชิก เครื่องหมายแหล่งกำเนิดนั้นจะต้องได้รับการรับรองและการคุ้มครองในประเทศที่เป็นต้นกำเนิดก่อน โดยไม่คำนึงว่าการคุ้มครองนั้นจะเป็นการคุ้มครองในรูปแบบใดไม่ว่าจะเป็นการคุ้มครองภายใต้กฎหมายตามคำพิพากษาของศาลหรือโดยคำวินิจฉัยของพนักงาน เจ้าหน้าที่แห่งรัฐ นอกจากนี้เครื่องหมาย

แหล่งกำเนิดที่จะได้รับความคุ้มครองจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับคำนิยามที่กล่าวมานั้น แล้วยังต้องเป็นเครื่องหมายที่ได้จดทะเบียนไว้กับสำนักงานระหว่างประเทศขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกด้วย ซึ่งเท่ากับว่าจะต้องมีการจดทะเบียนเครื่องหมายคุ้มครองแหล่งกำเนิดกับองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกก่อน เครื่องหมายแหล่งกำเนิดนั้นจึงจะได้รับความคุ้มครองในประเทศสมาชิก และเมื่อมีการจดทะเบียนเครื่องหมายแหล่งกำเนิดใดแล้ว เครื่องหมายแหล่งกำเนิดนั้นจะได้รับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อยู่ในระดับมาตรฐานสากล

3.1.3 การคุ้มครองภายใต้ความตกลงกรุงแมดริด (Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods of 1891 (Madrid Agreement))

ความตกลงกรุงแมดริดเป็นความตกลงพหุภาคีเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อยับยั้งการใช้เครื่องหมายแหล่งกำเนิดโดยไม่ถูกต้อง ซึ่งปัจจุบันมีนานาประเทศได้ลงนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกของความตกลงของพหุภาคีฉบับนี้ ซึ่งความตกลงนี้ได้ถูกรวบรวมขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบของอนุสัญญากรุงปารีส

ความตกลงกรุงแมดริดได้วางหลักเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่มาจากพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งในประเทศสมาชิก โดยห้ามใช้สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง หรือนำสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดไปใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการสับสนหลงผิดต่อประชาชน นอกจากนี้ความตกลงฉบับนี้ยังห้ามไม่ให้สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ไม่ถูกต้องกับธุรกิจการค้าทุกประเภท

แม้ความตกลงกรุงแมดริดจะถูกรวบรวมขึ้นมาเพื่อเป็นมาตรการเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของอนุสัญญากรุงปารีส แต่ความตกลงกรุงแมดริดยังมีข้อบกพร่องต่าง ๆ หลายประการ ได้แก่

- ประการแรก การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภายใต้ความตกลงกรุงแมดริดจะขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในของประเทศที่ให้ความคุ้มครองเป็นสำคัญ ซึ่งความตกลงกรุงแมดริด กำหนดให้เป็นอำนาจหรือดุลพินิจของศาลในประเทศที่ให้ความคุ้มครองที่จะพิจารณาว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ใดเป็นสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ควรได้รับความคุ้มครองหรือเป็นเพียงชื่อสามัญที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งการใช้ดุลพินิจของแต่ละศาลนั้นย่อมแตกต่างกันไป เนื่องจากขาดหลักการร่วมที่จะใช้เกณฑ์ในการพิจารณา

- ประการที่สอง ความตกลงกรุงแมดริดกำหนดให้มีการยึดสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง แต่การยึดสินค้านั้นจะกระทำได้อีกต่อเมื่อกรณีที่มีการนำสินค้านั้นเข้ามาในประเทศเท่านั้น ส่วนในกรณีที่สินค้าอยู่ในระหว่างในการส่งต่อไปประเทศที่สาม หรือประเทศสมาชิกไม่สามารถยึดหรือกักกันสินค้าได้ ย่อมมีผลบั่นทอนประสิทธิภาพการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก

3.2 แนวทางการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎระเบียบของสหภาพยุโรป (Regulation EU)

สหภาพยุโรปเป็นประเทศที่มีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในการที่จะผลักดันให้เกิดการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยสมาชิกของสหภาพยุโรปมีระบบการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มาอย่างยาวนานมาก

กฎหมายสหภาพยุโรปได้กำหนดหลักการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์อาหารไว้ใน Regulation EU 1151/2012 โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมคุณภาพและความหลากหลายของการผลิตทางการเกษตร, การประมง, การเพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์ในน้ำ ซึ่งเรื่องนี้เป็นจุดแข็งประการหนึ่งของสหภาพ อันก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันแก่ผู้ผลิตของสหภาพและมีส่วนช่วยรักษามรดกทางวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์อาหารการกินที่มีอยู่ ซึ่งสิ่งนี้เป็นผลมาจากทักษะและความมุ่งมั่นของเกษตรกรผู้ผลิตแห่งสหภาพ และผู้ดำรงรักษาประเพณีให้คงอยู่โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิธีการผลิตและวัตถุดิบในขณะเดียวกัน ขณะที่ผู้บริโภคมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังต้องการความหลากหลายทางเกษตรกรรมภายในสหภาพอีกด้วย ซึ่งสิ่งนี้ก่อให้เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์การเกษตรหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่มีลักษณะเฉพาะที่สามารถระบุได้ โดยเฉพาะลักษณะที่เกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ ซึ่งขอบเขตของสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ควรจำกัดอยู่ที่ผลิตภัณฑ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะและถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ระหว่างตัวผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์อาหารด้วย

วัตถุประสงค์เฉพาะในการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะช่วยเป็นหลักประกันผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่เกษตรกรผู้ผลิต รวมทั้งผลตอบแทนในเรื่องคุณภาพและลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ หรือรูปแบบการผลิตของผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจจะรวมไปถึงการให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ ทำให้ผู้บริโภคสามารถตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้โดยมีข้อมูลมากขึ้น

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดและสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ควรจะครอบคลุมถึงการนำมาใช้โดยมิชอบ, การเลียนแบบ และ การใช้ชื่อเรียกที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วบนสินค้าและบริการเพื่อให้มั่นใจว่ามีการคุ้มครองในระดับสูง

3.2.1 นิยามและประเภทสิ่งบ่งชี้ทางที่ได้รับ ความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติคำจำกัดความสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ 2 ประเภทคือ 1) สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิด 2) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

3.2.1.1 สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิด (Protected Designation of Origin) คือคำเรียกผลิตภัณฑ์ที่ซึ่งมีต้นกำเนิดจากสถานที่, ภูมิภาค หรือในกรณีพิเศษ ประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ

มีคุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะอันเป็นผลโดยแท้และโดยเฉพาะมาจากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่มีปัจจัยทางธรรมชาติหรือมนุษย์ และมีขั้นตอนการผลิตภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ระบุไว้

3.2.1.2 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Protected Geographical Indication) คือคำเรียกผลิตภัณฑ์ที่มีต้นกำเนิดจากสถานที่, ภูมิภาคหรือประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ มีคุณสมบัติ, ชื่อเสียงหรือลักษณะเฉพาะอื่น ๆ อันเนื่องมาจากถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวโดยแท้ และที่มีขั้นตอนการผลิตอย่างน้อยหนึ่งขั้นเกิดขึ้นในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ได้ระบุไว้

3.2.2 รายละเอียดผลิตภัณฑ์ของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติในเรื่องรายละเอียดของสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครองหรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองไว้ดังนี้

ชื่อที่จะขอรับความคุ้มครองในฐานะสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิด หรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เมื่อนำไปใช้ ไม่ว่าจะในภาษาการค้า หรือภาษาสามัญ, และจะเป็นภาษาที่ใช้หรือเคยใช้มาก่อนในประวัติศาสตร์เพื่อกล่าวถึงผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ได้ระบุไว้

- รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่รวมถึงวัตถุดิบ ลักษณะเฉพาะทางกายภาพ, ทางเคมี, ทางจุลชีววิทยา หรือ ทางประสาทสัมผัสของผลิตภัณฑ์ (หากเหมาะสม)

- การระบุเขตจำเพาะด้านการผลิตวัตถุดิบในแง่ของความเชื่อมโยงระหว่างผลิตภัณฑ์และแหล่งภูมิศาสตร์

- หลักฐานที่แสดงว่าผลิตภัณฑ์มีที่มาจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

- รายละเอียดวิธีการอันจะทำให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ วิธีการผลิตที่แท้จริง

- รายละเอียดเกี่ยวโยงระหว่างคุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์กับ

สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์

3.2.3 เนื้อหาคำขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง.

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติเนื้อหาที่จะต้องมีในคำขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิด หรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไว้ดังนี้

- ชื่อและที่อยู่ของกลุ่มผู้ขอและชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นผู้ตรวจสอบว่ารายละเอียดผลิตภัณฑ์เป็นไปตามข้อกำหนด ถ้ามี

- รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 7

- ข้อมูลหลักของรายละเอียดได้แก่ ชื่อเรียก, คำบรรยายลักษณะของผลิตภัณฑ์

รวมไปถึงกฎเฉพาะเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์และฉลาก หากเหมาะสม และการระบุข้อมูลพื้นที่ทางภูมิศาสตร์โดยสังเขป

- คำบรรยายความเกี่ยวข้องระหว่างผลิตภัณฑ์กับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์หรือถิ่นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ แล้วแต่กรณี รวมไปถึงองค์ประกอบจำเพาะของลักษณะผลิตภัณฑ์หรือวิธีการผลิตที่เป็นตัวพิสูจน์ความเกี่ยวข้อง
- หลักฐานเพิ่มเติมที่แสดงว่าชื่อเรียกของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้รับความคุ้มครอง ในประเทศต้นกำเนิด
- ชื่อและที่อยู่ของกลุ่มผู้ขอ
- คำประกาศของประเทศสมาชิกว่าได้พิจารณาแล้วว่าคำขอจดทะเบียนที่จัดทำขึ้นโดยกลุ่มผู้ขอมีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งควรแก่การได้รับจดทะเบียนนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขของระเบียบนี้ตลอดจนข้อกำหนดที่บังคับใช้ประกอบกัน

3.2.4 ขั้นตอนการคัดค้านการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติขั้นตอนการคัดค้านการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ให้หน่วยงานของประเทศสมาชิกหรือของประเทศภายนอกสหภาพ หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายและก่อตั้งขึ้นในประเทศภายนอกสหภาพสามารถส่งหนังสือแจ้งการคัดค้าน ไปยังคณะกรรมการสหภาพได้ ภายในระยะเวลาไม่เกินสามเดือนหลังจากที่มีการประกาศลงใน วารสารของสหภาพยุโรป ซึ่งบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งก่อตั้งหรืออาศัยอยู่ในประเทศสมาชิกที่ไม่ใช่ประเทศผู้ยื่นคำขอ สามารถส่งหนังสือแจ้งการคัดค้านไปยังทางประเทศสมาชิกซึ่งตนอาศัยอยู่ภายในกำหนดเวลา และในเนื้อหาของหนังสือแจ้งการคัดค้านจะประกอบด้วยคำประกาศว่าคำขอจดทะเบียนอาจละเมิดเงื่อนไขตามระเบียบนี้ หนังสือแจ้งการคัดค้านที่ไม่มีคำประกาศดังกล่าวตกเป็นโมฆะ คณะกรรมการสหภาพจะส่งหนังสือแจ้งการคัดค้านต่อไปยังหน่วยงานหรือองค์กรผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอย่างรวดเร็วที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 หากมีการยื่นหนังสือแจ้งการคัดค้านต่อคณะกรรมการสหภาพแล้ว และมีการส่งคำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนตามมาภายในสองเดือน คณะกรรมการสหภาพจะดำเนินการตรวจสอบว่าคำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนดังกล่าวยอมรับได้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 3 ภายในสองเดือนหลังจากได้รับคำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนที่ยอมรับได้ คณะกรรมการสหภาพจะเชิญหน่วยงานหรือบุคคลที่ยื่นคำคัดค้าน และหน่วยงานหรือองค์กรที่ยื่นคำขอจดทะเบียนมาหารือร่วมกันอย่างเหมาะสมเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมซึ่งจะไม่เกินสามเดือน หน่วยงานหรือบุคคลที่ยื่นคำคัดค้านและหน่วยงานหรือองค์กรที่ยื่นคำขอจดทะเบียนจะเริ่มการหารืออย่างเหมาะสมโดยจะไม่มี การล่าช้าโดยไม่จำเป็น ทั้งสองฝ่ายจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่อีกฝ่ายเพื่อประเมินว่าคำขอจดทะเบียนเป็นไปตามเงื่อนไขของระเบียบนี้หรือไม่ หากตกลงกันไม่ได้ ก็จะมีการส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการสหภาพด้วย

ภายในระยะเวลาสามเดือนของการหารือดังกล่าว คณะกรรมการสหภาพสามารถขยายกำหนดเวลาการหารือออกไปได้มากที่สุดสามเดือน หากมีการร้องขอจากผู้ขอ

ขั้นตอนที่ 4 ภายหลังจากการหารืออย่างเหมาะสมแล้ว หากมีการแก้ไขรายละเอียดที่ประกาศโฆษณามาก คณะกรรมการสหภาพจะต้องดำเนินการตรวจสอบการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และการประกาศโฆษณา ใหม่อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 หนังสือแจ้งการคัดค้าน, คำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนและเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องที่ส่งไปยังคณะกรรมการสหภาพ ซึ่งหนังสือแจ้งการคัดค้าน จะต้องเป็นภาษาราชการของสหภาพภาษาใดภาษาหนึ่ง

3.2.5 มติการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติ มติการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองไว้ดังนี้

- หากคณะกรรมการสหภาพไม่ได้รับหนังสือแจ้งการคัดค้านหรือคำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนที่ยอมรับ คณะกรรมการสหภาพจะใช้กฎหมายอนุวัติการณ์ และดำเนินการจดทะเบียนชื่อเรียก
- หากคณะกรรมการสหภาพได้รับคำคัดค้านพร้อมเหตุผลสนับสนุนที่ยอมรับได้ คณะกรรมการสหภาพจะพิจารณาผลภายหลังการหารืออย่างเหมาะสม โดย
  - ในกรณีที่ตกลงกันได้ คณะกรรมการสหภาพจะรับจดทะเบียนชื่อเรียกโดยกฎหมายอนุวัติการณ์ และหากจำเป็น จะดำเนินการแก้ไขข้อมูลที่ประกาศโฆษณา ในกรณีที่มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย
  - ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ คณะกรรมการสหภาพจะใช้กฎหมายอนุวัติการณ์โดยจะลงมติเกี่ยวกับการจดทะเบียน โดยจะใช้กฎหมายอนุวัติการณ์เหล่านั้นร่วมกับขั้นตอนตรวจสอบ
  - การจดทะเบียน และการลงมติปฏิบัติเศษคำขอจะต้องได้รับการตีพิมพ์ลงใน วารสารของสหภาพยุโรป

3.2.6 การแก้ไขรายละเอียดผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติการแก้ไขรายละเอียดผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองไว้ดังนี้

- กลุ่มการผลิตที่มีวัตถุประสงค์ที่ขอด้วยกฎหมายสามารถยื่นขอรับการรับรองการแก้ไขรายละเอียดผลิตภัณฑ์ได้คำขอแก้ไขจะต้องให้รายละเอียดและเหตุแห่งการแก้ไขที่ร้องขอ

- ในกรณีที่มีการแก้ไขรายละเอียดมากกว่าหนึ่งจุดหรือมากกว่านั้นและไม่ใช้การแก้ไขเล็กน้อย การยื่นคำขอแก้ไขจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนปฏิบัติที่ระบุไว้¹²

อย่างไรก็ดี หากการแก้ไขที่เสนอเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อย คณะกรรมการสหภาพต้องยอมรับหรือปฏิเสธคำขอ ในกรณีการรับรองการแก้ไขอันจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา¹³

คณะกรรมการสหภาพจะตีพิมพ์เนื้อหาส่วนดังกล่าวลงในวารสารของสหภาพยุโรป

สำหรับการแก้ไขที่ถือเป็นการแก้ไขเล็กน้อยในกรณีของระบบมาตรฐานซึ่ง การแก้ไขจะต้องไม่

- (เอ) เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะประการหลักของผลิตภัณฑ์
- (บี) เปลี่ยนแปลงความเชื่อมโยง
- (ซี) รวมถึงการเปลี่ยนชื่อเรียก หรือส่วนใด ๆ ของชื่อเรียกผลิตภัณฑ์
- (ดี) กระทบต่อพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่กำหนด หรือ
- (อี) ก่อให้เกิดข้อจำกัดด้านการค้าของผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบ

3.2.7 การยกเลิกการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปเลขที่ 1151/2012 ได้บัญญัติการยกเลิกการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองไว้ดังนี้

คณะกรรมการสหภาพสามารถใช้กฎหมายอนุวัติการณ์ในการยกเลิกการจดทะเบียนของสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครองหรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองหรือผลิตภัณฑ์พิเศษซึ่งรับรองการผลิตด้วยวิธีดั้งเดิมได้โดยการริเริ่มดำเนินการของคณะกรรมการสหภาพเองหรือเมื่อมีการร้องขอจากบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมายในกรณีต่อไปนี้

- เมื่อมีความเป็นไปได้ที่จะไม่เป็นไปตามเงื่อนไขรายละเอียด
- ในกรณีที่ไม่มีกรวางตลาดผลิตภัณฑ์ภายใต้ผลิตภัณฑ์พิเศษซึ่งรับรองการผลิตด้วยวิธีดั้งเดิม สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครองหรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองเป็นเวลาอย่างน้อยเจ็ดปี คณะกรรมการสหภาพสามารถยกเลิกการจดทะเบียนได้เมื่อมีการร้องขอจากผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่วางตลาดภายใต้ชื่อที่จดทะเบียน

¹² Art. 49-52. The Regulation (EU) No. 1151/2012.

¹³ Art. 50 (2). The Regulation (EU) No. 1151/2012.

3.3 แนวทางการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของออสเตรเลีย

ในอดีตประเทศออสเตรเลียได้มีการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในภายใต้กฎหมายคอมมอนลอร์ว่าด้วยการลวงขาย กฎหมายการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งประเทศออสเตรเลียจะตกอยู่ภายใต้กฎหมายการปฏิบัติทางการค้าเป็นอย่างมาก เพราะกฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติว่า ห้ามมิให้บริษัทหรือผู้ประกอบการการค้า ซึ่งอาจกระทำให้ประชาชน สาธารณชนสับสนหลงผิด หรือการกระทำโดยการฉ้อฉลหลอกลวงเกี่ยวกับสินค้าของตน นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติห้ามบริษัทหรือผู้ประกอบการการค้าจำหน่ายสินค้ารวมทั้งการส่งเสริมการขาย โดยใช้ข้อความที่เป็นเท็จหรืออาจจะทำให้ประชาชนสับสนหลงผิดเกี่ยวกับสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดของสินค้าโดยแท้จริง หากมีการจำหน่ายสินค้าโดยใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเท็จ อาจจะเป็นการละเมิดต่อกฎหมายฉบับดังกล่าวได้

ต่อมาประเทศออสเตรเลียได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่กำหนดเขตแดนของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายของสหภาพยุโรปที่มีการระบุเขตแดนของแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าอย่างถูกต้องชัดเจน ภายใต้กฎหมาย AWBC ซึ่งนี้ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องความถูกต้องของแหล่งภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก โดยมีได้สนใจเรื่องคุณภาพของสินค้าเท่าที่ควร จึงเป็นเหตุให้ลักษณะคุณภาพของสินค้าขึ้นอยู่กับการแข่งขันของทางการตลาด โดยรัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงการควบคุมคุณภาพของสินค้าเท่าที่ควรเหมือนกับกฎหมายของสหภาพยุโรป

กฎหมายของประเทศออสเตรเลีย ในเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในปัจจุบันมีการควบคุมในระดับที่ค่อนข้างสูง แต่เป็นการควบคุมสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับไวน์เท่านั้น แต่กฎหมายออกเตรเลียฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าประเภทอื่นไว้เป็นการเฉพาะ¹⁴ แต่สินค้าประเภทอื่นนี้จะได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายที่อยู่ในระบบกฎหมายคอมมอนลอร์ โดยเฉพาะ คือ กฎหมาย Trade Practices Act 1974 ที่มีบทบัญญัติว่า ห้ามมิให้มีการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นเท็จ และกฎหมายเครื่องหมายการค้าของประเทศออสเตรเลียที่กำหนดว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดว่าด้วยการผลิตสินค้าในพื้นที่เพื่อมิให้มีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นเครื่องหมายการค้าในลักษณะที่อาจจะก่อให้เกิดประชาชนเกิดความสับสนหลงผิดได้

อย่างไรก็ตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลียที่ให้ความคุ้มครองกับสินค้าประเภทอื่นที่ไม่ใช่ไวน์อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลงทริพส์ และองค์การค้าโลกเท่านั้น เพราะประเทศออสเตรเลียไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เหมือนกับกฎหมาย

¹⁴ Lertdhamtewe, P., "The protection of geographical indications in Thailand" *The Journal of World Intellectual Property* 17, 3-4(July 2014): 114-128.

ของสหภาพยุโรป เพราะว่าประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศโลกใหม่ที่ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศ ได้ย้ายมาจากภูมิภาคอื่น ผู้คนที่ย้ายถิ่นฐานมายังประเทศออสเตรเลียได้นำความรู้ศิลปวัฒนธรรมจาก ประเทศบ้านเกิดของตนติดตัวมาด้วย เพราะเหตุนี้การผลิตสินค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะสินค้าประเภท อาหารและการเกษตร ประชาชนในประเทศต้องอาศัยภูมิปัญญาความรู้ ความสามารถที่ถ่ายทอดกัน มาตั้งแต่สมัยอดีต ซึ่งในปัจจุบันได้มีบริษัทต่าง ๆ ที่เข้ามาทำธุรกิจเกี่ยวกับอาหารและเกษตรใน ประเทศออสเตรเลียแต่ยังคงใช้ชื่อภูมิศาสตร์และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศอื่นเป็นจำนวนมาก ธุรกิจอาหารและเกษตรของประเทศออสเตรเลียไม่ได้เห็นความสำคัญในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เป็นเครื่องมือในการเปิดการค้าระหว่างประเทศ และทางรัฐบาลเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการ ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือการคุ้มครองผู้บริโภคแต่อย่างใด โดยทางรัฐบาลเห็นว่า มีกฎหมายหลายฉบับที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถคุ้มครองเรื่องนี้ได้ดีอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องสร้าง ระบบการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เข้มงวดขึ้นมาอีก

3.4 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซีย

3.4.1 ความเป็นมาของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศอินโดนีเซียได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (The World Trade Organization หรือ WTO) และองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก (World Intellectual Property Organization หรือ WIPO) โดยมีหน้าที่ที่ต้องทำตามข้อตกลงว่าด้วยในทรัพย์สินทาง ปัญญาทางด้านการค้า (The Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights หรือ TRIPs) ถือเป็นกรอบระเบียบบังคับระหว่างประเทศเพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งตามที่ความตกลงฉบับนี้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่ง

ความตกลงทริปส์ถูกนำมาเข้ามาบังคับใช้ในประเทศอินโดนีเซียตั้งแต่ 1 มกราคม 1995 แต่ใน ตอนนั้นประเทศอินโดนีเซียถือว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งมีสิทธิที่จะชะลอความตกลงทริปส์ได้ ถึง 1 มกราคม ปี 2000¹⁵ และในปี 1997 สองปีหลังจากที่ความตกลงทริปส์ได้ลงนามในการบังคับใช้ รัฐบาลอินโดนีเซียพยายามที่จะทำกฎข้อบังคับของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ด้วยการแก้ไขกฎหมาย เครื่องหมายทางการค้าฉบับที่ 19/992 กับกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับที่ 14/1997 เพื่อให้กฎ ข้อบังคับของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นำมาใช้กับกฎหมายเครื่องหมายการค้าพร้อมทั้งตัวชี้วัดแหล่งที่มา ในความเป็นจริงแล้ว รัฐบาลของอินโดนีเซียมีความเชื่อว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีความคล้ายคลึงกับ กฎหมายเครื่องหมายทางการค้า ในขณะที่ตามหลักกฎหมายของอินโดนีเซีย สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์คือ ส่วนหนึ่งของทรัพย์สินทางปัญญาที่มีลักษณะพิเศษ

¹⁵ Art. 65. The TRIPS Agreement.

กฎข้อบังคับของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับที่ 14/1997 (TM Law 14/1997) เป็นฉบับที่ค่อนข้างง่ายมาก รัฐบาลของอินโดนีเซียตระหนักดีว่า การรวบรวมข้อบังคับของกฎข้อบังคับของทรัพย์สินทางปัญญาในระดับประเทศต้องใช้เวลาที่ค่อนข้างมาก ดังนั้นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับที่ 14/1997 (TM Law 14/1997) ถูกควบคุมแคใน 3 มาตรา นั่นคือมาตรา 79A, 79B และ 79C โดยการดำเนินการจะอ้างอิงกฎระเบียบของรัฐบาล (Government Regulation, GR)¹⁶ แต่ถึงอย่างไรก็ตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับ 14/1997 (TM Law 14/1997) ไม่ได้ถูกตีพิมพ์ถึงแม้จะมีการแก้ไขแล้วก็ตาม

ในปี 2001 กฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับที่ 14/1997 (TM Law 14/1997) ถูกแก้ไขเพิ่มเติมไปเป็น ฉบับที่ 15/2001 (TM Law 15/2001) โดยยังมีความคล้ายกับกฎหมายฉบับที่ 14/1997 อยู่ และยังคงจำนวนของ 3 มาตรานั้นอยู่ เพียงแค่มีการเปลี่ยนเลขมาตราเป็น 56, 57 และ 58 ตามลำดับ ในปี 2007 รัฐบาลของอินโดนีเซียได้ประกาศใช้กฎระเบียบของรัฐบาลฉบับที่ 51/2007 (GR 51/2007) เกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในวันที่ 4 กันยายน 2007 อย่างเป็นทางการ

การตีพิมพ์ของกฎหมายฉบับที่ 51/2007 (GR 51/2007) ได้สร้างความประทับใจในหมู่ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศว่าประเทศอินโดนีเซียมีกฎข้อบังคับพิเศษที่ควบคุมสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แม้กระทั่งการป้องกันของการควบคุมสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ร่วมกับตัวชี้วัดแหล่งที่มา และเครื่องหมายทางการค้าในกฎหมายฉบับที่ 15/2001 (TM Law 15/2001) ซึ่งตามระบบโครงสร้างกฎหมายในประเทศอินโดนีเซียนั้น กฎหมายฉบับที่ 15/2001 (TM Law 15/2001) ถือว่าอยู่สูงกว่ากฎหมายฉบับที่ 51/2007 (GR 51/2007) เพราะว่ากฎหมายฉบับที่ 51/2007 (GR 51/2007) ถูกควบคุมดำเนินการใช้ภายใต้กฎหมายฉบับที่ 15/2001 (TM Law 15/2001)

3.4.2 คุณสมบัติของผู้ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียน¹⁷

3.4.2.1 สถาบัน หรือตัวแทนผู้ผลิตของชุมชน ในเขตภูมิศาสตร์ที่มีการผลิตสินค้าขึ้นประกอบด้วย

- (1) ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) ผู้ผลิตสินค้าเกษตร
- (3) ผู้ผลิตสินค้าหัตถกรรม หรือสินค้าอุตสาหกรรม
- (4) พ่อค้าคนกลางผู้ดำเนินการซื้อสินค้า

¹⁶ Art. 79A.8. The TM Law 14/1997.

¹⁷ Art. 5. The GR Law 51/2007.

3.4.2.2 องค์กร หรือกลุ่มที่ได้รับมอบหมายอำนาจให้ดำเนินการเรื่องจดทะเบียน

และ

3.4.2.3 กลุ่มผู้บริโภคสินค้า

3.4.3 ขั้นตอนและระเบียบในการจดทะเบียน

3.4.3.1 ขั้นตอนการตรวจสอบเบื้องต้น (Administrative Examination)¹⁸

ส่งแบบคำร้องขอขึ้นทะเบียนถึงคณะกรรมการทั่วไปของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ด้วยภาษาอินโดนีเซีย โดยผู้กรอกอาจเป็นผู้ยื่นคำขอเองหรือเป็นผู้รับมอบฉันทะก็ได้ (ในกรณีผู้รับมอบฉันทะต้องมีหนังสือมอบฉันทะประกอบด้วย) ค่าธรรมเนียมในการขอเอกสารจะอยู่ที่ 500,000 รูเปียห์ หรือประมาณ 1,692.14 บาท โดยคณะกรรมการทั่วไปจะทำการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ภายใน 14 วัน นับตั้งแต่วันที่กรอกใบสมัคร ซึ่งเอกสารที่สำคัญในการยื่นคำขอ ได้แก่

- (1) ใบคำขอที่สมบูรณ์ พร้อมสำเนา 3 ชุด
- (2) ใบรับมอบฉันทะ (ถ้ามี)
- (3) ใบเสร็จแสดงการจ่ายค่าธรรมเนียม
- (4) หนังสือระบุรายละเอียดของสินค้า ประกอบด้วย
  - (4.1) ชื่อแหล่งภูมิศาสตร์ที่จะนำมาจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
  - (4.2) ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
  - (4.3) ระบุลักษณะเฉพาะของสินค้า คุณภาพสินค้า และลักษณะที่แตกต่างไปจากสินค้าอื่นในหมวดหมู่เดียวกัน และอธิบายความสัมพันธ์ต่อแหล่งภูมิศาสตร์นั้น ๆ
  - (4.4) คำอธิบายลักษณะของภูมิศาสตร์ ปัจจัยการผลิตด้านบุคคลากร ที่มีผลโดยตรงต่อคุณลักษณะของสินค้านั้น ๆ
  - (4.5) คำอธิบายขอบเขต ทางภูมิศาสตร์ โดยอาจแสดงในรูปของแผนที่
  - (4.6) คำอธิบายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น ๆ
  - (4.7) คำอธิบายเกี่ยวกับกระบวนการผลิตสินค้า
  - (4.8) คำอธิบายเกี่ยวกับการควบคุมการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพมาตรฐาน
  - (4.9) ตราสินค้าที่จะใช้เพื่อเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

¹⁸ Ibid, 7.

(5) แผนที่แสดงถึงแหล่งที่อยู่ทางภูมิศาสตร์ ที่ออกโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.4.1.2 ขั้นตอนการตรวจสอบอย่างละเอียด (Substantive Examination)¹⁹

(1) ภายใน 1 เดือนหลังจากการตรวจสอบเอกสารคำร้องขอขึ้นทะเบียนเสร็จสิ้น คณะกรรมการทั่วไปจะทำการส่งคำร้องขอขึ้นทะเบียนไปยังผู้เชี่ยวชาญทางด้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(2) ทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญในแต่ละส่วนจะทำการตรวจสอบอย่างละเอียด และทางทีมงานจะมีการจัดทำรายงานถึงผู้อำนวยการ โดยกระบวนการนี้ไม่เกิน 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับใบคำร้องขอทะเบียน ซึ่งมีการเสียค่าธรรมเนียม 500,000 รูเปียห์ หรือประมาณ 1,692.14 บาท

(3) หลักจากการตรวจสอบ ถ้าใบคำร้องขอทะเบียนผ่าน มันจะถูกตีพิมพ์ในทะเบียนทั่วไปของกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญจะทำหนังสือรับรองต่อคณะกรรมการทั่วไปให้ประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ตามคำร้องขอขึ้นทะเบียน และลงหนังสือราชกิจจานุเบกษาอย่างเป็นทางการ กระบวนการนี้จะทำไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่รับหนังสือรับรองจากทีมงานผู้เชี่ยวชาญ

(4) ถ้าทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญมีการตรวจสอบแล้วว่ามันไม่ผ่าน และได้มีมติที่จะปฏิเสธใบคำร้องขอทะเบียน ทางคณะกรรมการทั่วไปจะมีการแจ้งไปยังผู้ส่งใบคำร้องขอทะเบียน หรือตัวแทนผู้รับมอบฉันทะภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่รับใบคำร้องขอทะเบียน

(5) ผู้ส่งใบคำร้องขอทะเบียน หรือตัวแทนผู้รับมอบฉันทะจะสามารถยื่นใบคำร้องขอแก้ไขได้ภายใน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่รับหนังสือแจ้งเตือนการ ปฏิเสธใบคำร้องขอทะเบียน ซึ่งใบคำร้องขอแก้ไขจะถูกส่งไปยังทีมงานผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งโดยคณะกรรมการทั่วไป ไม่เกิน 30 วัน

(6) ทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะทำดำเนินการตรวจสอบอย่างละเอียดอีกครั้ง และให้ข้อเสนอแนะภายใน 3 เดือน

(7) ถ้าทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญมีมติเห็นชอบให้ผ่านการตรวจสอบ ก็จะมีการทำหนังสือรับรองส่งให้คณะกรรมการทั่วไปให้ประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ตามคำร้องขอขึ้นทะเบียน และลงหนังสือราชกิจจานุเบกษาอย่างเป็นทางการของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

(8) ถ้าทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญได้ปฏิเสธใบคำร้องขอขึ้นทะเบียนอีกครั้ง ทางคณะกรรมการทั่วไปจะทำการยืนยันปฏิเสธกับผู้ส่งใบคำร้องขอทะเบียน หรือตัวแทนผู้รับมอบฉันทะ โดยหนังสือแจ้งเตือนนี้จะดำเนินการส่งภายในไม่เกิน 30 วัน

¹⁹ Ibid, 8, 9, 10.

(9) ผู้ส่งใบคำร้องขอทะเบียน หรือตัวแทนผู้รับมอบฉันทะ สามารถยื่นคำร้องขออุทธรณ์ต่อกรรมการอุทธรณ์ของเครื่องหมายทางการค้า ภายในไม่เกิน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเตือนการปฏิเสธ

3.4.2.3 การตีพิมพ์ (Publication)²⁰

(1) ในเวลาไม่เกิน 10 วัน หลังจากที่ได้รับหนังสือตอบรับการขอขึ้นทะเบียนหรือปฏิเสธการขอขึ้นทะเบียนจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทางคณะกรรมการทั่วไปจะประกาศขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และลงในหนังสือราชกิจจานุเบกษาอย่างเป็นทางการของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

(2) การตีพิมพ์นี้จะมีอายุการใช้งานไม่เกิน 3 เดือน

3.4.2.4 การคัดค้านและโต้แย้ง (Objection and Rebuttal)²¹

(1) ในช่วงเวลาที่มีการตีพิมพ์ ผู้คัดค้านสามารถยื่นคำร้องขอคัดค้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ตีพิมพ์ได้

(2) ผู้ส่งใบคำร้องขอทะเบียน หรือตัวแทนผู้รับมอบฉันทะสามารถยื่นคัดค้านโต้แย้งกับผู้คัดค้านภายใน 2 เดือน นับจากวันที่ผู้ขอได้รับจดหมายคัดค้าน

3.4.2.5 การตรวจสอบอย่างละเอียดอีกครั้ง (Substantive Re-examination)²²

(1) ถ้ามีการคัดค้านใด ๆ ทางทีมงานผู้เชี่ยวชาญของกรมทรัพย์สินทางปัญญายะทำการตรวจสอบอีกครั้งโดยใช้เวลา 6 เดือน นับจากวันหมดอายุการขอขึ้นคัดค้าน

(2) ถ้าไม่มีการคัดค้านสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทางคณะกรรมการทั่วไปจะลงทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ขอ ถ้าหากหนังสือรับรองไม่ถูกต้อง ผู้ขอสามารถยื่นขอแก้ไขได้ ซึ่งมีค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองอยู่ที่ 100,000 รูเปย์ห์ หรือประมาณ 338.43 บาท

(3) ในกรณีที่คำร้องขอคัดค้านผ่าน ก็จะมีการตรวจสอบใหม่ ทางคณะกรรมการทั่วไปจะแจ้งเรื่องไปยังผู้ขอให้ทราบถึงการปฏิเสธคำร้องขอขึ้นทะเบียนขอผู้ขอ โดยทางผู้ขอสามารถยื่นเรื่องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายทางการค้าภายใน 3 เดือน โดยมีค่าธรรมเนียมประมาณ 2,000,000 รูเปย์ห์ หรือ ประมาณ 6,768.55 บาท

(4) ถ้าคำร้องขอคัดค้านถูกปฏิเสธ ทางคณะกรรมการทั่วไปจะลงทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

²⁰ Ibid, 11.

²¹ Ibid, 12.

²² Ibid, 13.

(5) ในระยะเวลา 30 วัน นับจากวันที่มีการสรุปเรื่องของการตรวจสอบอีกครั้ง ทางคณะกรรมการทั่วไปจะมีมติให้ลงหนังสือราชกิจจานุเบกษาอย่างเป็นทางการ

3.4.4 รายการสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศอินโดนีเซีย

สินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GIs) ของประเทศอินโดนีเซียค่อนข้างมีความหลากหลาย เนื่องด้วยวิถีชีวิตของชาวอินโดนีเซียมีความคลุกคลีกับธรรมชาติ และอีกทั้งสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดความหลากหลายทางด้านชีวภาพ จึงทำให้เกิดสินค้าที่หลากหลาย แต่สินค้าที่เป็นที่นิยมในการขอยื่นจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์คือกาแฟ ซึ่งทำให้กาแฟนั้นเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศอินโดนีเซีย โดยสามารถดูได้จากสินค้าที่ยื่นขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ตามข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงผลภัณฑ์สินค้าของประเทศอินโดนีเซียที่ได้ขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

No.	Products	Registered Numbers
1	Kopi Arabika Kintamani Bali	ID G 000000001 (5 December 2008)
2	Champagne	ID G 000000002 (14 November 2009)
3	Mebel Ukir Jepara	ID G 000000003 (28 April 2010)
4	Lada Putih Muntok	ID G 000000004 (28 April 2010)
5	Kopi Arabika Gayo	ID G 000000005 (28 April 2010)
6	Pisco	ID G 000000006 (1 July 2010)
7	Tembakau Hutan Sumedang	ID G 000000007 (28 April 2011)
8	Tembakau Mole Sumedang	ID G 000000008 (28 April 2011)
9	Parnigiano Reggiano	ID G 000000009 (21 October 2011)
10	Susu Kuda Sumbawa	ID G 000000010 (15 December 2011)
11	Kangkung Lombok	ID G 000000011 (15 December 2011)
12	Madu Sumbawa	ID G 000000012 (15 December 2011)
13	Beras Adan Krayan	ID G 000000013 (6 January 2012)
14	Kopi Arabika Flores Bajawa	ID G 000000014 (28 March 2012)
15	Purwaceng Dieng	ID G 000000015 (20 July 2012)
16	Carica Dieng	ID G 000000016 (20 July 2012)
17	Vanili Kepulauan Alor	ID G 000000017 (19 October 2012)

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ): ตารางแสดงผลิตภัณฑ์สินค้าของประเทศอินโดนีเซียที่ได้ขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

No.	Products	Registered Numbers
18	Kopi Arabika Kalosi Engrekang	ID G 000000018 (15 February 2013)
19	Ubi Cilembu Sumedang	ID G 000000019 (24 April 2013)
20	Salak Pondoh Sleman Jogja	ID G 000000020 (21 June 2013)
21	Minyak Nilam Aceh	ID G 000000021 (10 September 2013)
22	Kopi Arabika Java Preanger	ID G 000000022 (10 September 2013)
23	Kopi Arabika Java Ijen-Raung	ID G 000000023 (10 September 2013)
24	Bandeng Asap Sidoarjo	ID G 000000024 (9 October 2013)
25	Kopi Arabika Toraja	ID G 000000025 (9 October 2013)
26	Kopi Robusta Lampung	ID G 000000026 (13 May 2014)
27	Tembakau Srinthil Temanggung	ID G 000000027 (13 May 2014)
28	Mete Kubu Bali	ID G 000000028 (21 July 2014)
29	Gula Kelapa Kulonprogo Jogja	ID G 000000029 (21 Jul 2014)
30	Kopi Arabika Java Sindoro-Sumbing	ID G 000000030 (1 December 2014)
31	Kopi Arabika Sumatera Simalungun	ID G 000000031 (20 February 2015)

ที่มา: Direktorat Jenderal Kekayaan Intelektual. (2015). *Indikasi geografis terdaftar*.

Retrieved from http://www.dgip.go.id/images/adelch-images/pdf-files/publikasi/publikasi_ig/ig_terdaftar_maret_2015.pdf.

ภาพที่ 3.1: แผนที่ที่ตั้งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินโดนีเซีย

ที่มา: Direktorat Jenderal Kekayaan Intelektual. (2015). *Peta wilayah indikasi geografis terdaftar*. Retrieved from

<http://www.djip.go.id/images/adelech-images/pdf-files/publikasi/publikasi ig/Peta Wilayah GI Terdaftar edit 27Februari2015.pdf>.

บทที่ 4

ปัญหาเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎหมายประเทศไทยและกฎหมายการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามกฎหมายของต่างประเทศ ทำให้ทราบถึงการให้ความสำคัญคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ประเภทสินค้าเกษตรตามกฎหมายประเทศไทยและกฎหมายของต่างประเทศ ได้แก่ กฎหมายของสหภาพยุโรป กฎหมายออสเตรเลีย และกฎหมายอินโดนีเซีย ว่ามีลักษณะการให้ความสำคัญคุ้มครองสินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างไร โดยในบทนี้จะแสดงให้เห็นถึงกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศมีลักษณะแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไร

4.1 วิเคราะห์ปัญหาแนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของสหภาพยุโรปกับประเทศไทย

สำหรับพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยกับกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรปมีความเหมือนหรือคล้ายกันดังนี้

4.1.1 กฎหมายที่ใช้สำหรับการคุ้มครอง

ตามที่ได้ศึกษามาถึงประวัติความเป็นมาของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศไทยที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 นั้น เห็นได้ว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นอย่างมากแล้ว โดยจะคุ้มครองสิทธินี้ให้เป็นผลประโยชน์แก่คนในท้องถิ่น เหตุนี้จึงเห็นว่าประเทศไทยกับสหภาพยุโรปมีวัฒนธรรมและประเพณีที่เหมือนกัน จึงทำให้กฎหมายทั้ง 2 ประเทศนี้มีกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นการเฉพาะ

4.1.2 สินค้าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามระเบียบของสหภาพยุโรป (Regulation EU 1151/2012) ได้กำหนดขอบเขตการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้สำหรับผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์อาหาร เท่านั้น แต่ตาม พระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ของประเทศไทยนั้น ได้ให้คำจำกัดความว่าสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้ พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 นั้น หมายถึง สิ่งที่สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนหรือโอนกันได้ไม่ว่าสินค้านั้นจะเกิดขึ้นโดยตามธรรมชาติ หรือเป็นผลผลิตทางการเกษตรรวมถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมและอุตสาหกรรมเป็นต้น

4.1.3 ความสำคัญของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามกฎระเบียบของสหภาพยุโรป (Regulation EU 1151/2012) และพระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้ให้ความสำคัญต่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จากประเทศที่ 3 เหมือนกัน

โดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศแหล่งกำเนิดใดจะสามารถขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศที่ 3 ได้ ก็ต่อเมื่อปรากฏว่าสินค้านั้นได้รับการจดทะเบียนและได้รับความคุ้มครองในประเทศแหล่งกำเนิดนั้น ๆ แล้ว

สำหรับพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยกับกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของสหภาพยุโรปมีความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.1.3.1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง

ตามระเบียบประชคมสหภาพยุโรปได้กำหนดการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (PDO) และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (PGI) แต่สำหรับประเทศไทยนั้นไม่ได้มีการแบ่งแยกประเภทการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้แต่อย่างใด ดังนั้นประเทศไทยก็ควรมีการแบ่งประเภทการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หากจะศึกษาก็สามารถพิจารณาได้ดังนี้

การให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยชื่อแหล่งกำเนิดของสินค้า ซึ่งอาจจะหมายถึงชื่อท้องถิ่น สถานที่เฉพาะ หรือบางประเทศอาจจะใช้วิธีการบรรยายถึงสินค้าคุณภาพ หรือลักษณะเฉพาะทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองนั้นอาจจะหมายถึงชื่อท้องถิ่น สถานที่เฉพาะ หรือในบางกรณีอาจจะใช้ชื่อประเทศต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อบรรยายผลิตภัณฑ์สินค้าทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ทางอาหาร เป็นต้น

เมื่อศึกษาจากประเภทของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง เห็นว่าการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (PDO) จะเน้นเรื่องการมีคุณภาพ คุณลักษณะ อันเป็นเฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจจะเป็นผลโดยตรงจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์นั้น ๆ ร่วมกับปัจจัยทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น อากาศ ดิน น้ำ เป็นต้น รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ จากเพื่อนมนุษย์ แต่ในขณะที่การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองนั้นจะเกี่ยวกับเงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งมีผลกับคุณภาพ ชื่อเสียง และคุณลักษณะเฉพาะเจาะจง อาจเห็นได้ว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (PGO) มีความแตกต่างกันอย่างมาก เพราะสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง ไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับปัจจัยทางธรรมชาติ และปัจจัยจากเพื่อนมนุษย์แต่อย่างใด ซึ่งอาจจะไปเน้นทางด้านการตลาดโดยอาศัยชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์เป็นต้น

แต่สำหรับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (PGI) นั้น จะมีขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิตและการแปรรูปต่าง ๆ โดยไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างเคร่งครัดว่าขั้นตอนใดจะต้องกระทำอย่างไร หรือวัตถุดิบที่นำมาผลิตจะต้องมาจากพื้นที่ของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เท่านั้น ซึ่งอาจพิจารณาเห็นว่าการคุ้มครองแบบสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอรับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เห็นว่า วัตถุดิบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิต ขั้นตอนการผลิตต่าง ๆ

หรือการแปรรูปสินค้า จึงอาจสามารถกระทำนอกพื้นที่ภูมิศาสตร์ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องมีระเบียบควบคุมคุณภาพในขั้นตอนการเลือกวัตถุดิบ เพื่อที่จะนำมาผลิตสินค้าและต้องมีการควบคุมการผลิตต่าง ๆ หรือแปรรูปสินค้าต่าง ๆ ให้ได้มีมาตรฐานมีคุณภาพที่กลุ่มผู้ผลิตต่าง ๆ ได้กำหนดไว้

4.1.3.2 ขอบเขตการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ประเภทสินค้าของไวน์และสุรามานานมากก่อนที่จะมีการออกระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์อาหาร ดังนั้นระเบียบการคุ้มครองของสหภาพยุโรปที่ใช้การคุ้มครองสินค้าแต่ละชนิดแยกออกจากกัน แต่สำหรับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้น ได้มีกฎหมายการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ออกมาเพียงฉบับเดียว ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 จึงเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้มีการให้ความคุ้มครองแก่สินค้าทุกประเภทไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน จากการที่ได้ศึกษาตามที่กล่าวมานั้น เห็นว่า ประเทศไทยไม่ควรมีการแยกรูปแบบการคุ้มครองสินค้าแต่ละประเภทออกจากกัน เพราะเมื่อพิจารณาจากระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปว่าการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภท คือสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (PDO) และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (PGI) เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับความตกลงทริปส์ได้กำหนดการคุ้มครองได้ 2 ระดับ คือ ระดับทั่วไป และระดับพิเศษ ซึ่งระดับพิเศษนั้นจะเป็นสินค้าจำพวกไวน์และสุรา ดังนั้นหากพิจารณาจากระเบียบประชาคมของสหภาพยุโรปนั้นเห็นได้ว่า การคุ้มครองผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์อาหารก็ถือว่าการคุ้มครองในระดับพิเศษเช่นเดียวกัน

การให้ความคุ้มครองสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้น ที่อยู่ในพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 นั้น มีขอบเขตการคุ้มครองที่มีลักษณะครอบคลุมกว้างขวางมากกว่าระเบียบประชาคมสหภาพยุโรป 1151/2012 เพราะพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 นอกจากจะให้ความคุ้มครอง ผลิตภัณฑ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์อาหารแล้วพระราชบัญญัตินี้ยังให้ความคุ้มครองไปยังสินค้าประเภทหัตถกรรม หรือสินค้าในอุตสาหกรรมอีกด้วย เพราะเหตุนี้กฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย จึงสามารถมีการกำหนดเพิ่มสินค้าเฉพาะอย่างเข้ามาในกฎกระทรวงเพิ่มขึ้นอีกด้วย เช่น การให้ความคุ้มครองแก่สินค้าประเภทผ้าไหมต่าง ๆ

4.1.3.3 ผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปได้กำหนดบุคคลที่มีสิทธิขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ว่า ผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนได้แก่กลุ่มบุคคลเท่านั้นที่มีสิทธิขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (PDO) และสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (PGI) ซึ่งอาจได้แก่

(1) กลุ่มผู้ผลิต หรือ กลุ่มผู้แปรรูป ไม่ว่าจะมีการรวมตัวเป็นสมาคมหรือไม่ก็ตาม

(2) ผู้มีส่วนได้เสีย และ

(3) บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล

หากมองในพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ของประเทศไทยนั้น ได้กำหนดบุคคลผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้ในมาตรา 7 ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

(1) ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และมีเขตรับผิดชอบครอบคลุมบริเวณแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้านั้น

(2) บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งประกอบกิจการเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(3) กลุ่มหรือองค์กรผู้บริโภคหรือสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ซึ่งหากเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 กับระเบียบประชาคมสหภาพยุโรป 1151/2012 เห็นว่ากฎหมาย 2 ฉบับนี้มีลักษณะที่เหมือนกัน กล่าวคือ บุคคลที่มีสิทธิจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ล้วนแต่เป็นกลุ่มผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ ในพื้นที่ทั้งสิ้น แม้อย่างใดก็ตามกฎหมายประเทศไทยในเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะมีหลักกฎหมายซึ่งให้ส่วนราชการเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ก็อาจเป็นเพียงให้ส่วนราชการดำเนินการกลุ่มผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ ในพื้นที่ทั้งสิ้น ในกรณีนี้เห็นว่า การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในสังคมไทยนั้นยังเป็นเรื่องแปลกใหม่สำหรับกลุ่มผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ ในชุมชนต่าง ๆ จึงอาจให้ทางส่วนราชการเข้ามามีบทบาทในช่วงเวลาแรกที่พระราชบัญญัติการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 บังคับใช้ แต่ระเบียบประชาคมสหภาพยุโรปได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มายาวนานมาก กลุ่มผู้ผลิตของสหภาพยุโรปจึงมีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มากกว่ากลุ่มผู้ผลิตของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากมองในกฎหมายของสหภาพยุโรป กลุ่มผู้ผลิตไม่จำเป็นต้องให้ส่วนราชการของตนเข้ามามีบทบาทในการยื่นขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในสหภาพยุโรปแต่อย่างใด

4.2 แนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศอินโดนีเซียกับประเทศไทย

ในประเทศอินโดนีเซียไม่มีกฎหมายเฉพาะในเรื่องการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้อย่างเฉพาะ แต่ทางประเทศอินโดนีเซียใช้กฎหมายฉบับที่ 15/2001 ว่าด้วยเครื่องหมายทางการค้า (Law

no. 15 of 2001 Concerning Marks) และความตกลงว่าด้วยสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับการค้า (มาร์รราเกซ) โดยประเทศอินโดนีเซียได้ให้คำจำกัดความของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ว่า สิ่งที่จะระบุหรือแสดงถึงแหล่งที่มาหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าว่าที่มีคุณภาพหรือคุณลักษณะสินค้าที่มีความสำคัญกับสถานที่นั้น ทั้งนี้อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยทางธรรมชาติหรือปัจจัยมนุษย์ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับกฎหมายการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้นก็ให้ความหมายคำว่า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไว้ในมาตรา 3 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ว่า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หมายความว่า ชื่อ ลักษณะ หรือสิ่งอื่นใดที่เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ และสามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว

พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังได้ให้ความหมายของคำว่าสินค้า หมายถึงสิ่งของที่สามารถซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนกันได้ ไม่ว่าจะเกิดโดยธรรมชาติหรือผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงตลอดถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมและอุตสาหกรรม เพราะเหตุนี้จึงวิเคราะห์เห็นว่ากฎหมายของประเทศไทย อินโดนีเซียและพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ของประเทศไทย มีการให้ความคุ้มครองสินค้าที่ได้รับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องเป็นสินค้าที่สามารถระบุถึงแหล่งที่มา หรือแหล่งกำเนิด ของสินค้านั้น และสินค้านั้นจะต้องมีคุณภาพและมีความสัมพันธ์กับพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์นั้น

ในประเด็นของอายุความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎหมายอินโดนีเซียและกฎหมายในประเทศไทยก็ได้มีอายุความคุ้มครองเหมือนกัน ซึ่งสามารถเห็นได้จากกฎหมายของประเทศไทย อินโดนีเซียได้ให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตราบเท่าที่คุณภาพหรือคุณลักษณะของสินค้า ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการให้ความคุ้มครองแก่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ยังคงมีอยู่ เช่นเดียวกับ พ.ร.บ. คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่ได้กำหนดอายุการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ว่า สินค้าที่ได้รับความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แล้ว จะได้รับความคุ้มครองไปตลอดโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา จนกว่าจะมีการเพิกถอนทะเบียน เช่น สภาพทางภูมิศาสตร์ หรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการขึ้นทะเบียน เป็นต้น

บุคคลที่มีสิทธิขอยื่นจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในประเทศอินโดนีเซียได้แก่

- 4.2.1 หน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นผู้แทนของผู้ผลิต หรือผู้ที่ประกอบการค้าที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- 4.2.2 หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจ
- 4.2.3 กลุ่มผู้บริโภคนสินค้าทางภูมิศาสตร์

4.3 แนวทางการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายของประเทศออสเตรเลียกับประเทศไทย

ในประเทศออสเตรเลียได้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าอื่นที่มีชื่อสินค้าประเภทไวน์ไว้เป็นการเฉพาะ แต่ประเทศออสเตรเลียได้ให้ความสำคัญคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภายใต้กฎหมาย Trade Practices Act 1974 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับการกระทำที่ไม่เป็นธรรมในทางการค้า ซึ่งเป็นการห้ามปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมหรือเป็นเท็จ และกฎหมายฉบับนี้ยังครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าอีกด้วย โดยมีหลักเกณฑ์ว่า การที่จะจดทะเบียนเครื่องหมายทางการค้านั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับสินค้าที่ผลิตในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์ว่า เพื่อมิให้มีการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความสับสนหลงผิดแก่ประชาชนผู้บริโภคได้ และประเทศออสเตรเลียไม่ได้ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เหมือนกับประเทศไทย เพราะกฎหมายในประเทศออสเตรเลียจะคุ้มครองประชากรที่มาจากแหล่งภูมิภาคอื่นโดยประชากรที่มาจากแหล่งภูมิภาคอื่นนั้นก็ได้นำความรู้ศิลปวัฒนธรรมจากบ้านเกิดของตน และเมื่อประชากรเหล่านั้นทำการผลิตสินค้าอาหารและเกษตร ประชากรในประเทศออสเตรเลียเองจำเป็นต้องอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้ถ่ายทอดกันมาอย่างช้านาน ซึ่งกฎหมายประเทศออสเตรเลียแตกต่างกับกฎหมายของประเทศไทยเป็นอย่างมาก

4.4 วิเคราะห์กฎหมายต่างประเทศที่สามารถนำมาเปรียบเทียบให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

จากการที่ได้ศึกษาตามกฎหมายการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศสหภาพยุโรป ระเบียบประชาคมสหภาพยุโรป 1151/2012, กฎหมายประเทศออสเตรเลีย (Trade Practices Act 1974) และกฎหมายประเทศอินโดนีเซีย (TM Law 15/2001) เห็นว่ากรณีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อในจังหวัดสมุทรปราการนั้น ควรที่จะเลือกใช้แนวทางการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของกฎหมายสหภาพยุโรป เพราะระเบียบประชาคมของสหภาพยุโรป 1151/2012 นั้นได้กำหนดการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไว้โดยเฉพาะเจาะจง และยังมีคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของแหล่งภูมิศาสตร์ รวมถึงมีการควบคุมคุณภาพของสินค้าให้มีมาตรฐานที่มีคุณภาพ ดังนั้นหากประเทศไทยใช้แนวทางของกฎหมายสหภาพยุโรป ก็จะสามารถเป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งให้กับคนในชุมชนได้ อีกทั้งยังคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อได้ และจะทำให้พลาสติกบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการเป็นสินค้าที่ส่งออก ทำรายได้ให้กับคนในชุมชนอีกด้วย

ตามกฎหมายสหภาพยุโรประเบียบประชาคมสหภาพยุโรป 1151/2012 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับอาหารและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เพื่อเป็นประโยชน์ของผู้บริโภคซึ่งอาจจะจำแนกการคุ้มครองได้เป็น 2 ประเภท กล่าวคือ 1. สิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (Protection Designation of Origin) และ 2. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครอง (Protection Geographical Indication) เพราะเหตุนี้เราควรใช้แนวทางของกฎหมายสหภาพยุโรปประเภทสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง (Protection Designation of Origin) ในการคุ้มครองพลาสติกบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการ เพราะการคุ้มครองประเภทนี้ มีความเชื่อมโยงระหว่างสินค้าและภูมิศาสตร์โดยเคร่งครัด ซึ่งจะเน้นคุณภาพหรือลักษณะของพลาสติกจะต้องเพาะเลี้ยงในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น เพราะผืนดินในจังหวัดสมุทรปราการประกอบด้วยแร่ธาตุซึ่งเกิดจากการทับถมของโคลนตะกอนในแม่น้ำ และลำน้ำพัดลงมาจากภูเขาและพื้นที่สูงลงมาผสมกับตะกอนก้นสมุทร จึงเกิดเป็นดินลึกลับจืดลึกเค็ม อำเภอบางบ่อในจังหวัดสมุทรปราการนี้เหมาะแก่การทำเกษตร และประมงชายฝั่ง ผลปัจจัยที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นปัจจัยทางธรรมชาติทั้งสิ้น และการที่ชาวบ้านในอำเภอบางบ่อใช้ประโยชน์จากแหล่งตอนหญ้าทรงกระเทียม หัวหมู หญ้าแพรกทะเล และขั้นตอนการแปรรูปต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เป็นปัจจัยจากมนุษย์ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้เราควรใช้ประเภทสิ่งบ่งชี้แหล่งกำเนิดที่ได้รับความคุ้มครอง มาขอขึ้นทะเบียนพลาสติกบางบ่อเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในจังหวัดสมุทรปราการ และกฎหมายยังได้กำหนดไว้ว่า พลาสติกจะต้องเลี้ยงในอำเภอบางบ่อ และวัตถุดิบในการเลี้ยงพลาสติกจะต้องมาจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น กรณีนี้วัตถุดิบจึงจำเป็นต้องมาจากอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น

4.5 ความเป็นไปได้ในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อ

ปัจจุบันพลาสติกบางบ่อยังไม่ได้มีการขอยื่นขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์¹ เพราะพลาสติกบางบ่อยังมีได้มีการพิสูจน์แหล่งภูมิศาสตร์ว่าพื้นที่ในอำเภอบางบ่อนั้น มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเลี้ยงพลาสติกอย่างไร จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ที่เลี้ยงพลาสติกของอำเภอบางบ่อ เป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างน้ำจืดกับน้ำเค็ม ซึ่งบริเวณนั้นเป็นปากแม่น้ำ ที่เรียกว่าน้ำกร่อย ผนวกกับสภาพของดินที่เป็นดินเลนตะกอนปากแม่น้ำ เพราะเหตุนี้พื้นที่บริเวณอำเภอบางบ่อจึงมีความสมบูรณ์ของแร่ธาตุเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เหมาะสมแก่การเลี้ยงพลาสติกเป็นอย่างมาก เพราะเหตุนี้เองจึงเกิดอาหารตามธรรมชาติของพลาสติก เช่น ไร่น้ำ แพงค์ตอน และวัชพืชต่าง ๆ ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งสภาพแวดล้อมเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของพลาสติกที่เลี้ยงในอำเภอบางบ่อเป็นอย่างมาก ซึ่งจะ

¹ สัมภาษณ์ ปฏิพัทธ์ ปานสุนทร, นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2558.

แตกต่างเป็นพิเศษเมื่อเปรียบเทียบกับพลาสติกที่เลี้ยงในสภาพแวดล้อมอื่น รวมทั้งการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการใช้พืชร้าหวดหญ้าต่าง ๆ ซึ่งหญ้าที่หวดก็มีหลายชนิดเช่น หญ้าทรงกระเทียม หญ้าแพรงทะเล ที่เป็นพรรณพืชทนเค็มซึ่งจะสามารถขึ้นได้เฉพาะที่ลุ่มและน้ำเค็มเท่านั้น ซึ่งหากหวดหญ้าแล้วหญ้างี้จะทับถมกันอยู่ ทำให้น้ำที่เลี้ยงพลาสติกเป็นสีชา จึงเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพน้ำว่าน้ำนั้นมีคุณภาพที่ดี เหมาะแก่การเลี้ยงพลาสติก และในการหวดหญ้านี้จะทำให้เกิดลูกน้ำ ไรแดง แพงค์ตอนสัตว์ ตะไคร่น้ำ ที่เป็นอาหารที่ดีสำหรับพลาสติกที่เลี้ยงโดยธรรมชาติ สาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นอำเภอบางบ่อทั้งสิ้น

ปัจจุบันเกษตรกรผู้เลี้ยงพลาสติกได้มีจำนวนน้อยลงอย่างมากเป็นเพราะโรงงานอุตสาหกรรมได้เข้ามารุกพื้นที่เลี้ยงปลาเป็นจำนวนมาก จนเหลือเกษตรกรที่เลี้ยงพลาสติกตามภูมิปัญญาดั้งเดิมของอำเภอบางบ่อเพียงไม่กี่ราย คือ

- (1) ลุงบุญสม บานเย็น พื้นที่เลี้ยงพลาสติกประมาณ 50 ไร่
ที่อยู่ 8/2 หมู่ 6 ถ.ลาดห้วยบางบ่อเมืองใหม่ ต.บางเพรียง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ภาพที่ 4.1: ผู้ให้ข้อมูล ลุงบุญสม บานเย็น

ภาพที่ 4.2: ประกาศเกียรติคุณของลุงบุญสม บานเย็น

(2) นายอหัด มัสซอ พื้นที่เลี้ยงปลาสดประมาณ 2000 ไร่
ที่อยู่ 129 หมู่ 6 ถ.ลาดห้วยบางบ่อเมืองใหม่ ต.บางเพรียง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

(3) นายสมนึก แข็งแรง พื้นที่เลี้ยงปลาสดประมาณ 200 ไร่
ไม่ปรากฏบ้านเลขที่ หมู่ 6 ถ.ลาดห้วยบางบ่อเมืองใหม่ ต.บางเพรียง อ.บางพลี จ.

สมุทรปราการ

(4) ตระกูล จักรวาร จันตะเคียน พื้นที่เลี้ยงปลาสดประมาณ 3000 ไร่
ไม่ปรากฏบ้านเลขที่ หมู่ 6 ถ.ลาดห้วยบางบ่อเมืองใหม่ ต.บางเพรียง อ.บางพลี จ.

สมุทรปราการ

และมีรายย่อยที่มีพื้นที่ในการเลี้ยงปลาสดอีกประมาณครอบครัวละ 4-5 ไร่ ในบริเวณ
อำเภอบางบ่อ

แม้เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาสดรายใหญ่จะเหลือไม่มากก็ตาม เรื่องการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ก็คงยังมีความจำเป็นอยู่สำหรับชาวอำเภอบางบ่อ เพื่อให้เป็นสิทธิสำหรับชาวอำเภอบางบ่อที่ใช้จะคำว่า “ปลาสดบางบ่อ” เพราะเป็นเจ้าแรกที่ทำให้ปลาสดมีชื่อเสียงขึ้นมาได้ และสาเหตุที่จะต้องทำให้ปลาสดเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของอำเภอบางบ่อ เพราะจะสามารถควบคุมการผลิตและคุณภาพที่ง่ายกว่าที่อื่น

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น เป็นการที่ใช้ชื่อ หรือแหล่งผลิตทางภูมิศาสตร์ ในการบอกแหล่งกำเนิดของสินค้าต่าง ๆ โดยคุณภาพ คุณลักษณะของสินค้าเป็นเฉพาะเจาะจง ซึ่งคุณภาพหรือคุณลักษณะนี้เป็นผลโดยตรงจากพื้นที่ภูมิศาสตร์นั้น ๆ รวมทั้งปัจจัยทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น อากาศ ดิน น้ำ เป็นต้น กรณีพลาสติกบางบ่อของจังหวัดสมุทรปราการสามารถขอรับความคุ้มครองจากกฎหมาย โดยการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ เพราะพลาสติกบางบ่อเป็นสินค้าที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ พลาสติกที่เลี้ยงในอำเภอบางบ่อเป็นพลาสติกที่เลี้ยงโดยวิธีธรรมชาติและกรรมวิธีการหมักเป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นทั้งสิ้น โดยพลาสติกจะมีกลิ่นและมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นในอำเภอบางบ่อเท่านั้น โดยพลาสติกจากจังหวัดอื่นไม่สามารถเลี้ยงให้มีคุณภาพและคุณลักษณะดีเท่ากับพลาสติกของอำเภอบางบ่อ ซึ่งการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กรณีของพลาสติกบางบ่อสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่

5.1.1 การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยตรง คือเมื่อพลาสติกบางบ่อได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แล้ว ก็จะมีแต่พลาสติกที่มีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่ในอำเภอบางบ่อ ของจังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น จึงจะสามารถมีสิทธิใช้ตราสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์บนฉลากของพลาสติกบางบ่อได้ เช่นเดียวกับ ปลาแรด ที่เลี้ยงในกระชังในลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ของจังหวัดอุทัยธานี จึงจะสามารถมีสิทธิใช้คำว่า “ปลาแรดลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง”

5.1.2 การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทางอ้อม เป็นกรณีที่คนในชุมชนในอำเภอบางบ่อนั้นสามารถใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้แสดงบ่งบอกว่า พลาสติกบางบ่อนี้มีแหล่งกำเนิดหรือแหล่งผลิตในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เช่น ใช้สัญลักษณ์ประจำอำเภอ หรือใช้สัญลักษณ์ประจำจังหวัดสมุทรปราการแสดงให้ถึงว่าพลาสติกเป็นของขึ้นชื่อของจังหวัดสมุทรปราการ

หากพลาสติกบางบ่อได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะเป็นการป้องกันการละเมิดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเลี้ยงพลาสติกบางบ่อ เช่น องค์ความรู้ในการเลี้ยงพลาสติก และการแปรรูปพลาสติกซึ่งความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ที่มีการสะสมเป็นเวลายาวนาน โดยที่ผ่านมามีเห็นได้ว่าเกิดปัญหาการลอกเลียนแบบและการนำชื่อเสียงของพลาสติกบางบ่อไปใช้ในการค้าขายพลาสติกที่ผลิตมาจากจังหวัดอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก โดยรสชาติและกรรมวิธีต่าง ๆ ไม่ได้เป็นไปตามสูตรของชาวบ้านในชุมชนบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการ ปัญหาที่พบเช่นนี้อาจทำให้พลาสติกบางบ่อเสียชื่อเสียง และไม่ได้ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้บริโภค จึงควรให้ทางส่วนราชการในจังหวัดสมุทรปราการผลักดันพลาสติกบางบ่อที่ขึ้นชื่อในจังหวัดสมุทรปราการนั้นได้ขึ้นจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หากชุมชนในอำเภอบาง

บ่อสามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของพลาสติกบางบ่อได้นั้น จะทำให้รายได้เข้าสู่ชุมชนมากขึ้น และสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอีกด้วย

ดังนั้นการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ในกรณีของพลาสติกบางบ่อนี้ควรที่จะใช้แนวทางของกฎหมายสหภาพยุโรปในการขอขึ้นทะเบียน โดยใช้การขอขึ้นทะเบียนตามหลักแหล่งที่มาที่ได้รับการคุ้มครอง (Protected Designation of Origin - PDO) เพราะพลาสติกที่ได้ความคุ้มครองจะต้องเป็นพลาสติกที่มีแหล่งเพาะเลี้ยงมาจากแหล่งภูมิศาสตร์ในอำเภอบางบ่อเท่านั้น จึงมีสิทธิในการใช้ชื่อพลาสติกบางบ่อในการค้าขายได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 กรณีผู้ประกอบการในอำเภอบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการ

ในกรณีของผู้ประกอบการนั้นจะหมายถึง เกษตรกรผู้ผลิต และผู้แปรรูปพลาสติก

- เกษตรกรผู้ผลิต ต้องมีการเลี้ยงพลาสติกโดยวิธีธรรมชาติเท่านั้น ไม่ควรเพาะเลี้ยงด้วยกรรมวิธีอื่น เช่นการให้อาหาร ก็ควรเป็นอาหารตามธรรมชาติ การให้กินอาหารโดยธรรมชาติ ส่งผลดีต่อพลาสติกเอง เพราะเนื้อพลาสติกจะมีความอร่อยมากกว่าการเพาะเลี้ยงด้วยอาหารเม็ด วิธีการเพาะเลี้ยงโดยธรรมชาติเช่นนี้เป็นวิธีการเลี้ยงที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในชุมชนอำเภอบางบ่อเท่านั้น

- ผู้แปรรูปพลาสติก ควรใช้กรรมวิธีในการแปรรูป กรรมวิธีการตากแห้งพลาสติกที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และเป็นไปตามสูตรที่ได้มีการถ่ายประสบการณ์ของคนในชุมชน หากพลาสติกบางบ่อได้ขึ้นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แล้ว สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีหน้าที่ช่วยโฆษณาคุณภาพของพลาสติกบางบ่อว่ามีรสชาติที่อร่อยโดดเด่นไม่เหมือนกับพลาสติกตามท้องที่อื่น ๆ ซึ่งรสชาติของพลาสติกนั้นจะได้อาจมาจากกรรมวิธีการเพาะเลี้ยงและการแปรรูปจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในอำเภอบางบ่อโดยตรง

5.2.2 กรณีส่วนราชการในจังหวัดสมุทรปราการ

มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรมให้ชัดเจน โดยไม่ให้มีการบุกรุกเขตทางการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอบางบ่อ เพราะน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อวิธีการเลี้ยงพลาสติกในอำเภอบางบ่อ เนื่องจากวิธีการเลี้ยงพลาสติกนั้นเป็นการเลี้ยงโดยวิธีธรรมชาติ และให้อาหารโดยตามธรรมชาติ เมื่อน้ำเสียจากโรงงานมีการไหลเข้ามาผสมกับน้ำในบ่อที่เลี้ยงพลาสติกจะทำให้สภาพน้ำในบ่อนั้นเปลี่ยนไป ทำให้มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของพลาสติก ไม่ว่าจะคุณภาพของน้ำ หรือกระทั่งอาหารของพลาสติก ทำให้วงจรชีวิตพลาสติกได้รับผลกระทบรวมทั้งพลาสติกยังได้รับสารเคมีที่ปนมากับน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมอีกด้วย ซึ่งปัจจัยด้านน้ำเสียเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้พลาสติกของอำเภอบางบ่อลดน้อยลง หรือทำให้พลาสติกบางบ่อสูญพันธุ์เหลือแต่ชื่อก็เป็นได้

หน่วยงานราชการควรมีการส่งเสริมการเลี้ยงปลาสดบางบ่อในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ส่งเสริมการเลี้ยงปลาสดและการแปรรูปในพื้นที่อำเภอบางบ่อ
- ส่งเสริมการขายและการส่งออก เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนผู้ผลิตและแปรรูป
- ส่งเสริมองค์ความรู้ในด้านการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ได้รับมาตรฐานตาม

หลัก GMP ของกระทรวงสาธารณสุข

ดังนั้นทางหน่วยงานราชการจะต้องมีการเข้มงวดในด้านการจัดสรรพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น รับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะ หรือมีการจัดให้มีการพบกันระหว่างเจ้าของโรงงานและเกษตรกร เพื่อลดปัญหาในด้านการปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำคลอง ตลอดจนการส่งเสริมองค์ความรู้ต่าง ๆ ของการเพาะเลี้ยงปลาสด จนถึงบรรจุภัณฑ์และส่งออก เพื่อให้คนในชุมชนเห็นว่าปลาสดบางบ่อมีความสำคัญต่อพื้นที่อำเภอบางบ่อ ทั้งนี้ถ้าปลาสดบางบ่อยังคงมีการเพาะเลี้ยงอยู่ในพื้นที่อำเภอบางบ่อก็สามารถที่จะสามารถขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ โดยไม่มีการถอนใบทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามหลักแหล่งที่มาที่ได้รับการคุ้มครอง (Protected Designation of Origin - PDO)

5.2.3 กรณีของกรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมทรัพย์สินทางปัญญาควรที่จะให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการที่เพาะเลี้ยงปลาสดหรือประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นในอำเภอบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับมาตรฐานของสินค้าอันเป็นการสร้างมูลค่าให้กับปลาสดบางบ่อในตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ และในขณะเดียวกันกรมทรัพย์สินทางปัญญาก็ควรส่งเสริมให้องค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมการเพาะเลี้ยง และการแปรรูปปลาสดเพื่อที่จะพัฒนาให้ปลาสดบางบ่อนั้นมีคุณภาพดียิ่งขึ้น และการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นี้ควรมีการรับรองกับผู้ขอขึ้นทะเบียนปลาสดบางบ่อมากกว่าหนึ่งราย เพราะเหตุในแหล่งภูมิศาสตร์ในอำเภอบางบ่อนี้มีการเพาะเลี้ยงและการแปรรูปของปลาสดเป็นจำนวนมาก

5.2.4 กรณีของกรมประมงและกรมส่งเสริมการเกษตร

ทางด้านกรมประมงและกรมส่งเสริมการเกษตรควรที่จะมีการจัดตั้งหน่วยงานที่จะคอยให้ความช่วยเหลือประชาชนในเรื่องพิสูจน์แหล่งกำเนิดของปลาสดว่าแหล่งภูมิศาสตร์ในอำเภอบางบ่อจังหวัดสมุทรปราการนั้น มีอิทธิพลต่อตัวปลาสดนั้นอย่างแท้จริง เพื่อที่จะไม่ให้เกิดปัญหาในการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของปลาสดบางบ่อ

ดังนั้น “ปลาสดบางบ่อสามารถได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของไทยได้เพราะพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของคำว่าสินค้า หมายถึง สิ่งของที่สามารถซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนกันได้ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือเป็นผลิตผลทางการเกษตร รวมตลอดถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เมื่อวิเคราะห์จากความหมายของคำว่าสินค้า ในพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่ามีสินค้าเกษตรที่สามารถที่จะ

ขอรับความคุ้มครองได้ แต่สินค้าเกษตรที่จะได้รับความคุ้มครองนั้นจะต้องสามารถบ่งบอกได้ว่าสินค้าเกษตรนั้นเกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นจริง ๆ และยังต้องเป็นสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ มีชื่อเสียง หรือมีคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์นั้นด้วย เช่นเดียวกับหอยนางรมสุราษฎร์ธานี หรือ ปลาแรด ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ดังนั้นสารนิพนธ์เล่มนี้ได้เขียนคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของปลาสดบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการไว้ในท้ายการค้นคว้าอิสระฉบับนี้”

5.2.5 แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์¹

ภาพที่ 5.1: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สข. 01) หน้า 1

กรมทรัพย์สินทางปัญญา		แบบ สข.01			
 คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์		สำหรับเจ้าหน้าที่			
		วันที่ยื่น			
		ค่าธรรมเนียม.....บาท		ลงชื่อ.....ผู้ส่ง	
		(.....)			
		คำขอเลขที่			
		ทะเบียนเลขที่			
1. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์					
.....					
2. รายการสินค้า					
.....					
3. ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) (ไม่พอให้ใช้ใบต่อ)		ความเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์			
		ผู้ผลิต	ผู้ประกอบ การค้า	ผู้บริโภค	อื่นๆ (ระบุ)
(3.1) ชื่อ.....นามสกุล..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล..... สัญชาติ.....อาชีพ..... ที่อยู่..... รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์..... โทรสาร.....E-mail.....					
(3.2) ชื่อ.....นามสกุล..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล..... สัญชาติ.....อาชีพ..... ที่อยู่..... รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์..... โทรสาร.....E-mail.....					
4. ชื่อผู้รับมอบอำนาจ.....สัญชาติ.....อาชีพ..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล..... ที่อยู่..... รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....					
5. สถานที่ติดต่อในประเทศไทย ☐ ผู้ขอ ☐ ผู้รับมอบอำนาจ ☐ อื่นๆ (ระบุ).....					
หน้า.....ของจำนวน.....หน้า					

¹ กรมทรัพย์สินทางปัญญา, แบบฟอร์มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ [Online], 31 กรกฎาคม 2558.

ภาพที่ 5.2: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สข.01) หน้า 2

- 2 -

6. รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1 – 6.7 ปรากฏตามเอกสารแนบจำนวน.....หน้า

6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น

(1) ชื่อเสียงหรือคุณภาพของสินค้า (ชนบทธรรมเนียม จุดกำเนิด ประวัติของผลิตภัณฑ์ หรือรูปประกอบ (ถ้ามี))

(2) ลักษณะหลักของสินค้า (ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางจุลชีวภาพหรือเคมี ลักษณะอื่น ๆ)

(3) วัตถุประสงค์ (ระบุชื่อของวัตถุประสงค์ และชื่อพื้นที่แหล่งวัตถุประสงค์)

(4) วิธีการผลิต (ที่สามารถเปิดเผยได้)

(5) ความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น (อธิบายความแตกต่างของสินค้าในพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์เปรียบเทียบกับสินค้าในแหล่งภูมิศาสตร์อื่น)

6.2 รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น

6.3 รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน(ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่อง ภูมิอากาศ ภูมิอากาศและอุทกศาสตร์ เป็นต้น)

6.4 รายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า

6.5 รายละเอียดผู้มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน

6.6 รายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน

6.7 อื่นๆ(ระบุ).....

---

7. เอกสารประกอบคำขอ

สำเนาคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จำนวน 1 ชุด

สำเนาบัตรประจำตัวประกอบคำขอในแต่ละกรณี

กรณีเป็น ส่วนราชการ ให้ใช้ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรณีเป็น นิติบุคคลให้ใช้ สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน

กรณีเป็น บุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคล ให้ใช้ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้

สำเนาทะเบียนบ้าน (ถ้ามี)

สำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับมอบอำนาจ (ถ้ามี)

ภาพถ่ายของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

ต้นฉบับ สำเนาหรือภาพถ่ายฉลากสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนซึ่งสามารถเห็นข้อความตามที่ระบุไว้อย่างชัดเจน (พร้อมติดฉลากลงในกระดาษขนาด A 4)

เอกสารอื่น ๆ (ระบุ).....

- เอกสารยืนยันความมีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าตามข้อ 6.1
- เอกสารยืนยันถึงความเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ หรือ ต้นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.2
- ภาพถ่ายแผนที่แสดงขอบเขต พื้นที่ของแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนตามข้อ 6.3
- เอกสารยืนยันว่าสินค้ามีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.3

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้อมูลที่แจ้งเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้และไม่เป็นข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

ลงชื่อ..... ผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจ
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

หมายเหตุ
ในกรณีที่ไม้อาจระบุรายละเอียดได้ครบถ้วน ให้จัดพิมพ์ลงในใบต่อ(กระดาษ A 4) โดยระบุหมายเลขกำกับข้อและหัวข้อที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย

หน้า.....ของจำนวน.....หน้า

ภาพที่ 5.3: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สข.01) หน้า 3

คำแนะนำในการจัดทำแบบคำขอ สข. 01

วิธีการกรอกคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กรอบ 1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กรอกชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียน

กรอบ 2 รายการสินค้า

กรอกรายการสินค้าที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียน

กรอบ 3 ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) ไม่พอให้ใช้ใบต่อ

(1) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม(ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

(2) ในกรณีผู้ขอเป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้กรอกชื่อเต็ม เลขทะเบียนนิติบุคคลพร้อมที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

(3) ให้ทำเครื่องหมาย ในช่อง เพื่อระบุฐานะความเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(4) กรณีไม่สามารถระบุข้อมูลสมาชิกได้พอ ให้ดำเนินการจัดพิมพ์ลงในใบต่อ(กระดาษ A4) โดยระบุหมายเลขกำกับชื่อและหัวข้อที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย

กรอบ 4 ชื่อผู้รับมอบอำนาจ

(1) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้รับมอบอำนาจ เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

(2) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม(ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

(3) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม(ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

กรอบ 5 สถานที่ติดต่อในประเทศไทย

ให้ทำเครื่องหมาย ในช่อง กรณีเป็นสถานที่เดียวกันกับที่อยู่ของผู้ขอ หรือผู้รับมอบอำนาจแต่ถ้าเป็นสถานที่อื่น ให้กรอกรายละเอียดระบุสถานที่ที่ต้องการให้ติดต่อขึ้นด้วย

กรอบ 6 การบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.1-6.7

ให้ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนบรรยายหรือพรรณนารายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่น ๆ ของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยละเอียดตามหัวข้อที่กำหนดหรือมากกว่านั้นดังนี้

6.1 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น

(1) ชื่อเสียงหรือคุณภาพของสินค้า (ชนบวรรมเนียม จุกกำเนิด ประวัติของผลิตภัณฑ์ พร้อมรูปประกอบ (ถ้ามี) โดยแสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นมีชื่อเสียงหรือคุณภาพอย่างไร

(2) ลักษณะหลักของสินค้า (ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางจุลชีวภาพหรือเคมี ลักษณะอื่น ๆ) โดยแสดงให้เห็นว่าลักษณะของสินค้านั้นมีความโดดเด่นกว่าสินค้าในพื้นที่อื่นอย่างไร

(3) วัตถุดิบ (ระบุชื่อของวัตถุดิบ และชื่อพื้นที่แหล่งวัตถุดิบ) โดยแสดงให้เห็นว่าวัตถุดิบที่ผลิตสินค้ามาจากแหล่งใดและชื่ออะไร

ภาพที่ 5.4: แบบฟอร์มคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (แบบ สข.01) หน้า 4

(4) วิธีการผลิต (ที่สามารถเปิดเผยได้) โดยแสดงกรรมวิธีการผลิตเพียงเท่าที่เปิดเผยได้

(5) ความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น (อธิบายความแตกต่างของสินค้าในพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์เปรียบเทียบกับสินค้าในแหล่งภูมิศาสตร์อื่น)

6.2 แสดงรายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น

6.3 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน(ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่อง ธรณีวิทยา ภูมิอากาศและอุทกศาสตร์ เป็นต้น) โดยแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของพื้นที่แหล่งผลิตที่แท้จริง ไม่จำเป็นต้องยึดถือตามแผนที่เขตการปกครอง

6.4 แสดงรายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า โดยการอธิบายลักษณะการจัดวางสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในตำแหน่งใด ลักษณะใดโดยละเอียด

6.5 แสดงรายละเอียดผู้มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ

6.6 แสดงรายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนโดยแสดงรายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าว่ามีวิธีการควบคุมคุณภาพของสินค้าภายหลังการจดทะเบียนอย่างไร

6.7 แสดงรายละเอียดอื่นๆ (กรณีจำเป็นต้องมีเพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนนั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์และเป็นสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น)

(กรณีไม่พอให้ใช้ใบต่อพร้อมทั้งระบุจำนวนหน้าให้ชัดเจน)

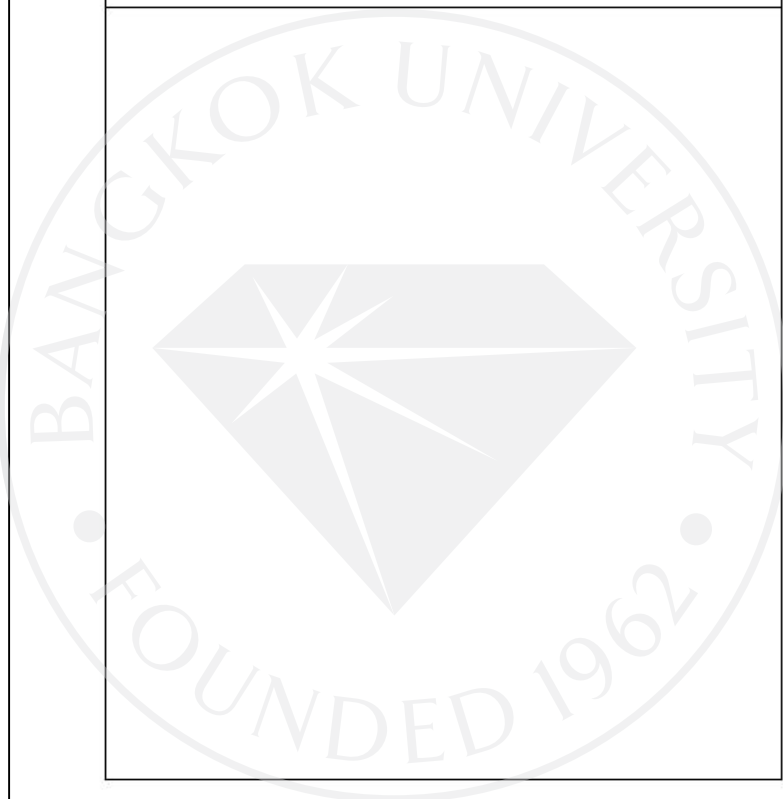
กรอบ 7 เอกสารประกอบคำขอ

ให้ทำเครื่องหมาย ในช่อง ตามเอกสารที่ยื่นประกอบคำขอ

กรอบ 8 ลงชื่อผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจ

ลงลายมือชื่อผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับมอบอำนาจ และให้ขีดฆ่าคำที่ไม่ใช่ออก ในกรณีเป็นนิติบุคคลให้ผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญให้ถูกต้องตามอำนาจที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองนิติบุคคล

ภาพที่ 5.5: ใบต่อ สข.01

- ใบต่อ สข01 -	
รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7	
หน้าที่ ... ของจำนวน ... หน้า	
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ชื่อสินค้า)	เลขที่คำขอ วันที่ยื่น ...../...../.....
ข้อ 6.1	
	

บรรณานุกรม

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2549). *ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หอยนางรมสุราษฎร์ธานี สธ 49100010*. สืบค้นจาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3143&Itemid=434.
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2556). *ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หม้อแกงเหมืองเพชร สธ 5610049*. สืบค้นจาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3143&Itemid=434.
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2556). *ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส้มสีทองน่าน สธ 56100054*. สืบค้นจาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3183&Itemid=434.
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2556). *ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ปลาแรดลุ่มน้ำสะแกกรังอุทัยธานี สธ 56100061*. สืบค้นจาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3190&Itemid=434.
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2557). *ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ลิ้นจี่นครพนม สธ 57100067*. สืบค้นจาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_docman&task=doc_download&gid=3178&Itemid=434.
- กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์. (2549). *คู่มือการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกียรติขจร วัจนสวัสดิ์. (2544). *คำอธิบายกฎหมายอาญาภาคความผิด* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จีระรัชการพิมพ์.
- กรกันยา สุวรรณพานิช. (2547). *สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้ความคุ้มครองตามกฎหมาย*. *วารสารกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ*, 226-244.
- จักรกฤษณ์ ควรพจน์. (2548). *กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ และเครื่องหมายการค้า* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- จักรกฤษณ์ ควรพจน์ และบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์. (2556). *สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: ทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิชุมชน*. กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

- จิตติ ดิงศภัทย์. (2536). คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1. กรุงเทพฯ:
สยาม พรินติ้ง กรุ๊ป.
- ตะวัน เดชภีรตันมงคล. (2550). การให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์: ศึกษาเปรียบเทียบ
มาตรการตามกฎหมายไทยกับสหภาพยุโรป. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.
- ชนพจน เอกโยคยะ. (2547). คำอธิบายกฎหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์. วิทยุชน.
- นเรศ ชูดวง. (2550). วิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทาง
ภูมิศาสตร์ในประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วิมาน กฤตพลวิมาน. (2547). การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ [เอกสารการสอนชุดวิชา
กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา หน่วยที่ 12]. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิมาน เหล่าดุสิต. (2539). แนวทางการคุ้มครองสิทธิในสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยตาม
ข้อตกลง TRIPS. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ชัย ใจหาญ. (2529). คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิด
ภัยอันตรายต่อประชาชน การปลอมและแปลง การค้า เพศ มาตรา 271-287. กรุงเทพฯ:
มิตรสยาม.
- หยุด แสงอุทัย. (2546). กฎหมายอาญาภาค 2-3 (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Sasongko, W. (2013). *The legal protection of geographical indications in Indonesia
towards the ASEAN Economic Community, faculty of law. Indonesia:
University of Lampung.*

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

แบบ สข.01

 คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	สำหรับเจ้าหน้าที่			
	วันที่ยื่น			
	ค่าธรรมเนียม.....บาท		ลงชื่อ.....ผู้ส่ง (.....)	
	คำขอเลขที่			
ทะเบียนเลขที่				
1. สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์				
.....ปลาสดบางป้อม.....				
2. รายการสินค้า ..... ปลาสด				
3. ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) .....จังหวัดสมุทรปราการ.....		ความเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์		
		ผู้ผลิต	ผู้ประกอบการค้า	ผู้บริโภค
		.....	.....	.....
(3.1) ชื่อ ..... นามสกุล ..... ชาติของทำ..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล 1 1007 00513 964 .. สัญชาติ ไทย อาชีพ นักศึกษา..... ที่อยู่ ๑/1 ซ.1 วิทยาลัยมงคล อ.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ..... รหัสไปรษณีย์ 10270 โทรศัพท์ 099-091-6116 .. โทรสาร ..... E-mail samut116@gmail.com				
(3.2) ชื่อ ..... นามสกุล..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล..... สัญชาติ..... อาชีพ..... ที่อยู่..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....				
4. ชื่อผู้รับมอบอำนาจ ..... นางสาวศุภกานต์ ศรีโสภณเจริญรัตน์ ..... สัญชาติ ไทย อาชีพ นักกฎหมาย..... เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขทะเบียนนิติบุคคล 1 1033 00007 32 9				
ที่อยู่..... 137/5-6 หมู่ 3 ต.ปากคลองบางปลากด อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ..... รหัสไปรษณีย์ 10280 โทรศัพท์ 080-563-6116 โทรสาร - E-mail: suphakarn11@gmail.com				
5. สถานที่ติดต่อในประเทศไทย ☐ ผู้ขอ ☒ ผู้รับมอบอำนาจ ☐ อื่นๆ (ระบุ).....				

หน้า.....ของจำนวน.....หน้า

- 2 -

<p>6. รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1 – 6.7 ปรากฏตามเอกสารแนบจำนวน.....หน้า</p> <p>6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น</p> <p>(1) ชื่อเสียงหรือคุณภาพของสินค้า (ระบุธรรมชาติ จุดกำเนิด ประวัติของผลิตภัณฑ์ พร้อมรูปประกอบ (ถ้ามี))</p> <p>(2) ลักษณะหลักของสินค้า (ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางจุลชีวภาพหรือเคมี ลักษณะอื่น ๆ)</p> <p>(3) วัตถุประสงค์ (ระบุชื่อของวัตถุประสงค์ และชื่อพื้นที่แหล่งวัตถุประสงค์)</p> <p>(4) วิธีการผลิต (ที่สามารถเปิดเผยได้)</p> <p>(5) ความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น (อธิบายความแตกต่างของสินค้าในพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์เปรียบเทียบกับสินค้าในแหล่งภูมิศาสตร์อื่น)</p> <p>6.2 รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น</p> <p>6.3 รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน(ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่อง ธรณีวิทยา ภูมิอากาศและอุทกศาสตร์ เป็นต้น)</p> <p>6.4 รายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า</p> <p>6.5 รายละเอียดผู้มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน</p> <p>6.6 รายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน</p> <p>6.7 อื่นๆ(ระบุ).....</p>
<p>7. เอกสารประกอบคำขอ</p> <p>☒ สำเนาคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จำนวน 1 ชุด</p> <p>☐ สำเนาบัตรประจำตัวประกอบคำขอในแต่ละกรณี</p> <p>กรณีเป็น ส่วนราชการ ให้ใช้ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรณีเป็น นิติบุคคลให้ใช้ สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน</p> <p>กรณีเป็น บุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคล ให้ใช้ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้</p> <p>☒ สำเนาหนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)</p> <p>☐ สำเนาบัตรประจำตัวของผู้รับมอบอำนาจ (ถ้ามี)</p> <p>☐ ภาพถ่ายของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน</p> <p>☐ ต้นฉบับ สำเนาหรือภาพถ่ายฉลากสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนซึ่งสามารถเห็นข้อความตามที่ระบุไว้อย่างชัดเจน (พร้อมติดฉลากลงในกระดาษขนาด A 4)</p> <p>☐ เอกสารอื่น ๆ (ระบุ).....</p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ เอกสารยืนยันความมีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าตามข้อ 6.1 ☐ เอกสารยืนยันถึงความเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ หรือ ต้นกำเนิดทางภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.2 ☐ ภาพถ่ายแผนที่แสดงขอบเขต พื้นที่ของแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนตามข้อ 6.3 ☐ เอกสารยืนยันว่าสินค้ามีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.3

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และข้อมูลที่ได้แจ้งเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ และไม่เป็นข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจ
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

หมายเหตุ

ในกรณีที่ไม้อาจจะบรรยายละเอียดได้ครบถ้วน ให้จัดพิมพ์ลงในใบต่อ(กระดาษ A 4) โดยระบุหมายเลขกำกับข้อและหัวข้อที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย

หน้า.....ของจำนวน.....หน้า

คำแนะนำในการจัดทำแบบคำขอ สข. 01

วิธีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กรอบ 1 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

กรอกชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียน

กรอบ 2 รายการสินค้า

กรอกรายการสินค้าที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียน

กรอบ 3 ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) ไม่พอให้ใช้ใบต่อ

- (1) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)
- (2) ในกรณีผู้ขอเป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้กรอกชื่อเต็ม เลขทะเบียนนิติบุคคลพร้อมที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)
- (3) ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง เพื่อระบุฐานะความเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- (4) กรณีไม่สามารถระบุข้อมูลสมาชิกได้พอ ให้ดำเนินการจัดพิมพ์ลงในใบต่อ(กระดาษ A4) โดยระบุหมายเลขกำกับชื่อและหัวข้อที่แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมดังกล่าวด้วย

กรอบ 4 ชื่อผู้รับมอบอำนาจ

- (1) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้รับมอบอำนาจ เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)
- (2) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)
- (3) กรอกชื่อ ชื่อสกุลของผู้ขอ/สมาชิกกลุ่ม (ถ้ามี) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมทั้งที่อยู่ให้ครบถ้วนชัดเจน รวมทั้งเลขรหัสไปรษณีย์ สัญชาติ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสารและ E-mail (ถ้ามี)

กรอบ 5 สถานที่ติดต่อในประเทศไทย

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง กรณีเป็นสถานที่เดียวกันกับที่อยู่ของผู้ขอ หรือผู้รับมอบอำนาจ แต่ถ้าเป็นสถานที่อื่น ให้กรอกรายละเอียดระบุสถานที่ที่ต้องการให้ติดต่อนั้นด้วย

กรอบ 6 การบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามข้อ 6.1-6.7

ให้ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนบรรยายหรือพรรณนารายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่น ๆ ของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดยละเอียดตามหัวข้อที่กำหนดหรือมากกว่านั้นดังนี้

6.1 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น

(1) ชื่อเสียงหรือคุณภาพของสินค้า (ขนบธรรมเนียม จุดกำเนิด ประวัติของผลิตภัณฑ์ พร้อมรูปประกอบ (ถ้ามี)) โดยแสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นมีชื่อเสียงหรือคุณภาพอย่างไร

(2) ลักษณะหลักของสินค้า (ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางจุลชีวภาพหรือเคมี ลักษณะอื่น ๆ) โดยแสดงให้เห็นว่าลักษณะของสินค้านั้นมีความโดดเด่นกว่าสินค้าในพื้นที่อื่นอย่างไร

(3) วัตถุดิบ (ระบุชื่อของวัตถุดิบ และชื่อพื้นที่แหล่งวัตถุดิบ) โดยแสดงให้เห็นว่าวัตถุดิบที่ผลิตสินค้ามาจากแหล่งใดและชื่ออะไร

(4) วิธีการผลิต (ที่สามารถเปิดเผยได้) โดยแสดงกรรมวิธีการผลิตเพียงพอที่เปิดเผยได้

(5) ความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดมาจากพื้นที่อื่น (อธิบายความแตกต่างของสินค้าในพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์เปรียบเทียบกับสินค้าในแหล่งภูมิศาสตร์อื่น)

6.2 แสดงรายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น

6.3 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน(ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่อง ธรณีวิทยา ภูมิอากาศและอุทกศาสตร์ เป็นต้น) โดยแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของพื้นที่แหล่งผลิตที่แท้จริง ไม่จำกัดยึดถือตามแผนที่เขตการปกครอง

6.4 แสดงรายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า โดยการอธิบายลักษณะการจัดวางสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในตำแหน่งใด ลักษณะใดโดยละเอียด

6.5 แสดงรายละเอียดผู้มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ

6.6 แสดงรายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนโดยแสดงรายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าว่ามีวิธีการควบคุมคุณภาพของสินค้าภายหลังการจดทะเบียนอย่างไร

6.7 แสดงรายละเอียดอื่นๆ (กรณีจำเป็นที่ต้องมีเพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนนั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์และเป็นสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้น)

(กรณีไม่พอให้ใช้ใบต่อพร้อมทั้งระบุจำนวนหน้าให้ชัดเจน)

กรอบ 7 เอกสารประกอบคำขอ

ให้ทำเครื่องหมาย ในช่อง ตามเอกสารที่ยื่นประกอบคำขอ

กรอบ 8 ลงชื่อผู้ยื่นคำขอ/ผู้รับมอบอำนาจ

ลงลายมือชื่อผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับมอบอำนาจ และให้ขีดฆ่าคำที่ไม่ใช่ออก ในกรณีเป็นนิติบุคคลให้ผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อและประทับตราสำคัญให้ถูกต้องตามอำนาจที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองนิติบุคคล

- ใบข้อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 1 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียงคุณสมบัติสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่อื่น		

(1) ชื่อเสียงหรือคุณภาพของสินค้า

พลาสติกแห่งรสดี ถือได้ว่าเป็นสินค้าประจำท้องถิ่นของคนจังหวัดสมุทรปราการ เพราะถือกันยกย่องเป็นคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการที่กล่าวไว้ว่า “ป้อมบุญทอนาวี พระเจดีย์กลางน้ำ ฟาร์มจระเข้ใหญ่ งามวิไลเมืองโบราณ สงกรานต์พระประแดง ปลาสลิดแห้งรสดี ประเพณีรับบัว ครบถ้วนทั่วอุตสาหกรรม” เพราะที่จังหวัดนี้มีการเพาะเลี้ยงและผลิตพลาสติกที่ติดกว่าที่อื่นๆ โดยเฉพาะในอำเภอ บางบ่อ พลาสติกที่ผลิตจากแหล่งพื้นที่นี้จะมิกลิ้นและรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น

(2) ลักษณะหลักของสินค้า

พลาสติกหรือปลาใบไม้ เป็นปลาน้ำจืด ซึ่งเป็นปลาพื้นบ้านของประเทศไทย มีแหล่งกำเนิดอยู่ในกลุ่มภาคกลาง มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Trichgaster pectoralis* และนิยมเลี้ยงกันมาก บริเวณภาคกลาง ส่วนที่พบในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกา และฟิลิปปินส์ นั้น เป็นพันธุ์ปลาที่ส่งไปจากเมืองไทย เมื่อประมาณ 80 - 90 ปีที่ผ่านมา และเรียกว่า สยามหรือเขมรสำหรับแหล่งพลาสติกที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักว่ามีรสชาติดี เนื้ออร่อย คือ พลาสติกบางบ่อ สมุทรปราการ

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 2 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ปลาผลิตบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียงคุณสมบัติสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่อื่น		

(3) การสืบพันธุ์

ลักษณะเพศ ปลาผลิตตัวผู้และตัวเมียมีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสังเกตความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด คือ ปลาตัวผู้มีลำตัวยาวเรียว สันหลัง และสันท้องเกือบเป็นเส้นตรงขนานกัน มีครีบหลังยาวจรดหรือเลยโคนหางมีสีลำตัวเข้มและสววกว่าตัวเมีย ส่วนตัวเมียมีสันท้องยาวมนไม่ขนานกัน สันท้องและครีบหลังมนไม่ยาวจนถึงโคนหาง สีตัวจางกว่าตัวผู้ ในฤดูวางไข่ท้องจะอูมเป่งออกมาทั้งสองข้าง อัตราการปล่อยพ่อแม่พันธุ์ปลาผลิต 1:1 เป็นปลาขนาดกลาง น้ำหนัก 10 – 12 ตัวต่อกิโลกรัมดีที่สุด

(4) การป้องกันและกำจัดศัตรู

ศัตรูของปลาผลิต มีหลายประเภท ดังนี้คือ

1. สัตว์คู่ตนม เช่น นาก
2. นกกินปลา เช่น นกกระเดียน นกยาง นกกาน้ำ และเหยี่ยว
3. สัตว์เลื้อยคลาน เช่น งู เต่า ตะพาบน้ำ ฯลฯ
4. กบ เขียด
5. ปลากินเนื้อ เช่น ปลาช่อน ปลาชะโด ปลาไหล จะกินปลาผลิตขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ส่วนปลากิน ปลากัด ปลาหัวตะกั่ว ปลาหมอ นวนวน แมงดาสวน จะกินไข่ปลาผลิตและลูกปลาในวัยอ่อน

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 3 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.1 รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียงคุณสมบัติสมบัติหรือคุณลักษณะอื่นของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งแสดงถึงความแตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่มีแหล่งกำเนิดจากพื้นที่อื่น		

ตามธรรมชาติของพลาสติกย่อมจะรู้จักหลบหลีกศัตรูได้ดี แต่เมื่อนำมาเลี้ยงไว้ในบ่อ พลาสติกยากที่จะหาทางหลบหลีกศัตรูได้ จึงจำเป็นต้องช่วยโดยการป้องกันและกำจัด

การป้องกันและกำจัดพวกสัตว์ดูดนม สัตว์เลื้อยคลาน โดยทำรั้วล้อมรอบก็เป็นการป้องกันได้ดี ส่วนสัตว์จำพวกนกต้องทำเตี้ยคลุมแป้นอาหาร เพื่อป้องกันนกโฉบปลาในขณะที่ปลากินอาหารอยู่เป็นกลุ่ม สำหรับปลากินเนื้อชนิดต่าง ๆ นั้น ต้องระวังฝักที่จะเก็บลงมาปลุกในบ่อ เพราะอาจจะมีไข่ปลาติดมาด้วย โดยเฉพาะห่อระบายน้ำเข้าต้องพยายามใช้ลวดตาข่ายที่มีช่องตาขนาดเล็กกรองน้ำที่จะผ่านลงในบ่อ และหมั่นตรวจตะแกรงถ้าชำรุดควรรีบเปลี่ยนใหม่

อนึ่ง การล้อมรอบคันบ่อใช้ตาข่ายในล่อนให้สูงจากพื้นดินอย่างน้อย 50 เซนติเมตร ส่วนล่างของตาข่ายให้ฝังดินลึกประมาณ 10 เซนติเมตร ถ้าเป็นที่ลุ่มควรต่อตาข่ายในล่อน 2 ฟัน หรือเสริมเผือกสูงประมาณ 2 เมตร พร้อมทั้งหมั่นตรวจสอบ หากชำรุดต้องรีบซ่อมแซม

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 4 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ปลาผลิตบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ6.2 รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น		

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

อำเภอบางบ่อเป็นพื้นที่ดินที่ประกอบด้วยแร่ธาตุ ซึ่งเกิดจากการทับถมของโคลนตะกอนที่แม่น้ำและลำน้ำที่ตกลงมาจากภูเขาและพื้นที่สูงผสมกับตะกอนก้นสมุทรเกิดเป็นดินลิกจิดลิกเค็ม ปากน้ำ

สมุทรปราการเหมาะแก่การทำ เกษตรกรรมและประมงชายฝั่งทุกประเภท

อำเภอบางบ่อ ประกอบไปด้วย 8 ตำบล

1. ตำบลบางบ่อ
2. ตำบลบ้านระกาศ
3. ตำบลบางพลีน้อย
4. ตำบลบางเพรียง
5. ตำบลคลองด่าน
6. ตำบลคลองสวน
7. ตำบลเปร็ง
8. ตำบลคลองนิมมยาศรา

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 5 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ปลาผลิตบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ6.2 รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น		

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอบางบ่อ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตลาดกระบัง (กรุงเทพมหานคร) อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา และอำเภอบ้านโพธิ์ (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองกาหลง คลองประเวศบุรีรมย์ และคลองหนึ่งเป็นเส้นแบ่งเขต
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอบางปะกง (จังหวัดฉะเชิงเทรา) มีคลองพระยาสมุทร คลองฉะบัง คลองบางพลีน้อย คลองหอมสีล คลองสำโรง คลองปึกกา คลองกันปี่ง คลองสีลังเก่า และคลองสีลังใหม่เป็นเส้นแบ่งเขต

ทิศใต้ จรดอ่าวไทยตอนใน (บ้านน้ำเขตจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง มีคลองสีก คลองค่าน้อย คลองชลประทาน คลองหัวเกลือ คลองสาม คลองร้อย คลองหัวเกลือ คลองกะลาวัน คลองสำโรง คลองสนามพลี คลองสนามพลีเก่า คลองบางเสา คลองชวดใหญ่ คลองท่าข้าม และคลองกาหลงเป็นเส้นแบ่งเขต

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 6 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ6.2 รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์นั้น		

(6) ประวัติความเป็นมา

อำเภอบางบ่อ เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ คำว่าบางบ่อ มาจากคำว่า “บาง” และ คำว่า “บ่อ” คำว่าบาง หมายถึง ทางน้ำเล็ก ๆ ที่ไหลขึ้นลงตามระดับน้ำในแม่น้ำลำคลองหรือทะเล คำว่า บ่อ หมายถึง ซ่องลึกลงไปใตดินใช้เป็นที่ขังน้ำซึ่งปลา เมื่อรวมกันแล้วคำว่าบางบ่อ น่าจะหมายถึง ท้องที่มีทางน้ำเล็ก ๆ อยู่ใกล้ทะเล และมีการกักเก็บน้ำไว้ใช้หรือขุดบ่อล่อปลาให้เข้าไปอยู่เวลาน้ำขึ้น และเปิดน้ำออกเพื่อจับปลาเวลาน้ำลง

พลาสติก เป็นสินค้าประจำท้องถิ่นของคนอำเภอบางบ่อจนถึงได้รับการโฆษณาเป็นคำขวัญของจังหวัดสมุทรปราการ เพราะพลาสติกบางบ่อได้มีการเพราะเลี้ยงและผลิตได้ดีเฉพาะในเขตอำเภอบางบ่อเท่านั้น พลาสติกที่ผลิตจากแหล่งนี้จะมิกลิ้นและรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น เหตุเพราะแร่ธาตุในดิน ในน้ำ เทคนิควิธี อันเป็นภูมิปัญญาของชาวอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นความอร่อยและคุณภาพของปลาน้ำจืดทำที่เค็มไม่มีจังหวัดใด อำเภอดูเทียบได้ และไม่มีแหล่งผลิตที่ไหนที่สามารถเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ กลิ่น รส อย่างพลาสติกบางบ่อได้

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 7 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.3 รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ ที่ขอขึ้นทะเบียน (ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่องธรณีวิทยาภูมิอากาศและอุทกศาสตร์เป็นต้น)		

(7) ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านและมีคลองแยกหลายสาย เช่น คลองสำโรง คลองสรรพสามิต คลองทรงองค์ไชยานุชิต ซึ่งมีความสำคัญในด้านการชลประทานเพื่อการเกษตร และใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งทางน้ำด้วย โดยทั่วไปลักษณะภูมิประเทศจังหวัดสามารถแบ่งพื้นที่ ออกได้ 3 ส่วน

1. บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง เป็นที่ราบลุ่มทั้งหมด เหมาะสำหรับการทำนา และทำสวน
2. บริเวณตอนใต้ ใกล้ชายฝั่งทะเล น้ำทะเลท่วมถึงและพื้นดินจะเค็มจัดในฤดูแล้ง โดยมาจะเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำป่าจากและป่าพิน
3. บริเวณที่ราบทางตอนเหนือและตะวันตก ซึ่งเป็นที่กว้างใหญ่โดยตลอดเหมาะแก่การทำนา นอกจากนี้ยังมีประน้ำชลประทานหลายแหล่ง สำหรับกักเก็บน้ำเค็มและระบายน้ำจืดในการทำนาคับเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญของจังหวัด

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 8 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ปลาสดบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.3 รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ ที่ขอขึ้นทะเบียน (ขอบเขตพื้นทางภูมิศาสตร์ที่ครอบคลุมโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รวมทั้งรายละเอียดคุณลักษณะของพื้นที่ในเรื่องธรณีวิทยาภูมิอากาศและอุทกศาสตร์เป็นต้น)		

(8) ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นแบบชายทะเล โดยมีอากาศเย็นสบาย ไม่ร้อนจัดในช่วงฤดูร้อน มีความชื้นในอากาศสูง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมทะเลของอ่าวไทย และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่ยังพบลักษณะของปริมาณฝนตกหนักในช่วงเดือนกันยายน - เดือนตุลาคม ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของร่องความกดอากาศต่ำ ทำให้เกิดการก่อตัวของพายุไต้ฝุ่น และพายุโซนร้อนในทะเลจีนใต้

(9) ลักษณะของดิน

ดินในอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ มีลักษณะเป็นดินเหนียว แบ่งออกได้ 2 ชุดดิน

กลุ่มชุดดินที่ 2 เนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนมีสีเทาหรือเทาแก่ ดินล่างมีสีเทา มีจุดประสีน้ำตาล และเหลืองหรือแดง จะพบชั้นดินเหนียวสีเทา มีจุดประสีเหลืองของแร่จาโรไซด์ การระบายน้ำ แล ความสมบูรณ์ปานกลาง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด ค่าความเป็นกรดต่างประมาณ 4.5-5

กลุ่มชุดดินที่ 3 เนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนมีสี ดำ ดินล่างสีเทาหรือน้ำตาลอ่อน ระบายน้ำ ค่อนข้างแล อาจมีเปลือกหอยอยู่ในดินชั้นล่าง ความ อุดมสมบูรณ์ปานกลาง ปฏิกริยาเป็นกรดปานกลางถึงกรดเล็กน้อย ค่าความเป็นกรด-ต่าง ประมาณ 5.5-6.5 ดินชั้นล่างค่าความเป็นกรดต่าง ประมาณ 7.5-8.0

- ใบต่อ สข01 -

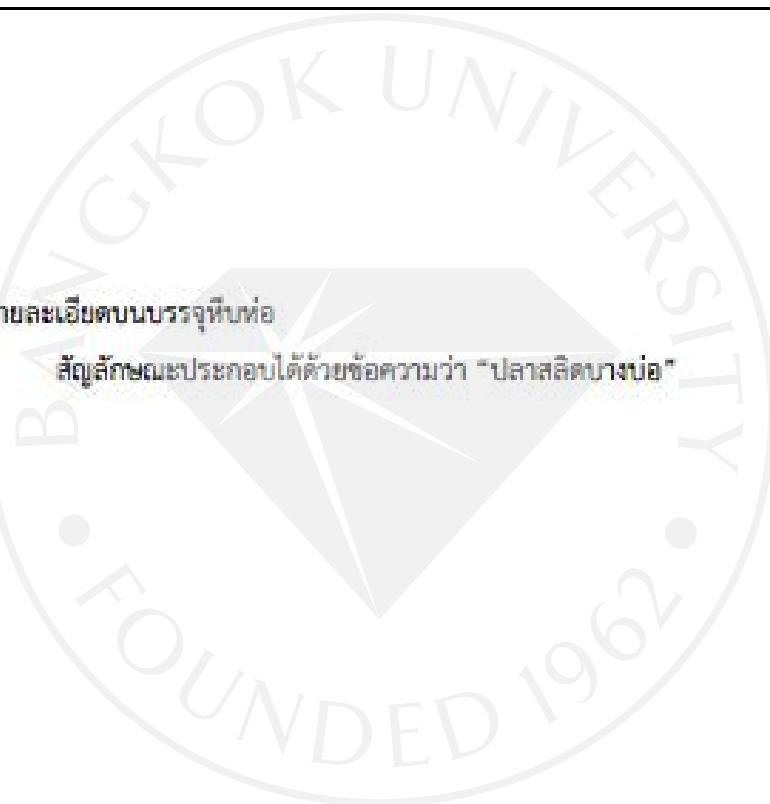
รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 9 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.4 รายละเอียดการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า		

การระบุรายละเอียดบนบรรจุภัณฑ์

สัญลักษณ์ประกอบได้ด้วยข้อความว่า "พลาสติกบางบ่อ"

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 10 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.5 รายละเอียดผู้มีหน้าที่ตรวจสอบสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน		

ผู้ตรวจสอบที่ถูกแต่งตั้งจาก จังหวัดสมุทรปราการ

- ใบต่อ สข01 -

รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามข้อ 6.1-6.7

หน้าที่ 11 ของจำนวน 11 หน้า

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	พลาสติกบางบ่อ	เลขที่คำขอ
ข้อ 6.6 รายละเอียดวิธีการควบคุมคุณภาพสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน		

คณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพสินค้าจะมีการตรวจสอบคุณภาพของสินค้าใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนทุกๆ 3 เดือน ทั้งนี้การตรวจสอบคุณภาพจะมีแนวทางที่สำคัญคือ

1. ชาวประมงจะต้องขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงพลาสติก
2. คณะกรรมการจะมีบัญชีการตรวจสอบ (Check list) ที่ครอบคลุมกระบวนการผลิต
3. สามารถตรวจสอบคุณภาพย้อนหลังไปแหล่งผลิตได้

หนังสือมอบอำนาจ

ทำที่ 137/5-6 หมู่ 3 ตำบลปากคลองบางปลากด
อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558

เรื่อง มอบอำนาจให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
เรียน ทานิชย์จังหวัดสมุทรปราการ
อ้างถึง กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้าน และการโต้แย้งการคัดค้าน การขึ้นทะเบียน การอุทธรณ์ การแก้ไข หรือเพิกถอนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการมอบอำนาจ 1 ชุด

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า นายภาณุพงศ์ ชาติทองคำ อายุ 28 ปี เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อยู่
บ้านเลขที่ 9/1 ซ.1 วิทยาลัยมงคล ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270 เบอร์โทร 099-091-6116

ได้มอบอำนาจให้ นางสาวศุภกานต์ ศรีโสภณเจริญรัตน์ อายุ 24 ปี เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อยู่
บ้านเลขที่ 137/5-6 หมู่ 3 ตำบล ปากคลองบางปลากด อำเภอ พระสมุทรเจดีย์ จังหวัด สมุทรปราการ 10290
เป็นผู้มีอำนาจจัดการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ของปลาสดบางน้อ แทนข้าพเจ้าจนเสร็จการ
และข้าพเจ้ายอมรับผิดชอบในการที่ผู้รับมอบอำนาจได้ทำไปตามที่มอบอำนาจนี้เสมือนหนึ่งข้าพเจ้าได้ทำการด้วย
ตนเอง เพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้มอบอำนาจ
(.....) ตัวบรรจง

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบอำนาจ
(.....) ตัวบรรจง

ลงชื่อ.....พยาน
(.....) ตัวบรรจง

ลงชื่อ.....พยาน
(.....) ตัวบรรจง

หมายเหตุ กรุณาเขียนให้ชัดเจนและระบุข้อความให้ครบถ้วน

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ชื่อกฎหมาย

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

วันบังคับใช้

หมวด ๑ บททั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” หมายความว่า ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใด ^{นิยาม}ที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ และที่สามารถบ่งบอกว่าสินค้าที่เกิดจากแหล่งภูมิศาสตร์นั้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว

“แหล่งภูมิศาสตร์” หมายความว่า พื้นที่ของประเทศ เขต ภูมิภาค และท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ลำน้ำ เกาะ ภูเขา หรือพื้นที่อื่นทำนองเดียวกันด้วย

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่สามารถซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือโอนกันได้ ไม่ว่าจะเกิดโดยธรรมชาติหรือเป็นผลผลิตทางการเกษตร รวมตลอดถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถกรรมและอุตสาหกรรม

“ชื่อสามัญ” หมายความว่า ชื่อที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นชื่อที่ใช้เรียกขานสินค้านิตใดชนิดหนึ่ง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^{*}

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^{*} ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๖ ณ. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

^{**} ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ. ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน^๑ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้^๒ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

<p>มาตรา ๕ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนสำหรับสินค้าใด ต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p>	<p>สิ่งที่ได้รับ ความ คุ้มครอง</p>
<p>(๑) เป็นชื่อสามัญของสินค้าที่จะใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้น</p> <p>(๒) เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือนโยบายแห่งรัฐ</p>	
<p>มาตรา ๖ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศที่จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศนั้น และมีการใช้สืบเนื่องตลอดมาจนถึงวันที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนในประเทศไทย</p>	<p>สิ่งที่ได้รับ ความ คุ้มครอง</p>
<p>มาตรา ๗ ผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีดังนี้</p> <p>(๑) ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีเขตรับผิดชอบครอบคลุมบริเวณแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า</p>	<p>ผู้มีสิทธิ ขอขึ้น ทะเบียน</p>

^๑ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๖ อว. ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗ (ดูภาพแนบ หน้า)

^๒ กฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๗ อว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๗ (ดูภาพแนบ หน้า)

- (๒) บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการค้า
เกี่ยวข้องกับสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และมีถิ่นที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า
- (๓) กลุ่มผู้บริโภครหรือองค์กรผู้บริโภคนสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๘ ผู้ขอขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๗ ซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยและ
มีความประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของต่างประเทศต้องมีคุณสมบัติ
อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย

ผู้ขอขึ้น
ทะเบียน
ที่ไม่ได้มี
สัญชาติ
ไทย

(๑) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลง
ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี
อยู่ด้วย

(๒) มีภูมิสำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจอย่างแท้จริงในประเทศไทย
หรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการ
คุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๙ การขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{*}

การขอขึ้น
ทะเบียน

มาตรา ๑๐ คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะต้องประกอบด้วย
รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้า แหล่งภูมิศาสตร์
และรายละเอียดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง^๖

คำขอ
ขึ้นทะเบียน

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าคำขอขึ้นทะเบียนดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

รายงานผล
การตรวจสอบ

^{*} กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน
การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ ธ.ว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

^๖ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน
การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ ธ.ว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

หรือไม่ และให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนภายใน
หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอขึ้นทะเบียน

มาตรา ๑๒ การตรวจสอบคำขอตามมาตรา ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่
อาจเรียกให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือแสดงหลักฐาน
เพิ่มเติมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยก็ได้ ในกรณีที่จำเป็นต้องรับฟังความเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องวินิจฉัย ให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ความเห็น

การตรวจสอบ
คำขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่คำขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐
ให้นายทะเบียนมีคำสั่งยกคำขอขึ้นทะเบียนนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
รายงานการตรวจสอบ และให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียน
ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง

คำขอ
ที่ไม่เป็น
ไปตาม
หลักเกณฑ์

ผู้ขอขึ้นทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ
ได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^๒

การอุทธรณ์
คำสั่งของ
นายทะเบียน

มาตรา ๑๔ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ขอ
ขึ้นทะเบียนแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบ
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย

การแจ้ง
คำวินิจฉัย
อุทธรณ์

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่เห็นด้วยกับ
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำ
วินิจฉัย

การนำคดี
ขึ้นสู่ศาล

ของคณะกรรมการเป็นที่สุด

^๒ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนและการประกอบอาชีพ การคัดค้านและการได้แจ้งคำคัดค้าน การขึ้น
ทะเบียน

การอุทธรณ์ และการนำคดีขึ้นสู่ศาลของนายทะเบียนถึงนํ้าสํ้าทางสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๖๗ อว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

<p>มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คำขอขึ้นทะเบียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และนายทะเบียน เห็นควรให้ขึ้นทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข ให้นายทะเบียนมีคำสั่งประกาศ โฆษณาการรับขึ้นทะเบียนตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^๔</p>	<p>การประกาศ โฆษณา</p>
<p>มาตรา ๑๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๑๕ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนได้ การยื่นคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^๕</p>	<p>การคัดค้าน</p>
<p>มาตรา ๑๗ เมื่อมีการคัดค้านตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการคัดค้าน ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนยื่นคำโต้แย้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้านและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาคำโต้แย้งดังกล่าวให้ผู้คัดค้าน ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนไม่ยื่นคำโต้แย้ง ให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนละทิ้งคำขอ ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้ง ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>การส่งสำเนา คำคัดค้าน การโต้แย้ง</p>
<p>มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย</p>	<p>การแจ้ง คำวินิจฉัย คัดค้าน/โต้แย้ง</p>

^๔ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๗ อว. ๒๗ เมษายน ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

^๕ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๗ อว. ๒๗ เมษายน ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

ผู้ขอขึ้นทะเบียนและผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น การอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๑๑}

การอุทธรณ์
คำวินิจฉัยของ
นายทะเบียน

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่เห็นด้วยกับ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การนำคดี
ขึ้นสู่ศาล

มาตรา ๑๙ เมื่อไม่มีการคัดค้านตามมาตรา ๑๖ หรือมีคำคัดค้าน แต่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการหรือศาล แล้วแต่กรณี มีคำวินิจฉัยอันเป็นที่สุด ตามมาตรา ๑๘ หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกคำคัดค้าน ให้นายทะเบียนขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันสิ้นสุด ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือวันที่นายทะเบียนได้รับคำวินิจฉัย หรือคำพิพากษาดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๑๒}

การขึ้นทะเบียน

มาตรา ๒๐ เมื่อนายทะเบียนขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แล้ว ให้การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มีผลตั้งแต่นั้นวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

วันที่การ
คุ้มครอง
มีผล

หมวด ๓

การแก้ไขและเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนเล็กน้อย ในรายการที่รับขึ้นทะเบียน เมื่อผู้ขอขึ้นทะเบียนมีคำขอหรือเมื่อข้อผิดพลาดหรือ

การแก้ไข
คำขอ

^{๑๑} กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการไต่สวนคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ อว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

^{๑๒} กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการไต่สวนคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ อว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

ตลาดเคลื่อนปรากฏแก่นายทะเบียน นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้แก้ไขข้อผิดพลาด หรือตลาดเคลื่อนนั้นได้

มาตรา ๒๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา ๑๙ แล้ว หากปรากฏหลักฐานภายหลังว่าการขอขึ้นทะเบียนหรือ การขึ้นทะเบียนได้ดำเนินการไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยอำพราง หรือโดยมี รายการข้อความผิดจากความเป็นจริง ในขณะที่รับขึ้นทะเบียนผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัย ให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนได้ การแก้ไขหรือเพิกถอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{**}

การแก้ไข/
เพิกถอน
ทะเบียน

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ ทางภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียน พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ได้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียน และให้ประกาศโฆษณาการแก้ไขหรือ เพิกถอนทะเบียนนั้นตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{***}

การแจ้ง
การแก้ไข/
เพิกถอน
ทะเบียน

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปภายหลัง การขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๙ และการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ หรือทำให้รายการเกี่ยวกับแหล่งภูมิศาสตร์หรือ รายการอื่นเปลี่ยนแปลงไปจากที่ลงไว้ในทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ อาจขอให้นายทะเบียนส่งเรื่องให้คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแก้ไขหรือเพิกถอน ทะเบียนได้ และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแก้ไข/
เพิกถอน
ทะเบียน

^{**} กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้น ทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ อว. ๒๙ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

^{***} กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้น ทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๙ อว. ๒๙ เมษายน ๒๕๖๙ (ดูภาคผนวก หน้า)

มาตรา ๒๔ เว้นแต่กรณีการเพิกถอนทะเบียนโดยเหตุตามมาตรา ๕(๒) เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ถ้าผู้มีส่วนได้เสียไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การนำคดี
ขึ้นสู่ศาล

หมวด ๔

การใช้และการส่งระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๒๕ เมื่อมีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าใดแล้ว ผู้ผลิตสินค้านั้นซึ่งอยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้านั้นดังกล่าว หรือผู้ประกอบการค้าเกี่ยวกับสินค้านั้นมีสิทธิใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียนกับสินค้าที่ระบุตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด

ผู้มีสิทธิใช้
สิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕ ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด หากยังไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรภายในเวลาดังกล่าว นายทะเบียนอาจมีคำสั่งเป็นหนังสือระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของบุคคลนั้นเป็นระยะเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การระงับ
การใช้
สิ่งบ่งชี้
ทาง
ภูมิศาสตร์

ผู้ถูกระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^๓

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่

^๓ กฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา การคัดค้านและการไต่สวนคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน

การอุทธรณ์ และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ธ.ว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๗ (ประกาศนบวท หน้า)

ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

<p>มาตรา ๒๗ การกระทำดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบ</p> <p>(๑) การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อแสดงหรือทำให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าที่ได้มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์ดังกล่าว</p> <p>(๒) การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยประการใดที่ทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้าและในคุณภาพ ชื่อเสียง หรือคุณลักษณะอื่นของสินค้านั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการค้ารายอื่น</p> <p>การกระทำดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำก่อนวันขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ</p>	<p>การละเมิด</p> <p>ข้อยกเว้น การละเมิด</p>
--	---

หมวด ๕

การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าเฉพาะอย่าง

<p>มาตรา ๒๘ รัฐมนตรีอาจประกาศให้สินค้าประเภทใดเป็นสินค้าเฉพาะอย่างก็ได้ โดยกำหนดในกฎกระทรวง^{๔๔}</p> <p>ภายใต้บังคับวรรคสี่ เมื่อประกาศให้สินค้าประเภทใดเป็นสินค้าเฉพาะอย่างตามวรรคหนึ่ง การใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าที่มีได้มีแหล่งภูมิศาสตร์ที่ระบุในคำขอขึ้นทะเบียนเป็นการกระทำโดยมิชอบ แม้ว่าผู้ใช้จะได้ระบุแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้านั้นไว้ด้วย หรือได้ใช้คำหรือได้กระทำการใดที่แสดงให้เห็นทราบถึงแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้านั้นก็ตาม</p> <p>การแสดงให้เห็นทราบถึงแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าตามวรรคสองให้รวมถึงการใช้คำว่า “ชนิด” “ประเภท” “แบบ” หรือคำหรือสิ่งทำนองเดียวกันประกอบกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ใช้กับสินค้านั้น</p>	<p>สินค้า เฉพาะอย่าง</p>
---	------------------------------

^{๔๔} กฎกระทรวง กำหนดตราสัญลักษณ์สินค้าเฉพาะอย่าง และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ผลิตในท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗ อว. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

การกระทำตามวรรคสองมิให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยมิชอบหากผู้ใช้
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นได้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ดังกล่าวเป็นระยะเวลาสิบปีติดต่อกัน
ก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือโดยสุจริตก่อนวันดังกล่าว

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่สินค้าเฉพาะอย่างที่กำหนดในกฎกระทรวง
มีสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เหมือนหรือพ้องกันแต่เป็นสินค้าที่มีแหล่งภูมิศาสตร์ต่างกัน
เมื่อมีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้านั้นแล้ว ให้การใช้สิ่งบ่งชี้
ทางภูมิศาสตร์ในกรณีนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๖๖}

สินค้า
เฉพาะอย่าง

หมวด ๖

คณะกรรมการสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด
ผู้แทนสภาทนายความ และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์
เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือโบราณคดี
ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิดสิบสี่คน โดยในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ในภาคเอกชนอย่างน้อยหกคนซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กับการคุ้มครองผู้บริโภคด้วยเป็นกรรมการ

องค์ประกอบ
คณะกรรมการ

ให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

^{๖๖} กฎกระทรวง กำหนดรายชื่อประเภทสินค้าเฉพาะอย่าง และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่เหมือนหรือพ้องกัน
พ.ศ. ๒๕๓๗ อ.ว. ๒๔ เมษายน ๒๕๓๗ (ดูภาคผนวก หน้า)

<p>มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) พิจารณาสั่งให้แก่ไซหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ</p>
<p>(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>(๕) พิจารณาแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตามมาตรา ๑๒</p> <p>(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>มาตรา ๓๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p>	<p>วาระของ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p>มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>วาระของ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรง</p>	<p>วาระของ กรรมการ ผู้ทรง คุณวุฒิ</p>

คุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

<p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่</p>	<p>วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p>มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>องค์ประชุม</p>
<p>มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p>	<p>คณะอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้กรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๓๓}</p>	<p>อำนาจของกรรมการ/คณะอนุกรรมการ</p>

^{๓๓} ยังไม่มีระเบียบคณะกรรมการการออกหมายเรียก

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองแสนบาท บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองแสนบาท บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือสิ่งใดต่อ
คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตาม
พระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลนั้น
ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้หรือ
ยินยอม
ในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น บท
กำหนด
โทษ

มาตรา ๔๓ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบแล้ว ให้อธิบดี
คดีเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การเปรียบเทียบ
ปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยมีนโยบายที่จะให้ความคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์ของสินค้า โดยกำหนดให้มีการขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับสินค้าที่มาจากแหล่งภูมิศาสตร์และห้ามการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ อันจะทำให้เกิดความสับสนหรือหลงผิดในแหล่งภูมิศาสตร์อันแท้จริงของสินค้าที่ระบุในทะเบียนในขณะเดียวกันนโยบายดังกล่าวเป็นการอนุวัติการตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๒๒ ถึงข้อ ๒๔ แห่งความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ในภาคผนวกท้ายความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลกด้วย แต่กฎหมายไทยในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะรองรับนโยบายการให้ความคุ้มครองและรองรับพันธกรณีดังกล่าวได้ สมควรมีกฎหมายคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับการประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๘ ก. วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖
อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าขอแก้ไขทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๕) ค่าขอเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๖) ค่าขออื่นๆ	ฉบับละ ๒๐๐ บาท

กฎกระทรวง

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน การประกาศโฆษณา
การคัดค้านและการโต้แย้งคำคัดค้าน การขึ้นทะเบียน การอุทธรณ์
และการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคสอง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ในหมวดนี้

“คำขอ” หมายความว่า คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และคำขออื่น และให้
หมายความรวมถึงคำคัดค้าน คำโต้แย้ง คำอุทธรณ์และคำร้องอื่นด้วย

ข้อ ๓ บรรดาคำขอให้ใช้แบบพิมพ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด
การกรอกข้อความในคำขอ ให้กรอกข้อความให้ครบถ้วนเป็นภาษาไทย โดยให้พิมพ์และลง
ลายมือชื่อผู้ยื่นคำขอ

การยื่นคำขอให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดหรือหน่วยงานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือส่งโดยทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนครบถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือโดยวิธีอื่นใด
ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมชำระเงินค่าธรรมเนียมตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนครบถ้วนตามวรรคสาม ให้ถือว่าวันที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา
รับคำขอเป็นวันที่ยื่นคำขอนั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประกอบคำขอ

(๑) ถ้าเป็นส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ
องค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้หัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐ เป็นผู้ยื่นคำขอในนามหน่วยงานดังกล่าว โดยให้แนบสำเนาบัตรประจำตัว
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้าหน่วยงานนั้น

(๒) ถ้าเป็นนิติบุคคล ให้แนบสำเนาทะเบียนรับรองนิติบุคคลซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน โดยมีคำรับรอง
ของผู้มีอำนาจให้คำรับรองตามกฎหมายไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองนั้น เว้นแต่ในกรณี
ที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งได้ส่งเอกสารตามข้อ ๖ โดยมีการระบุข้อความรับรอง
การเป็นนิติบุคคลในต่างประเทศไว้ด้วยแล้ว

(๓) ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคล ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวอื่น
ที่ทางราชการออกให้ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือเดินทาง

ข้อ ๕ การยื่นคำขอที่กระทำโดยผู้รับมอบอำนาจ ให้แนบหนังสือมอบอำนาจ และสำเนา
บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวอื่นที่ทางราชการออกให้ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือ
หนังสือเดินทาง ของผู้รับมอบอำนาจมาพร้อมกันด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่การมอบอำนาจได้กระทำในต่างประเทศ หนังสือมอบอำนาจต้องมีคำรับรอง
ลายมือชื่อโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทย หรือหัวหน้าสำนักงานสังกัด
กระทรวงพาณิชย์ซึ่งประจำอยู่ ณ ประเทศที่ผู้มอบอำนาจมีถิ่นที่อยู่ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย
ให้กระทำการแทนบุคคลดังกล่าว หรือมีคำรับรองของบุคคลซึ่งกฎหมายของประเทศนั้นให้มีอำนาจ
รับรองลายมือชื่อ

ในกรณีที่หนังสือมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งได้กระทำในประเทศไทยโดยผู้มอบอำนาจมิได้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ต้องส่งสำเนาหนังสือเดินทาง หรือสำเนาหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ชั่วคราว หรือหลักฐานอื่นที่แสดงให้เห็นนายทะเบียนเห็นว่าในขณะมอบอำนาจ ผู้มอบอำนาจได้เข้ามาในประเทศไทยจริง

ข้อ ๘ ผู้ยื่นคำขอต้องรับรองความถูกต้องของสำเนาเอกสารประกอบคำขอด้วย

ข้อ ๙ เอกสารประกอบคำขอที่เป็นภาษาต่างประเทศ ผู้ยื่นคำขอต้องจัดให้มีคำแปลเป็นภาษาไทย โดยมีคำรับรองของผู้แปลด้วยว่าเป็นคำแปลที่ถูกต้อง

หมวด ๒

การขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๕ คำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตามรายการในแบบพิมพ์

(๒) ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์

(๓) รายการสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่ใช้

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

(๕) รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์

(๖) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

(๗) รายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนบนฉลากสินค้า

(๘) ลายมือชื่อของผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนและวันเดือนปีที่ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน ให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาคำขอ จำนวน ๑ ชุด

(๒) สำเนาบัตรประจำตัว

(๓) ภาพถ่ายของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

(๔) ต้นฉบับ สำเนาหรือภาพถ่ายของฉลากสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียน

ซึ่งสามารถเห็นข้อความตามที่ระบุไว้อย่างชัดเจน

หมวด ๓
 การประกาศโฆษณา

ข้อ ๑๑ ให้นายทะเบียนดำเนินการประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา ๑๕ โดยวิธีปิดประกาศไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หรือโดยวิธีอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ การประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนตามข้อ ๑๑ ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เลขที่คำขอขึ้นทะเบียนและวันที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน
- (๒) วันที่ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียน
- (๓) ชื่อ ที่อยู่ หรือสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ขอขึ้นทะเบียน
- (๔) รายการสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- (๕) รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
- (๖) รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์
- (๗) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งและแผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนอย่างชัดเจน
- (๘) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๕
- (๙) รายการอื่นที่นายทะเบียนเห็นสมควร

หมวด ๔

การคัดค้านการขึ้นทะเบียนและการโต้แย้งคำคัดค้าน

ข้อ ๑๓ การคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๑๖ ให้ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้าน โดยระบุเหตุแห่งการคัดค้านพร้อมแนบสำเนา จำนวน ๑ ชุด และสำเนาบัตรประจำตัวของผู้คัดค้าน

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนยื่นคำโต้แย้งโดยระบุเหตุแห่งการโต้แย้งพร้อมแนบสำเนาตามจำนวนของผู้คัดค้าน

หมวด ๕
 การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๑๕ การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนออกเลขทะเบียน
 ความลำดับการขึ้นทะเบียน การจัดทำทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์โดยให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เลขที่คำขอขึ้นทะเบียนและวันที่ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน
- (๒) เลขทะเบียนและวันที่ขึ้นทะเบียน
- (๓) รายการตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)
- (๔) แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนอย่างชัดเจน
- (๕) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๕
- (๖) รายการอื่นที่นายทะเบียนเห็นสมควร

หมวด ๖
 การอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๑๘
 วรรคสอง และมาตรา ๒๖ วรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์โดยระบุเหตุแห่งการอุทธรณ์ พร้อมแนบ
 สำเนาจำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๑๗ ภายในกำหนดเวลาการยื่นอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมคำอุทธรณ์ได้
 โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริง วัตถุประสงค์และเหตุผลของการแก้ไข
 เพิ่มเติมคำอุทธรณ์

ข้อ ๑๘ ก่อนที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัย ผู้อุทธรณ์อาจขอถอนคำอุทธรณ์ได้โดยทำคำร้อง
 เป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ และชี้แจงเหตุแห่งการขอถอนคำอุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือขอถอนคำอุทธรณ์ความวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบ
 ความถูกต้องแล้วให้นำเสนอคณะกรรมการทราบ และจำหน่ายคำอุทธรณ์ออกจากสารบบอุทธรณ์

หมวด ๗

การแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ข้อ ๑๕ การขอแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา ๒๒ ให้ยื่นคำขอ โดยระบุเหตุแห่งการแก้ไขหรือเพิกถอนพร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวของผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิกถอน
- (๒) รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอแก้ไขหรือเพิกถอน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ใดตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้ประกาศโฆษณาการแก้ไขทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นตามวิธีการที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑

การประกาศโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เลขที่คำขอขึ้นทะเบียนและวันที่ยื่นคำขอแก้ไขทะเบียน
- (๒) เลขทะเบียนและวันที่ขึ้นทะเบียน
- (๓) วันที่ประกาศโฆษณาการแก้ไขทะเบียน
- (๔) รายการที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้แก้ไข
- (๕) รายการอื่นที่นายทะเบียนเห็นสมควร

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ใดตามมาตรา ๒๒ แล้ว ให้นายทะเบียนบันทึกการเพิกถอนลงในทะเบียน และให้ประกาศโฆษณาการเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นตามวิธีการที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑

การประกาศโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เลขที่คำขอขึ้นทะเบียนและวันที่ยื่นคำขอเพิกถอนทะเบียน
- (๒) เลขทะเบียนและวันที่ขึ้นทะเบียน
- (๓) วันที่ประกาศโฆษณาการเพิกถอนทะเบียน
- (๔) ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้เพิกถอน
- (๕) รายการอื่นที่นายทะเบียนเห็นสมควร

หน้า ๑๓
 เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๓๗ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

ข้อ ๒๒ การถอนคำขอให้เพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ให้นำความตามข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียน รายละเอียดในคำขอขึ้นทะเบียน วิธีการประกาศโฆษณา การรับขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์และวิธีการในการขึ้นทะเบียน หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน หลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และวิธีการประกาศโฆษณาการแก้ไขหรือเพิกถอนทะเบียนดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

AGREEMENT ON TRADE-RELATED ASPECTS OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS
Part II — Standards concerning the availability, scope and use of Intellectual
Property Rights

Section 3: geographical indications [back to top](#)

Article 22

Protection of Geographical Indications

1. Geographical indications are, for the purposes of this Agreement, indications which identify a good as originating in the territory of a Member, or a region or locality in that territory, where a given quality, reputation or other characteristic of the good is essentially attributable to its geographical origin.
2. In respect of geographical indications, Members shall provide the legal means for interested parties to prevent:
  - (a) the use of any means in the designation or presentation of a good that indicates or suggests that the good in question originates in a geographical area other than the true place of origin in a manner which misleads the public as to the geographical origin of the good;
  - (b) any use which constitutes an act of unfair competition within the meaning of Article 10*bis* of the Paris Convention (1967).
3. A Member shall, *ex officio* if its legislation so permits or at the request of an interested party, refuse or invalidate the registration of a trademark which contains or consists of a geographical indication with respect to goods not originating in the territory indicated, if use of the indication in the trademark for such goods in that Member is of such a nature as to mislead the public as to the true place of origin.

4. The protection under paragraphs 1, 2 and 3 shall be applicable against a geographical indication which, although literally true as to the territory, region or locality in which the goods originate, falsely represents to the public that the goods originate in another territory.

Article 23

Additional Protection for Geographical Indications for Wines and Spirits

1. Each Member shall provide the legal means for interested parties to prevent use of a geographical indication identifying wines for wines not originating in the place indicated by the geographical indication in question or identifying spirits for spirits not originating in the place indicated by the geographical indication in question, even where the true origin of the goods is indicated or the geographical indication is used in translation or accompanied by expressions such as “kind”, “type”, “style”, “imitation” or the like.

2. The registration of a trademark for wines which contains or consists of a geographical indication identifying wines or for spirits which contains or consists of a geographical indication identifying spirits shall be refused or invalidated, *ex officio* if a Member’s legislation so permits or at the request of an interested party, with respect to such wines or spirits not having this origin.

3. In the case of homonymous geographical indications for wines, protection shall be accorded to each indication, subject to the provisions of paragraph 4 of Article 22. Each Member shall determine the practical conditions under which the homonymous indications in question will be differentiated from each other, taking into account the need to ensure equitable treatment of the producers concerned and that consumers are not misled.

4. In order to facilitate the protection of geographical indications for wines, negotiations shall be undertaken in the Council for TRIPS concerning the establishment of a multilateral system of notification and registration of geographical indications for wines eligible for protection in those Members participating in the system.

Article 24*International Negotiations; Exceptions*

1. Members agree to enter into negotiations aimed at increasing the protection of individual geographical indications under Article 23. The provisions of paragraphs 4 through 8 below shall not be used by a Member to refuse to conduct negotiations or to conclude bilateral or multilateral agreements. In the context of such negotiations, Members shall be willing to consider the continued applicability of these provisions to individual geographical indications whose use was the subject of such negotiations.
2. The Council for TRIPS shall keep under review the application of the provisions of this Section; the first such review shall take place within two years of the entry into force of the WTO Agreement. Any matter affecting the compliance with the obligations under these provisions may be drawn to the attention of the Council, which, at the request of a Member, shall consult with any Member or Members in respect of such matter in respect of which it has not been possible to find a satisfactory solution through bilateral or plurilateral consultations between the Members concerned. The Council shall take such action as may be agreed to facilitate the operation and further the objectives of this Section.
3. In implementing this Section, a Member shall not diminish the protection of geographical indications that existed in that Member immediately prior to the date of entry into force of the WTO Agreement.
4. Nothing in this Section shall require a Member to prevent continued and similar use of a particular geographical indication of another Member identifying wines or spirits in connection with goods or services by any of its nationals or domiciliaries who have used that geographical indication in a continuous manner with regard to the same or related goods or services in the territory of that Member either (a) for at least 10 years preceding 15 April 1994 or (b) in good faith preceding that date.
5. Where a trademark has been applied for or registered in good faith, or where rights to a trademark have been acquired through use in good faith either:

(a) before the date of application of these provisions in that Member as defined in Part VI; or

(b) before the geographical indication is protected in its country of origin; measures adopted to implement this Section shall not prejudice eligibility for or the validity of the registration of a trademark, or the right to use a trademark, on the basis that such a trademark is identical with, or similar to, a geographical indication.

6. Nothing in this Section shall require a Member to apply its provisions in respect of a geographical indication of any other Member with respect to goods or services for which the relevant indication is identical with the term customary in common language as the common name for such goods or services in the territory of that Member. Nothing in this Section shall require a Member to apply its provisions in respect of a geographical indication of any other Member with respect to products of the vine for which the relevant indication is identical with the customary name of a grape variety existing in the territory of that Member as of the date of entry into force of the WTO Agreement.

7. A Member may provide that any request made under this Section in connection with the use or registration of a trademark must be presented within five years after the adverse use of the protected indication has become generally known in that Member or after the date of registration of the trademark in that Member provided that the trademark has been published by that date, if such date is earlier than the date on which the adverse use became generally known in that Member, provided that the geographical indication is not used or registered in bad faith.

8. The provisions of this Section shall in no way prejudice the right of any person to use, in the course of trade, that person's name or the name of that person's predecessor in business, except where such name is used in such a manner as to mislead the public.

9. There shall be no obligation under this Agreement to protect geographical indications which are not or cease to be protected in their country of origin, or which have fallen into disuse in that country.

I

(Legislative acts)

REGULATIONS

REGULATION (EU) No 1151/2012 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
of 21 November 2012
on quality schemes for agricultural products and foodstuffs

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on the Functioning of the European Union, and in particular Article 43(2) and the first paragraph of Article 118 thereof,

Having regard to the proposal from the European Commission,

After transmission of the draft legislative act to the national parliaments,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee ⁽¹⁾,

Having regard to the opinion of the Committee of the Regions ⁽²⁾,

Acting in accordance with the ordinary legislative procedure ⁽³⁾,

Whereas:

(1) The quality and diversity of the Union's agricultural, fisheries and aquaculture production is one of its important strengths, giving a competitive advantage to the Union's producers and making a major contribution to its living cultural and gastronomic heritage. This is due to the skills and determination of Union farmers and producers who have kept traditions alive while taking into account the developments of new production methods and material.

(2) Citizens and consumers in the Union increasingly demand quality as well as traditional products. They are also concerned to maintain the diversity of the agricultural production in the Union. This generates a demand for agricultural products or foodstuffs with identifiable specific characteristics, in particular those linked to their geographical origin.

(3) Producers can only continue to produce a diverse range of quality products if they are rewarded fairly for their effort. This requires that they are able to communicate to buyers and consumers the characteristics of their product under conditions of fair competition. It also requires them to be able to correctly identify their products on the marketplace.

(4) Operating quality schemes for producers which reward them for their efforts to produce a diverse range of quality products can benefit the rural economy. This is particularly the case in less favoured areas, in mountain areas and in the most remote regions, where the farming sector accounts for a significant part of the economy and production costs are high. In this way quality schemes are able to contribute to and complement rural development policy as well as market and income support policies of the common agricultural policy (CAP). In particular, they may contribute to areas in which the farming sector is of greater economic importance and, especially, to disadvantaged areas.

(5) The Europe 2020 policy priorities as set out in the Commission Communication entitled 'Europe 2020: A strategy for smart, sustainable and inclusive growth', include the aims of achieving a competitive economy based on knowledge and innovation and fostering a high-employment economy delivering social and territorial cohesion. Agricultural product quality policy should therefore provide producers with the right tools to better identify and promote those of their products that have specific characteristics while protecting those producers against unfair practices.

⁽¹⁾ OJ C 218, 23.7.2011, p. 114.

⁽²⁾ OJ C 192, 1.7.2011, p. 28.

⁽³⁾ Position of the European Parliament of 13 September 2012 (not yet published in the Official Journal) and decision of the Council of 13 November 2012.

- (6) The set of complementary measures envisaged should respect the principles of subsidiarity and proportionality.
- (7) Agricultural product quality policy measures are laid down in Council Regulation (EEC) No 1601/91 of 10 June 1991 laying down general rules on the definition, description and presentation of aromatized wines, aromatized wine-based drinks and aromatized wine-product cocktails⁽¹⁾; Council Directive 2001/110/EC of 20 December 2001 relating to honey⁽²⁾ and in particular in Article 2 thereof, Council Regulation (EC) No 247/2006 of 30 January 2006 laying down specific measures for agriculture in the outermost regions of the Union⁽³⁾ and in particular in Article 14 thereof; Council Regulation (EC) No 509/2006 of 20 March 2006 on agricultural products and foodstuffs as traditional specialities guaranteed⁽⁴⁾; Council Regulation (EC) No 510/2006 of 20 March 2006 on the protection of geographical indications and designations of origin for agricultural products and foodstuffs⁽⁵⁾; Council Regulation (EC) No 1234/2007 of 22 October 2007 establishing a common organisation of agricultural markets and on specific provisions for certain agricultural products (Single CMO Regulation)⁽⁶⁾ and in particular in Part II, Title II, Chapter I, Section 1 and in Section 1a, Subsection 1 thereof; Council Regulation (EC) No 834/2007 of 28 June 2007 on organic production and labelling of organic products⁽⁷⁾; and Regulation (EC) No 110/2008 of the European Parliament and of the Council of 15 January 2008 on the definition, description, presentation, labelling and the protection of geographical indications of spirit drinks⁽⁸⁾.
- (8) The labelling of agricultural products and foodstuffs should be subject to the general rules laid down in Directive 2000/13/EC of the European Parliament and of the Council of 20 March 2000 on the approximation of the laws of the Member States relating to the labelling, presentation and advertising of foodstuffs⁽⁹⁾, and in particular the provisions aimed at preventing labelling that may confuse or mislead consumers.
- (9) The Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on agricultural product quality policy identified the achievement of a greater overall coherence and consistency of agricultural product quality policy as a priority.
- (10) The geographical indications scheme for agricultural products and foodstuffs and the traditional specialities guaranteed scheme have certain common objectives and provisions.
- (11) The Union has for some time been pursuing an approach that aims to simplify the regulatory framework of the CAP. This approach should also be applied to regulations in the field of agricultural product quality policy, without, in so doing, calling into question the specific characteristics of those products.
- (12) Some regulations that form part of the agricultural product quality policy have been reviewed recently but are not yet fully implemented. As a result, they should not be included in this Regulation. However, they may be incorporated at a later stage, once the legislation has been fully implemented.
- (13) In the light of the aforementioned considerations, the following provisions should be amalgamated into a single legal framework comprising the new or updated provisions of Regulations (EC) No 509/2006 and (EC) No 510/2006 and those provisions of Regulations (EC) No 509/2006 and (EC) No 510/2006 that are maintained.
- (14) In the interests of clarity and transparency, Regulations (EC) No 509/2006 and (EC) No 510/2006 should therefore be repealed and replaced by this Regulation.
- (15) The scope of this Regulation should be limited to the agricultural products intended for human consumption listed in Annex I to the Treaty and to a list of products outside the scope of that Annex that are closely linked to agricultural production or to the rural economy.
- (16) The rules provided for in this Regulation should apply without affecting existing Union legislation on wines, aromatised wines, spirit drinks, product of organic farming, or outermost regions.
- (17) The scope for designations of origin and geographical indications should be limited to products for which an intrinsic link exists between product or foodstuff characteristics and geographical origin. The inclusion in the current scheme of only certain types of chocolate as confectionery products is an anomaly that should be corrected.
- (18) The specific objectives of protecting designations of origin and geographical indications are securing a fair return for farmers and producers for the qualities and characteristics of a given product, or of its mode of production, and providing clear information on products with specific characteristics linked to geographical origin, thereby enabling consumers to make more informed purchasing choices.

⁽¹⁾ OJ L 149, 14.6.1991, p. 1.
⁽²⁾ OJ L 10, 12.1.2002, p. 47.
⁽³⁾ OJ L 42, 14.2.2006, p. 1.
⁽⁴⁾ OJ L 93, 31.3.2006, p. 1.
⁽⁵⁾ OJ L 93, 31.3.2006, p. 12.
⁽⁶⁾ OJ L 299, 16.11.2007, p. 1.
⁽⁷⁾ OJ L 189, 20.7.2007, p. 1.
⁽⁸⁾ OJ L 39, 13.2.2008, p. 16.
⁽⁹⁾ OJ L 109, 6.5.2000, p. 29.

- (19) Ensuring uniform respect throughout the Union for the intellectual property rights related to names protected in the Union is a priority that can be achieved more effectively at Union level.
- (20) A Union framework that protects designations of origin and geographical indications by providing for their inclusion on a register facilitates the development of those instruments, since the resulting, more uniform, approach ensures fair competition between the producers of products bearing such indications and enhances the credibility of the products in the consumers' eyes. Provision should be made for the development of designations of origin and geographical indications at Union level and for promoting the creation of mechanisms for their protection in third countries in the framework of the World Trade Organisation (WTO) or multilateral and bilateral agreements, thereby contributing to the recognition of the quality of products and of their model of production as a factor that adds value.
- (21) In the light of the experience gained from the implementation of Council Regulation (EEC) No 2081/92 of 14 July 1992 on the protection of geographical indications and designations of origin for agricultural products and foodstuffs⁽¹⁾ and Regulation (EC) No 510/2006, there is a need to address certain issues, to clarify and simplify some rules and to streamline the procedures of this scheme.
- (22) In the light of existing practice, the two different instruments for identifying the link between the product and its geographical origin, namely the protected designation of origin and the protected geographical indication, should be further defined and maintained. Without changing the concept of those instruments, some modifications to the definitions should be adopted in order to better take into account the definition of geographical indications laid down in the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and to make them simpler and clearer for operators to understand.
- (23) An agricultural product or foodstuff bearing such a geographical description should meet certain conditions set out in a specification, such as specific requirements aimed at protecting the natural resources or landscape of the production area or improving the welfare of farm animals.
- (24) To qualify for protection in the territories of Member States, designations of origin and geographical indications should be registered only at Union level. With effect from the date of application for such registration at Union level, Member States should be able to grant transitional protection at national level without affecting intra-Union or international trade. The protection afforded by this Regulation upon registration, should be equally available to designations of origin and geographical indications of third countries that meet the corresponding criteria and that are protected in their country of origin.
- (25) The registration procedure at Union level should enable any natural or legal person with a legitimate interest from a Member State, other than the Member State of the application, or from a third country, to exercise their rights by notifying their opposition.
- (26) Entry in the register of protected designations of origin and protected geographical indications should also provide information to consumers and to those involved in trade.
- (27) The Union negotiates international agreements, including those concerning the protection of designations of origin and geographical indications, with its trade partners. In order to facilitate the provision to the public of information about the names so protected, and in particular to ensure protection and control of the use to which those names are put, the names may be entered in the register of protected designations of origin and protected geographical indications. Unless specifically identified as designations of origin in such international agreements, the names should be entered in the register as protected geographical indications.
- (28) In view of their specific nature, special provisions concerning labelling should be adopted in respect of protected designations of origin and protected geographical indications that require producers to use the appropriate Union symbols or indications on packaging. In the case of Union names, the use of such symbols or indications should be made obligatory in order to make this category of products, and the guarantees attached to them, better known to consumers and in order to permit easier identification of these products on the market, thereby facilitating checks. Taking into account the requirements of the WTO, the use of such symbols or indications should be made voluntary for third-country geographical indications and designations of origin.
- (29) Protection should be granted to names included in the register with the aim of ensuring that they are used fairly and in order to prevent practices liable to mislead consumers. In addition, the means of ensuring that geographical indications and designations of origin are protected should be clarified, particularly as regards the role of producer groups and competent authorities of Member States.
- (30) Provision should be made for specific derogations that permit, for transitional periods, the use of a registered name alongside other names. Those derogations should

⁽¹⁾ OJ L 208, 24.7.1992, p. 1.

be simplified and clarified. In certain cases, in order to overcome temporary difficulties and with the long-term objective of ensuring that all producers comply with the specifications, those derogations may be granted for a period of up to 10 years.

- (31) The scope of the protection granted under this Regulation should be clarified, in particular with regard to those limitations on registration of new trade marks set out in Directive 2008/95/EC of the European Parliament and of the Council of 22 October 2008 to approximate the laws of the Member States relating to trade marks⁽¹⁾ that conflict with the registration of protected designations of origin and protected geographical indications as is already the case for the registration of new trade marks at Union level. Such clarification is also necessary with regard to the holders of prior rights in intellectual property, in particular those concerning trade marks and homonymous names registered as protected designations of origin or as protected geographical indications.
- (32) Protection of designations of origin and geographical indications should be extended to the misuse, imitation and evocation of the registered names on goods as well as on services in order to ensure a high level of protection and to align that protection with that which applies to the wine sector. When protected designations of origin or protected geographical indications are used as ingredients, the Commission Communication entitled 'Guidelines on the labelling of foodstuffs using protected designations of origin (PDOs) or protected geographical indications (PGIs) as ingredients' should be taken into account.
- (33) The names already registered under Regulation (EC) No 510/2006 on 3 January 2013 should continue to be protected under this Regulation and they should be automatically included in the register.
- (34) The specific objective of the scheme for traditional specialities guaranteed is to help the producers of traditional products to communicate to consumers the value-adding attributes of their product. However, as only a few names have been registered, the current scheme for traditional specialities guaranteed has failed to realise its potential. Current provisions should therefore be improved, clarified and sharpened in order to make the scheme more understandable, operational and attractive to potential applicants.
- (35) The current scheme provides the option to register a name for identification purposes without reservation of the name in the Union. As this option has not been well understood by stakeholders and since the function of identifying traditional products can be better achieved at Member State or regional level in application of the principle of subsidiarity, this option should be discontinued. In the light of experience, the scheme should
- only deal with the reservation of names across the Union.
- (36) To ensure that names of genuine traditional products are registered under the scheme, the criteria and conditions for registration of a name should be adapted, in particular those concerning the definition of 'traditional', which should cover products that have been produced for a significant period of time.
- (37) To ensure that traditional specialities guaranteed comply with their specification and are consistent, producers organised into groups should themselves define the product in a specification. The option of registering a name as a traditional speciality guaranteed should be open to third-country producers.
- (38) To qualify for reservation, traditional specialities guaranteed should be registered at Union level. The entry in the register should also provide information to consumers and to those involved in the trade.
- (39) In order to avoid creating unfair conditions of competition, any producer, including a third-country producer, should be able to use a registered name of a traditional speciality guaranteed, provided that the product concerned complies with the requirements of the relevant specification and the producer is covered by a system of controls. For traditional specialities guaranteed produced within the Union, the Union symbol should be indicated on the labelling and it should be possible to associate it with the indication 'traditional speciality guaranteed'.
- (40) In order to protect registered names from misuse, or from practices that might mislead consumers, their use should be reserved.
- (41) For those names already registered under Regulation (EC) No 509/2006 that, on 3 January 2013, would otherwise not be covered by the scope of this Regulation, the terms of use laid down in Regulation (EC) No 509/2006 should continue to apply for a transitional period.
- (42) A procedure should be introduced for registering names that are registered without reservation of name pursuant to Regulation (EC) No 509/2006, enabling them to be registered with reservation of name.
- (43) Provision should also be made for transitional measures applicable to registration applications received by the Commission before 3 January 2013.
- (44) A second tier of quality systems, based on quality terms which add value, which can be communicated on the internal market and which are to be applied voluntarily,

⁽¹⁾ OJ L 299, 8.11.2008, p. 25.

should be introduced. Those optional quality terms should refer to specific horizontal characteristics, with regard to one or more categories of products, farming methods or processing attributes which apply in specific areas. The optional quality term 'mountain product' has met the conditions up to now and will add value to the product on the market. In order to facilitate the application of Directive 2000/13/EC where the labelling of foodstuffs may give rise to consumer confusion in relation to optional quality terms, including in particular 'mountain products', the Commission may adopt guidelines.

(45) In order to provide mountain producers with an effective tool to better market their product and to reduce the actual risks of consumer confusion as to the mountain provenance of products in the market place, provision should be made for the definition at Union level of an optional quality term for mountain products. The definition of mountain areas should build on the general classification criteria employed to identify a mountain area in Council Regulation (EC) No 1257/1999 of 17 May 1999 on support for rural development from the European Agricultural Guidance and Guarantee Fund (EAGGF) ⁽¹⁾.

(46) The added value of the geographical indications and traditional specialities guaranteed is based on consumer trust. It is only credible if accompanied by effective verification and controls. Those quality schemes should be subject to a monitoring system of official controls, in line with the principles set out in Regulation (EC) No 882/2004 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on official controls performed to ensure the verification of compliance with feed and food law, animal health and animal welfare rules ⁽²⁾, and should include a system of checks at all stages of production, processing and distribution. In order to help Member States to better apply provisions of Regulation (EC) No 882/2004 for the controls of geographical indications and traditional specialities guaranteed, references to the most relevant articles should be mentioned in this Regulation.

(47) To guarantee to the consumer the specific characteristics of geographical indications and traditional specialities guaranteed, operators should be subject to a system that verifies compliance with the product specification.

(48) In order to ensure that they are impartial and effective, the competent authorities should meet a number of operational criteria. Provisions on delegating some competences of performing specific control tasks to control bodies should be envisaged.

(49) European standards (EN standards) developed by the European Committee for Standardisation (CEN) and

international standards developed by the International Organisation for Standardisation (ISO) should be used for the accreditation of the control bodies as well as by those bodies for their operations. The accreditation of those bodies should take place in accordance with Regulation (EC) No 765/2008 of the European Parliament and of the Council of 9 July 2008 setting out the requirements for accreditation and market surveillance relating to the marketing of products ⁽³⁾.

(50) Information on control activities for geographical indications and traditional specialities guaranteed should be included in the multiannual national control plans and annual report prepared by the Member States in accordance with Regulation (EC) No 882/2004.

(51) Member States should be authorised to charge a fee to cover the costs incurred.

(52) Existing rules concerning the continued use of names that are generic should be clarified so that generic terms that are similar to or form part of a name or term that is protected or reserved should retain their generic status.

(53) The date for establishing the seniority of a trade mark and of a designation of origin or a geographical indication should be that of the date of application of the trade mark for registration in the Union or in the Member States and the date of application for protection of a designation of origin or a geographical indication to the Commission.

(54) The provisions dealing with the refusal or coexistence of a designation of origin or a geographical indication on the ground of conflict with a prior trade mark should continue to apply.

(55) The criteria by which subsequent trade marks should be refused or, if registered, invalidated on the ground that they conflict with a prior designation of origin or geographical indication should correspond to the scope of protection of designation of origin or a geographical indication laid down.

(56) The provisions of systems establishing intellectual property rights, and particularly of those established by the quality scheme for designations of origin and geographical indications or those established under trade mark law, should not be affected by the reservation of names and the establishment of indications and symbols pursuant to the quality schemes for traditional specialities guaranteed and for optional quality terms.

⁽¹⁾ OJ L 160, 26.6.1999, p. 80.

⁽²⁾ OJ L 163, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ OJ L 218, 13.8.2008, p. 30.

- (57) The role of groups should be clarified and recognised. Groups play an essential role in the application process for the registration of names of designations of origin and geographical indications and traditional specialities guaranteed, as well as in the amendment of specifications and cancellation requests. The group can also develop activities related to the surveillance of the enforcement of the protection of the registered names, the compliance of the production with the product specification, the information and promotion of the registered name as well as, in general, any activity aimed at improving the value of the registered names and effectiveness of the quality schemes. Moreover, it should monitor the position of the products on the market. Nevertheless, these activities should not facilitate nor lead to anti-competitive conduct incompatible with Articles 101 and 102 of the Treaty.
- (58) To ensure that registered names of designations of origin and geographical indications and traditional specialities guaranteed meet the conditions laid down by this Regulation, applications should be examined by the national authorities of the Member State concerned, in compliance with minimum common provisions, including a national opposition procedure. The Commission should subsequently scrutinise applications to ensure that there are no manifest errors and that Union law and the interests of stakeholders outside the Member State of application have been taken into account.
- (59) Registration as designations of origin, geographical indications and traditional specialities guaranteed should be open to names that relate to products originating in third countries and that satisfy the conditions laid down by this Regulation.
- (60) The symbols, indications and abbreviations identifying participation in a quality scheme, and the rights therein pertaining to the Union, should be protected in the Union as well as in third countries with the aim of ensuring that they are used on genuine products and that consumers are not misled as to the qualities of products. Furthermore, in order for the protection to be effective, the Commission should have recourse to reasonable budget resources on a centralised basis within the framework of Council Regulation (EC) No 1698/2005 of 20 September 2005 on support for rural development by the European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD) ⁽¹⁾ and in accordance with Article 5 of Council Regulation (EC) No 1290/2005 of 21 June 2005 on the financing of the common agricultural policy ⁽²⁾.
- (61) The registration procedure for protected designations of origin, protected geographical indications and traditional specialities guaranteed, including the scrutiny and the opposition periods, should be shortened and improved, in particular as regards decision making. The Commission, in certain circumstances acting with the assistance of Member States, should be responsible for decision-making on registration. Procedures should be laid down to allow the amendment of product specifications after registration and the cancellation of registered names, in particular if the product no longer complies with the corresponding product specification or if a name is no longer used in the market place.
- (62) In order to facilitate cross-border applications for joint registration of protected designations of origin, protected geographical indications or traditional specialities guaranteed, provision should be made for appropriate procedures.
- (63) In order to supplement or amend certain non-essential elements of this Regulation, the power to adopt acts in accordance with Article 290 of the Treaty should be delegated to the Commission in respect of supplementing the list of products set out in Annex I to this Regulation; establishing the restrictions and derogations with regard to the sourcing of feed in the case of a designation of origin; establishing restrictions and derogations with regard to the slaughtering of live animals or with regard to the sourcing of raw materials; laying down rules which limit the information contained in the product specification; establishing the Union symbols; laying down additional transitional rules in order to protect the rights and legitimate interests of producers or stakeholders concerned; laying down further details on the eligibility criteria for the names of traditional specialities guaranteed; laying down detailed rules relating to the criteria for optional quality terms; reserving an additional optional quality term, laying down its conditions of use and amending those conditions; laying down derogations to the use of the term 'mountain product' and establishing the methods of production, and other criteria relevant for the application of that optional quality term, in particular, laying down the conditions under which raw materials or feed-stuffs are permitted to come from outside the mountain areas; laying down additional rules for determining the generic status of terms in the Union; laying down rules for determining the use of the name of a plant variety or of an animal breed; defining the rules for carrying out the national objection procedure for joint applications concerning more than one national territory; and for

⁽¹⁾ OJ L 277, 21.10.2005, p. 1.

⁽²⁾ OJ L 209, 11.8.2005, p. 1.

complementing the rules of the application process, the opposition process, the amendment application process and the cancellation process in general. It is of particular importance that the Commission carry out appropriate consultations during its preparatory work, including at expert level. The Commission, when preparing and drawing up delegated acts, should ensure a simultaneous, timely and appropriate transmission of relevant documents to the European Parliament and to the Council.

- (64) In order to ensure uniform conditions for the implementation of this Regulation, implementing powers should be conferred on the Commission as regards laying down rules on the form of the product specification; laying down detailed rules on the form and content of the register of protected designations of origin and protected geographical indications; defining the technical characteristics of the Union symbols and indications as well as the rules on their use on products, including the appropriate linguistic versions to be used; granting and extending transitional periods for temporary derogations for use of protected designations of origin and protected geographical indication; laying down detailed rules on the form and content of the register of traditional specialities guaranteed; laying down rules for the protection of traditional specialities guaranteed; laying down all measures relating to forms, procedures and other technical details for the application of Title IV; laying down rules for the use of optional quality terms; laying down rules for the uniform protection of indications, abbreviations and symbols referring to the quality schemes; laying down detailed rules on the procedure, form and presentation of applications for registration and of oppositions; rejecting the application; deciding on the registration of a name if an agreement has not been reached; laying down detailed rules on the procedure, form and presentation of an amendment application; cancelling the registration of a protected designation of origin, a protected geographical indication or a traditional speciality guaranteed; and laying down detailed rules on the procedure and form of the cancellation process and on the presentation of the requests for cancellation. Those powers should be exercised in accordance with Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council of 16 February 2011 laying down the rules and general principles concerning mechanisms for control by Member States of the Commission's exercise of implementing powers⁽⁴⁾.

- (65) In respect of establishing and maintaining registers of protected designations of origin, protected geographical indications and traditional specialties guaranteed, recognised under this scheme; defining the means by which the name and address of product certification bodies are to be made public; and registering a name if there is no notice of opposition or no admissible reasoned statement of opposition or in the case there is one the agreement has been reached, the Commission should be empowered to adopt implementing acts without applying Regulation (EU) No 182/2011,

⁽⁴⁾ OJ L 55, 28.2.2011, p. 13.

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Objectives

1. This Regulation aims to help producers of agricultural products and foodstuffs to communicate the product characteristics and farming attributes of those products and foodstuffs to buyers and consumers, thereby ensuring:

- (a) fair competition for farmers and producers of agricultural products and foodstuffs having value-adding characteristics and attributes;
- (b) the availability to consumers of reliable information pertaining to such products;
- (c) respect for intellectual property rights; and
- (d) the integrity of the internal market.

The measures set out in this Regulation are intended to support agricultural and processing activities and the farming systems associated with high quality products, thereby contributing to the achievement of rural development policy objectives.

2. This Regulation establishes quality schemes which provide the basis for the identification and, where appropriate, protection of names and terms that, in particular, indicate or describe agricultural products with:

- (a) value-adding characteristics; or
- (b) value-adding attributes as a result of the farming or processing methods used in their production, or of the place of their production or marketing.

Article 2

Scope

1. This Regulation covers agricultural products intended for human consumption listed in Annex I to the Treaty and other agricultural products and foodstuffs listed in Annex I to this Regulation.

In order to take into account international commitments or new production methods or material, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, supplementing the list of products set out in Annex I to this Regulation. Such products shall be closely linked to agricultural products or to the rural economy.

2. This Regulation shall not apply to spirit drinks, aromatised wines or grapevine products as defined in Annex XIIb to Regulation (EC) No 1234/2007, with the exception of wine-vinegars.

3. This Regulation shall apply without prejudice to other specific Union provisions relating to the placing of products on the market and, in particular, to the single common organisation of the markets, and to food labelling.

4. Directive 98/34/EC of the European Parliament and of the Council of 22 June 1998 laying down a procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services ⁽¹⁾ shall not apply to the quality schemes established by this Regulation.

Article 3

Definitions

For the purposes of this Regulation the following definitions shall apply:

- (1) 'quality schemes' means the schemes established under Titles II, III and IV;
- (2) 'group' means any association, irrespective of its legal form, mainly composed of producers or processors working with the same product;
- (3) 'traditional' means proven usage on the domestic market for a period that allows transmission between generations; this period is to be at least 30 years;
- (4) 'labelling' means any words, particulars, trade marks, brand name, pictorial matter or symbol relating to a foodstuff and placed on any packaging, document, notice, label, ring or collar accompanying or referring to such foodstuff;
- (5) 'specific character' in relation to a product means the characteristic production attributes which distinguish a product clearly from other similar products of the same category;
- (6) 'generic terms' means the names of products which, although relating to the place, region or country where the product was originally produced or marketed, have become the common name of a product in the Union;
- (7) 'production step' means production, processing or preparation;
- (8) 'processed products' means foodstuffs resulting from the processing of unprocessed products. Processed products may contain ingredients that are necessary for their manufacture or to give them specific characteristics.

⁽¹⁾ OJ L 204, 21.7.1998, p. 37.

TITLE II

PROTECTED DESIGNATIONS OF ORIGIN AND PROTECTED GEOGRAPHICAL INDICATIONS

Article 4

Objective

A scheme for protected designations of origin and protected geographical indications is established in order to help producers of products linked to a geographical area by:

- (a) securing fair returns for the qualities of their products;
- (b) ensuring uniform protection of the names as an intellectual property right in the territory of the Union;
- (c) providing clear information on the value-adding attributes of the product to consumers.

Article 5

Requirements for designations of origin and geographical indications

1. For the purpose of this Regulation, 'designation of origin' is a name which identifies a product:

- (a) originating in a specific place, region or, in exceptional cases, a country;
- (b) whose quality or characteristics are essentially or exclusively due to a particular geographical environment with its inherent natural and human factors; and
- (c) the production steps of which all take place in the defined geographical area.

2. For the purpose of this Regulation, 'geographical indication' is a name which identifies a product:

- (a) originating in a specific place, region or country;
- (b) whose given quality, reputation or other characteristic is essentially attributable to its geographical origin; and
- (c) at least one of the production steps of which take place in the defined geographical area.

3. Notwithstanding paragraph 1, certain names shall be treated as designations of origin even though the raw materials for the products concerned come from a geographical area larger than, or different from, the defined geographical area, provided that:

- (a) the production area of the raw materials is defined;
- (b) special conditions for the production of the raw materials exist;

- (c) there are control arrangements to ensure that the conditions referred to in point (b) are adhered to; and
- (d) the designations of origin in question were recognised as designations of origin in the country of origin before 1 May 2004.

Only live animals, meat and milk may be considered as raw materials for the purposes of this paragraph.

4. In order to take into account the specific character of production of products of animal origin, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, concerning restrictions and derogations with regard to the sourcing of feed in the case of a designation of origin.

In addition, in order to take into account the specific character of certain products or areas, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 56, concerning restrictions and derogations with regard to the slaughtering of live animals or with regard to the sourcing of raw materials.

These restrictions and derogations shall, based on objective criteria, take into account quality or usage and recognised know-how or natural factors.

Article 6

Generic nature, conflicts with names of plant varieties and animal breeds, with homonyms and trade marks

1. Generic terms shall not be registered as protected designations of origin or protected geographical indications.
2. A name may not be registered as a designation of origin or geographical indication where it conflicts with a name of a plant variety or an animal breed and is likely to mislead the consumer as to the true origin of the product.
3. A name proposed for registration that is wholly or partially homonymous with a name already entered in the register established under Article 11 may not be registered unless there is sufficient distinction in practice between the conditions of local and traditional usage and presentation of the homonym registered subsequently and the name already entered in the register, taking into account the need to ensure equitable treatment of the producers concerned and that consumers are not misled.

A homonymous name which misleads the consumer into believing that products come from another territory shall not be registered even if the name is accurate as far as the actual territory, region or place of origin of the products in question is concerned.

4. A name proposed for registration as a designation of origin or geographical indication shall not be registered

where, in the light of a trade mark's reputation and renown and the length of time it has been used, registration of the name proposed as the designation of origin or geographical indication would be liable to mislead the consumer as to the true identity of the product.

Article 7

Product specification

1. A protected designation of origin or a protected geographical indication shall comply with a specification which shall include at least:

- (a) the name to be protected as a designation of origin or geographical indication, as it is used, whether in trade or in common language, and only in the languages which are or were historically used to describe the specific product in the defined geographical area;
- (b) a description of the product, including the raw materials, if appropriate, as well as the principal physical, chemical, microbiological or organoleptic characteristics of the product;
- (c) the definition of the geographical area delimited with regard to the link referred to in point (f)(i) or (ii) of this paragraph, and, where appropriate, details indicating compliance with the requirements of Article 5(3);
- (d) evidence that the product originates in the defined geographical area referred to in Article 5(1) or (2);
- (e) a description of the method of obtaining the product and, where appropriate, the authentic and unvarying local methods as well as information concerning packaging, if the applicant group so determines and gives sufficient product-specific justification as to why the packaging must take place in the defined geographical area to safeguard quality, to ensure the origin or to ensure control, taking into account Union law, in particular that on the free movement of goods and the free provision of services;
- (f) details establishing the following:
  - (i) the link between the quality or characteristics of the product and the geographical environment referred to in Article 5(1); or
  - (ii) where appropriate, the link between a given quality, the reputation or other characteristic of the product and the geographical origin referred to in Article 5(2);
- (g) the name and address of the authorities or, if available, the name and address of bodies verifying compliance with the provisions of the product specification pursuant to Article 37 and their specific tasks;

(h) any specific labelling rule for the product in question.

2. In order to ensure that product specifications provide relevant and succinct information, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down rules which limit the information contained in the specification referred to in paragraph 1 of this Article, where such a limitation is necessary to avoid excessively voluminous applications for registration.

The Commission may adopt implementing acts laying down rules on the form of the specification. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 8

Content of application for registration

1. An application for registration of a designation of origin or geographical indication pursuant to Article 49(2) or (5) shall include at least:

- (a) the name and address of the applicant group and of the authorities or, if available, bodies verifying compliance with the provisions of the product specification;
- (b) the product specification provided for in Article 7;
- (c) a single document setting out the following:
  - (i) the main points of the product specification: the name, a description of the product, including, where appropriate, specific rules concerning packaging and labelling, and a concise definition of the geographical area;
  - (ii) a description of the link between the product and the geographical environment or geographical origin referred to in Article 5(1) or (2), as the case may be, including, where appropriate, the specific elements of the product description or production method justifying the link.

An application as referred to in Article 49(5) shall, in addition, include proof that the name of the product is protected in its country of origin.

2. An application dossier referred to in Article 49(4) shall comprise:

- (a) the name and address of the applicant group;
- (b) the single document referred to in point (c) of paragraph 1 of this Article;
- (c) a declaration by the Member State that it considers that the application lodged by the applicant group and qualifying for the favourable decision meets the conditions of this Regulation and the provisions adopted pursuant thereto;
- (d) the publication reference of the product specification.

Article 9

Transitional national protection

A Member State may, on a transitional basis only, grant protection to a name under this Regulation at national level, with effect from the date on which an application is lodged with the Commission.

Such national protection shall cease on the date on which either a decision on registration under this Regulation is taken or the application is withdrawn.

Where a name is not registered under this Regulation, the consequences of such national protection shall be the sole responsibility of the Member State concerned.

The measures taken by Member States under the first paragraph shall produce effects at national level only, and they shall have no effect on intra-Union or international trade.

Article 10

Grounds for opposition

1. A reasoned statement of opposition as referred to in Article 51(2) shall be admissible only if it is received by the Commission within the time limit set out in that paragraph and if it:

- (a) shows that the conditions referred to in Article 5 and Article 7(1) are not complied with;
- (b) shows that the registration of the name proposed would be contrary to Article 6(2), (3) or (4);
- (c) shows that the registration of the name proposed would jeopardise the existence of an entirely or partly identical name or of a trade mark or the existence of products which have been legally on the market for at least five years preceding the date of the publication provided for in point (a) of Article 50(2); or
- (d) gives details from which it can be concluded that the name for which registration is requested is a generic term.

2. The grounds for opposition shall be assessed in relation to the territory of the Union.

Article 11

Register of protected designations of origin and protected geographical indications

1. The Commission shall adopt implementing acts, without applying the procedure referred to in Article 57(2), establishing and maintaining a publicly accessible updated register of protected designations of origin and protected geographical indications recognised under this scheme.

2. Geographical indications pertaining to products of third countries that are protected in the Union under an international agreement to which the Union is a contracting party may be entered in the register. Unless specifically identified in the said agreement as protected designations of origin under this Regulation, such names shall be entered in the register as protected geographical indications.

3. The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on the form and content of the register. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

4. The Commission shall make public and regularly update the list of the international agreements referred to in paragraph 2 as well as the list of geographical indications protected under those agreements.

Article 12

Names, symbols and indications

1. Protected designations of origin and protected geographical indications may be used by any operator marketing a product conforming to the corresponding specification.

2. Union symbols designed to publicise protected designations of origin and protected geographical indications shall be established.

3. In the case of products originating in the Union that are marketed under a protected designation of origin or a protected geographical indication registered in accordance with the procedures laid down in this Regulation, the Union symbols associated with them shall appear on the labelling. In addition, the registered name of the product should appear in the same field of vision. The indications 'protected designation of origin' or 'protected geographical indication' or the corresponding abbreviations 'PDO' or 'PGI' may appear on the labelling.

4. In addition, the following may also appear on the labelling: depictions of the geographical area of origin, as referred to in Article 5, and text, graphics or symbols referring to the Member State and/or region in which that geographical area of origin is located.

5. Without prejudice to Directive 2000/13/EC, the collective geographical marks referred to in Article 15 of Directive 2008/95/EC may be used on labels, together with the protected designation of origin or protected geographical indication.

6. In the case of products originating in third countries marketed under a name entered in the register, the indications referred to in paragraph 3 or the Union symbols associated with them may appear on the labelling.

7. In order to ensure that the appropriate information is communicated to the consumer, the Commission shall be

empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, establishing the Union symbols.

The Commission may adopt implementing acts defining the technical characteristics of the Union symbols and indications as well as the rules of their use on the products marketed under a protected designation of origin or a protected geographical indication, including rules concerning the appropriate linguistic versions to be used. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 13

Protection

1. Registered names shall be protected against:

(a) any direct or indirect commercial use of a registered name in respect of products not covered by the registration where those products are comparable to the products registered under that name or where using the name exploits the reputation of the protected name, including when those products are used as an ingredient;

(b) any misuse, imitation or evocation, even if the true origin of the products or services is indicated or if the protected name is translated or accompanied by an expression such as 'style', 'type', 'method', 'as produced in', 'imitation' or similar, including when those products are used as an ingredient;

(c) any other false or misleading indication as to the provenance, origin, nature or essential qualities of the product that is used on the inner or outer packaging, advertising material or documents relating to the product concerned, and the packing of the product in a container liable to convey a false impression as to its origin;

(d) any other practice liable to mislead the consumer as to the true origin of the product.

Where a protected designation of origin or a protected geographical indication contains within it the name of a product which is considered to be generic, the use of that generic name shall not be considered to be contrary to points (a) or (b) of the first subparagraph.

2. Protected designations of origin and protected geographical indications shall not become generic.

3. Member States shall take appropriate administrative and judicial steps to prevent or stop the unlawful use of protected designations of origin and protected geographical indications, as referred to in paragraph 1, that are produced or marketed in that Member State.

To that end Member States shall designate the authorities that are responsible for taking these steps in accordance with procedures determined by each individual Member State.

These authorities shall offer adequate guarantees of objectivity and impartiality, and shall have at their disposal the qualified staff and resources necessary to carry out their functions.

Article 14

Relations between trade marks, designations of origin and geographical indications

1. Where a designation of origin or a geographical indication is registered under this Regulation, the registration of a trade mark the use of which would contravene Article 13(1) and which relates to a product of the same type shall be refused if the application for registration of the trade mark is submitted after the date of submission of the registration application in respect of the designation of origin or the geographical indication to the Commission.

Trade marks registered in breach of the first subparagraph shall be invalidated.

The provisions of this paragraph shall apply notwithstanding the provisions of Directive 2008/95/EC.

2. Without prejudice to Article 6(4), a trade mark the use of which contravenes Article 13(1) which has been applied for, registered, or established by use if that possibility is provided for by the legislation concerned, in good faith within the territory of the Union, before the date on which the application for protection of the designation of origin or geographical indication is submitted to the Commission, may continue to be used and renewed for that product notwithstanding the registration of a designation of origin or geographical indication, provided that no grounds for its invalidity or revocation exist under Council Regulation (EC) No 207/2009 of 26 February 2009 on the Community trade mark⁽¹⁾ or under Directive 2008/95/EC. In such cases, the use of the protected designation of origin or protected geographical indication shall be permitted as well as use of the relevant trade marks.

Article 15

Transitional periods for use of protected designations of origin and protected geographical indications

1. Without prejudice to Article 14, the Commission may adopt implementing acts granting a transitional period of up to five years to enable products originating in a Member State or a third country the designation of which consists of or contains a name that contravenes Article 13(1) to continue to use the designation under which it was marketed on condition that an admissible statement of opposition under Article 49(3) or Article 51 shows that:

- (a) the registration of the name would jeopardise the existence of an entirely or partly identical name; or
- (b) such products have been legally marketed with that name in the territory concerned for at least five years preceding the

date of the publication provided for point (a) of Article 50(2).

Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

2. Without prejudice to Article 14, the Commission may adopt implementing acts extending the transitional period mentioned in paragraph 1 of this Article to 15 years in duly justified cases where it is shown that:

- (a) the designation referred to in paragraph 1 of this Article has been in legal use consistently and fairly for at least 25 years before the application for registration was submitted to the Commission;
- (b) the purpose of using the designation referred to in paragraph 1 of this Article has not, at any time, been to profit from the reputation of the registered name and it is shown that the consumer has not been nor could have been misled as to the true origin of the product.

Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

3. When using a designation referred to in paragraphs 1 and 2, the indication of country of origin shall clearly and visibly appear on the labelling.

4. To overcome temporary difficulties with the long-term objective of ensuring that all producers in the area concerned comply with the specification, a Member State may grant a transitional period of up to 10 years, with effect from the date on which the application is lodged with the Commission, on condition that the operators concerned have legally marketed the products in question, using the names concerned continuously for at least the five years prior to the lodging of the application to the authorities of the Member State and have made that point in the national opposition procedure referred to in Article 49(3).

The first subparagraph shall apply *mutatis mutandis* to a protected geographical indication or protected designation of origin referring to a geographical area situated in a third country, with the exception of the opposition procedure.

Such transitional periods shall be indicated in the application dossier referred to in Article 8(2).

Article 16

Transitional provisions

1. Names entered in the register provided for in Article 7(6) of Regulation (EC) No 510/2006 shall automatically be entered in the register referred to in Article 11 of this Regulation. The corresponding specifications shall be deemed to be the specifications referred to in Article 7 of this Regulation. Any specific transitional provisions associated with such registrations shall continue to apply.

⁽¹⁾ OJ L 78, 24.3.2009, p. 1.

2. In order to protect the rights and legitimate interests of producers or stakeholders concerned, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, concerning additional transitional rules.

3. This Regulation shall apply without prejudice to any right of coexistence recognised under Regulation (EC) No 510/2006 in respect of designations of origin and geographical indications, on the one hand, and trade marks, on the other.

TITLE III

TRADITIONAL SPECIALITIES GUARANTEED

Article 17

Objective

A scheme for traditional specialities guaranteed is established to safeguard traditional methods of production and recipes by helping producers of traditional product in marketing and communicating the value-adding attributes of their traditional recipes and products to consumers.

Article 18

Criteria

1. A name shall be eligible for registration as a traditional speciality guaranteed where it describes a specific product or foodstuff that:

- (a) results from a mode of production, processing or composition corresponding to traditional practice for that product or foodstuff; or
- (b) is produced from raw materials or ingredients that are those traditionally used.

2. For a name to be registered as a traditional speciality guaranteed, it shall:

- (a) have been traditionally used to refer to the specific product; or
- (b) identify the traditional character or specific character of the product.

3. If it is demonstrated in the opposition procedure under Article 51 that the name is also used in another Member State or in a third country, in order to distinguish comparable products or products that share an identical or similar name, the decision on registration taken in accordance with Article 52(3) may provide that the name of the traditional speciality guaranteed is to be accompanied by the claim 'made following the tradition of' immediately followed by the name of a country or a region thereof.

4. A name may not be registered if it refers only to claims of a general nature used for a set of products, or to claims provided for by particular Union legislation.

5. In order to ensure the smooth functioning of the scheme, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, concerning further details of the eligibility criteria laid down in this Article.

Article 19

Product specification

1. A traditional speciality guaranteed shall comply with a specification which shall comprise:

- (a) the name proposed for registration, in the appropriate language versions;
- (b) a description of the product including its main physical, chemical, microbiological or organoleptic characteristics, showing the product's specific character;
- (c) a description of the production method that the producers must follow, including, where appropriate, the nature and characteristics of the raw materials or ingredients used, and the method by which the product is prepared; and
- (d) the key elements establishing the product's traditional character.

2. In order to ensure that product specifications provide relevant and succinct information, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down rules which limit the information contained in the specification referred to in paragraph 1 of this Article, where such a limitation is necessary to avoid excessively voluminous applications for registration.

The Commission may adopt implementing acts laying down rules on the form of the specification. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 20

Content of application for registration

1. An application for registration of a name as a traditional speciality guaranteed referred to in Article 49(2) or (5) shall comprise:

- (a) the name and address of the applicant group;
- (b) the product specification as provided for in Article 19.

2. An application dossier referred to in Article 49(4) shall comprise:

- (a) the elements referred to in paragraph 1 of this Article; and
- (b) a declaration by the Member State that it considers that the application lodged by the group and qualifying for the favourable decision meets the conditions of this Regulation and the provisions adopted pursuant thereto.

Article 21**Grounds for opposition**

1. A reasoned statement of opposition as referred to in Article 51(2) shall be admissible only if it is received by the Commission before expiry of the time limit and if it:

- (a) gives duly substantiated reasons why the proposed registration is incompatible with the terms of this Regulation; or
- (b) shows that use of the name is lawful, renowned and economically significant for similar agricultural products or foodstuffs.

2. The criteria referred to in point (b) of paragraph 1 shall be assessed in relation to the territory of the Union.

Article 22**Register of traditional specialities guaranteed**

1. The Commission shall adopt implementing acts, without applying the procedure referred to in Article 57(2), establishing and maintaining a publicly accessible updated register of traditional specialities guaranteed recognised under this scheme.

2. The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on the form and content of the register. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 23**Names, symbol and indication**

1. A name registered as a traditional speciality guaranteed may be used by any operator marketing a product that conforms to the corresponding specification.

2. A Union symbol shall be established in order to publicise the traditional specialities guaranteed.

3. In the case of the products originating in the Union that are marketed under a traditional speciality guaranteed that is registered in accordance with this Regulation, the symbol referred to in paragraph 2 shall, without prejudice to paragraph 4, appear on the labelling. In addition, the name of the product should appear in the same field of vision. The indication 'traditional speciality guaranteed' or the corresponding abbreviation 'TSG' may also appear on the labelling.

The symbol shall be optional on the labelling of traditional specialities guaranteed which are produced outside the Union.

4. In order to ensure that the appropriate information is communicated to the consumer, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, establishing the Union symbol.

The Commission may adopt implementing acts defining the technical characteristics of the Union symbol and indication, as well as the rules of their use on the products bearing the name of a traditional speciality guaranteed, including as to the appropriate linguistic versions to be used. Those implementing

acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 24**Restriction on use of registered names**

1. Registered names shall be protected against any misuse, imitation or evocation, or against any other practice liable to mislead the consumer.

2. Member States shall ensure that sales descriptions used at national level do not give rise to confusion with names that are registered.

3. The Commission may adopt implementing acts laying down rules for the protection of traditional specialities guaranteed. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 25**Transitional provisions**

1. Names registered in accordance with Article 13(2) of Regulation (EC) No 509/2006 shall be automatically entered in the register referred to in Article 22 of this Regulation. The corresponding specifications shall be deemed to be the specifications referred to in Article 19 of this Regulation. Any specific transitional provisions associated with such registrations shall continue to apply.

2. Names registered in accordance with the requirements laid down in Article 13(1) of Regulation (EC) No 509/2006, including those registered pursuant to applications referred to in the second subparagraph of Article 58(1) of this Regulation, may continue to be used under the conditions provided for in Regulation (EC) No 509/2006 until 4 January 2023 unless Member States use the procedure set out in Article 26 of this Regulation.

3. In order to protect the rights and legitimate interests of producers or stakeholders concerned, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down additional transitional rules.

Article 26**Simplified procedure**

1. At the request of a group, a Member State may submit, no later than 4 January 2016, to the Commission names of traditional specialities guaranteed that are registered in accordance with Article 13(1) of Regulation (EC) No 509/2006 and that comply with this Regulation.

Before submitting a name, the Member State shall initiate an opposition procedure as defined in Article 49(3) and (4).

If it is demonstrated in the course of this procedure that the name is also used in reference to comparable products or products that share an identical or similar name, the name may be complemented by a term identifying its traditional or specific character.

A group from a third country may submit such names to the Commission, either directly or through the authorities of the third country.

2. The Commission shall publish the names referred to in paragraph 1 together with the specifications for each such name in the *Official Journal of the European Union* within two months from reception.

3. Articles 51 and 52 shall apply.

4. Once the opposition procedure has finished, the Commission shall, where appropriate, adjust the entries in the register set out in Article 22. The corresponding specifications shall be deemed to be the specifications referred to in Article 19.

TITLE IV

OPTIONAL QUALITY TERMS

Article 27

Objective

A scheme for optional quality terms is established in order to facilitate the communication within the internal market of the value-adding characteristics or attributes of agricultural products by the producers thereof.

Article 28

National Rules

Member States may maintain national rules on optional quality terms which are not covered by this Regulation, provided that such rules comply with Union law.

Article 29

Optional quality terms

1. Optional quality terms shall satisfy the following criteria:

- (a) the term relates to a characteristic of one or more categories of products, or to a farming or processing attribute which applies in specific areas;
- (b) the use of the term adds value to the product as compared to products of a similar type; and
- (c) the term has a European dimension.

2. Optional quality terms that describe technical product qualities with the purpose of putting into effect compulsory marketing standards and are not intended to inform consumers about those product qualities shall be excluded from this scheme.

3. Optional quality terms shall exclude optional reserved terms which support and complement specific marketing standards determined on a sectoral or product category basis.

4. In order to take into account the specific character of certain sectors as well as consumer expectations, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down detailed rules relating to the criteria referred to in paragraph 1 of this Article.

5. The Commission may adopt implementing acts laying down all measures related to forms, procedures or other technical details, necessary for the application of this Title. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

6. When adopting delegated and implementing acts in accordance with paragraphs 4 and 5 of this Article, the Commission shall take account of any relevant international standards.

Article 30

Reservation and amendment

1. In order to take account of the expectations of consumers, developments in scientific and technical knowledge, the market situation, and developments in marketing standards and in international standards, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, reserving an additional optional quality term and laying down its conditions of use.

2. In duly justified cases and in order to take into account the appropriate use of the additional optional quality term, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down amendments to the conditions of use referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 31

Mountain product

1. The term 'mountain product' is established as an optional quality term.

This term shall only be used to describe products intended for human consumption listed in Annex I to the Treaty in respect of which:

- (a) both the raw materials and the feedstuffs for farm animals come essentially from mountain areas;
- (b) in the case of processed products, the processing also takes place in mountain areas.

2. For the purposes of this Article, mountain areas within the Union are those delimited pursuant to Article 18(1) of Regulation (EC) No 1257/1999. For third-country products, mountain areas include areas officially designated as mountain areas by the third country or that meet criteria equivalent to those set out in Article 18(1) of Regulation (EC) No 1257/1999.

3. In duly justified cases and in order to take into account natural constraints affecting agricultural production in mountain areas, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down derogations from the conditions of use referred to in paragraph 1 of this Article. In particular, the Commission shall be empowered to adopt a delegated act laying down the conditions under which raw materials or feedstuffs are permitted to come from outside the mountain areas, the conditions under which the processing of products is permitted to take place outside of the mountain areas in a geographical area to be defined, and the definition of that geographical area.

4. In order to take into account natural constraints affecting agricultural production in mountain areas, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, concerning the establishment of the methods of production, and other criteria relevant for the application of the optional quality term established in paragraph 1 of this Article.

Article 32

Product of island farming

No later than 4 January 2014 the Commission shall present a report to the European Parliament and to the Council on the case for a new term, 'product of island farming'. The term may only be used to describe the products intended for human consumption that are listed in Annex I to the Treaty the raw materials of which come from islands. In addition, for the term to be applied to processed products, processing must also take place on islands in cases where this substantially affects the particular characteristics of the final product.

That report shall, if necessary, be accompanied by appropriate legislative proposals to reserve an optional quality term 'product of island farming'.

Article 33

Restrictions on use

1. An optional quality term may only be used to describe products that comply with the corresponding conditions of use.

2. The Commission may adopt implementing acts laying down rules for the use of optional quality terms. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 34

Monitoring

Member States shall undertake checks, based on a risk analysis, to ensure compliance with the requirements of this Title and, in the event of breach, shall apply appropriate administrative penalties.

TITLE V

COMMON PROVISIONS

CHAPTER I

Official controls of protected designations of origin, protected geographical indications and traditional specialities guaranteed

Article 35

Scope

The provisions of this Chapter shall apply in respect of the quality schemes set out in Title II and Title III.

Article 36

Designation of competent authority

1. In accordance with Regulation (EC) No 882/2004, Member States shall designate the competent authority or authorities responsible for official controls carried out to verify compliance with the legal requirements related to the quality schemes established by this Regulation.

Procedures and requirements of Regulation (EC) No 882/2004 shall apply *mutatis mutandis* to the official controls carried out to verify compliance with the legal requirement related to the quality schemes for all products covered by Annex I to this Regulation.

2. The competent authorities referred to in paragraph 1 shall offer adequate guarantees of objectivity and impartiality, and shall have at their disposal the qualified staff and resources necessary to carry out their functions.

3. Official controls shall cover:

- (a) verification that a product complies with the corresponding product specification; and
- (b) monitoring of the use of registered names to describe product placed on the market, in conformity with Article 13 for names registered under Title II and in conformity with Article 24 for names registered under Title III.

Article 37

Verification of compliance with product specification

1. In respect of protected designations of origin, protected geographical indications and traditional specialities guaranteed that designate products originating within the Union, verification of compliance with the product specification, before placing the product on the market, shall be carried out by:

- (a) one or more of the competent authorities as referred to in Article 36 of this Regulation; and/or
- (b) one or more of the control bodies within the meaning of point (5) of Article 2 of Regulation (EC) No 882/2004 operating as a product certification body.

The costs of such verification of compliance with the specifications may be borne by the operators that are subject to those controls. The Member States may also contribute to these costs.

2. In respect of designations of origin, geographical indications and traditional specialities guaranteed that designate products originating in a third country, the verification of compliance with the specifications before placing the product on the market shall be carried out by:

(a) one or more of the public authorities designated by the third country; and/or

(b) one or more of the product certification bodies.

3. Member States shall make public the name and address of the authorities and bodies referred to paragraph 1 of this Article, and update that information periodically.

The Commission shall make public the name and address of the authorities and bodies referred to in paragraph 2 of this Article and update that information periodically.

4. The Commission may adopt implementing acts, without applying the procedure referred to in Article 57(2), defining the means by which the name and address of product certification bodies referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article shall be made public.

Article 38

Surveillance of the use of the name in the market place

Member States shall inform the Commission of the names and addresses of the competent authorities referred to in Article 36. The Commission shall make public the names and addresses of those authorities.

Member States shall carry out checks, based on a risk analysis, to ensure compliance with the requirements of this Regulation and, in the event of breaches, Member States shall take all necessary measures.

Article 39

Delegation by competent authorities to control bodies

1. Competent authorities may delegate, in accordance with Article 5 of Regulation (EC) No 882/2004, specific tasks related to official controls of the quality schemes to one or more control bodies.

2. Such control bodies shall be accredited in accordance with European Standard EN 45011 or ISO/IEC Guide 65 (General requirements for bodies operating product certification systems).

3. Accreditation referred to in paragraph 2 of this Article may only be performed by:

(a) a national accreditation body in the Union in accordance with the provisions of Regulation (EC) No 765/2008; or

(b) an accreditation body outside the Union that is a signatory of a multilateral recognition arrangement under the auspices of the International Accreditation Forum.

Article 40

Planning and reporting of control activities

1. Member States shall ensure that activities for the control of obligations under this Chapter are specifically included in a separate section within the multi-annual national control plans in accordance with Articles 41, 42 and 43 of Regulation (EC) No 882/2004.

2. The annual reports concerning the control of the obligations established by this Regulation shall include a separate section comprising the information laid down in Article 44 of Regulation (EC) No 882/2004.

CHAPTER II

Exceptions for certain prior uses

Article 41

Generic terms

1. Without prejudice to Article 13, this Regulation shall not affect the use of terms that are generic in the Union, even if the generic term is part of a name that is protected under a quality scheme.

2. To establish whether or not a term has become generic, account shall be taken of all relevant factors, in particular:

(a) the existing situation in areas of consumption;

(b) the relevant national or Union legal acts.

3. In order to fully protect the rights of interested parties, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, laying down additional rules for determining the generic status of terms referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 42

Plant varieties and animal breeds

1. This Regulation shall not prevent the placing on the market of products the labelling of which includes a name or term protected or reserved under a quality scheme described in Title II, Title III, or Title IV that contains or comprises the name of a plant variety or animal breed, provided that the following conditions are met:

(a) the product in question comprises or is derived from the variety or breed indicated;

(b) consumers are not misled;

- (c) the usage of the name of the variety or breed name constitutes fair competition;
- (d) the usage does not exploit the reputation of the protected term; and
- (e) in the case of the quality scheme described in Title II, production and marketing of the product had spread beyond its area of origin prior to the date of application for registration of the geographical indication.

2. In order to further clarify the extent of rights and freedoms of food business operators to use the name of a plant variety or of an animal breed referred to in paragraph 1 of this Article, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, concerning rules for determining the use of such names.

Article 43

Relation to intellectual property

The quality schemes described in Titles III and IV shall apply without prejudice to Union rules or to those of Member States governing intellectual property, and in particular to those concerning designations of origin and geographical indications and trade marks, and rights granted under those rules.

CHAPTER III

Quality scheme indications and symbols and role of producers

Article 44

Protection of indications and symbols

1. Indications, abbreviations and symbols referring to the quality schemes may only be used in connection with products produced in conformity with the rules of the quality scheme to which they apply. This applies in particular to the following indications, abbreviations and symbols:

- (a) 'protected designation of origin', 'protected geographical indication', 'geographical indication', 'PDO', 'PGI', and the associated symbols, as provided for in Title II;
- (b) 'traditional speciality guaranteed', 'TSG', and the associated symbol, as provided for in Title III;
- (c) 'mountain product', as provided for in Title IV.

2. In accordance with Article 5 of Regulation (EC) No 1290/2005, the European Agricultural Fund for Rural Development (EAFRD) may, on the initiative of the Commission or on its behalf, finance, on a centralised basis, administrative support concerning the development, preparatory work, monitoring, administrative and legal support, legal defence, registration fees, renewal fees, trade mark watching fees, litigation fees and any other related measure required to protect the use of the indications, abbreviations and symbols referring to the quality schemes from misuse, imitation, evocation or any other

practice liable to mislead the consumer, within the Union and in third countries.

3. The Commission shall adopt implementing acts laying down rules for the uniform protection of the indications, abbreviations and symbols referred to in paragraph 1 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 45

Role of groups

1. Without prejudice to specific provisions on producer organisations and inter-branch organisations as laid down in Regulation (EC) No 1234/2007, a group is entitled to:

- (a) contribute to ensuring that the quality, reputation and authenticity of their products are guaranteed on the market by monitoring the use of the name in trade and, if necessary, by informing competent authorities as referred to in Article 36, or any other competent authority within the framework of Article 13(3);
- (b) take action to ensure adequate legal protection of the protected designation of origin or protected geographical indication and of the intellectual property rights that are directly connected with them;
- (c) develop information and promotion activities aiming at communicating the value-adding attributes of the product to consumers;
- (d) develop activities related to ensuring compliance of a product with its specification;
- (e) take action to improve the performance of the scheme, including developing economic expertise, carrying out economic analyses, disseminating economic information on the scheme and providing advice to producers;
- (f) take measures to enhance the value of products and, where necessary, take steps to prevent or counter any measures which are, or risk being, detrimental to the image of those products.

2. Member States may encourage the formation and functioning of groups on their territories by administrative means. Moreover, Member States shall communicate to the Commission the name and address of the groups referred to in point 2 of Article 3. The Commission shall make this information public.

Article 46

Right to use the schemes

1. Member States shall ensure that any operator complying with the rules of a quality scheme set out in Titles II and III is entitled to be covered by the verification of compliance established pursuant to Article 37.

2. Operators who prepare and store a product marketed under the traditional speciality guaranteed, protected designation of origin or protected geographical indication schemes or who place such products on the market shall also be subject to the controls laid down in Chapter I of this Title.

3. Member States shall ensure that operators willing to adhere to the rules of a quality scheme set out in Titles III and IV are able to do so and do not face obstacles to participation that are discriminatory or otherwise not objectively founded.

Article 47

Fees

Without prejudice to Regulation (EC) No 882/2004 and in particular the provisions of Chapter VI of Title II thereof, Member States may charge a fee to cover their costs of managing the quality schemes, including those incurred in processing applications, statements of opposition, applications for amendments and requests for cancellations provided for in this Regulation.

CHAPTER IV

Application and registration processes for designations of origin, geographical indications, and traditional specialities guaranteed

Article 48

Scope of application processes

The provisions of this Chapter shall apply in respect of the quality schemes set out in Title II and Title III.

Article 49

Application for registration of names

1. Applications for registration of names under the quality schemes referred to in Article 48 may only be submitted by groups who work with the products with the name to be registered. In the case of a 'protected designations of origin' or 'protected geographical indications' name that designates a trans-border geographical area or in the case of a 'traditional specialities guaranteed' name, several groups from different Member States or third countries may lodge a joint application for registration.

A single natural or legal person may be treated as a group where it is shown that both of the following conditions are fulfilled:

- (a) the person concerned is the only producer willing to submit an application;
- (b) with regard to protected designations of origin and protected geographical indications, the defined geographical area possesses characteristics which differ appreciably from those of neighbouring areas or the characteristics of the product are different from those produced in neighbouring areas.

2. Where the application under the scheme set out in Title II relates to a geographical area in a Member State, or where an application under the scheme set out in Title III is prepared by a group established in a Member State, the application shall be addressed to the authorities of that Member State.

The Member State shall scrutinise the application by appropriate means in order to check that it is justified and meets the conditions of the respective scheme.

3. As part of the scrutiny referred to in the second subparagraph of paragraph 2 of this Article, the Member State shall initiate a national opposition procedure that ensures adequate publication of the application and that provides for a reasonable period within which any natural or legal person having a legitimate interest and established or resident on its territory may lodge an opposition to the application.

The Member State shall examine the admissibility of oppositions received under the scheme set out in Title II in the light of the criteria referred to in Article 10(1), or the admissibility of oppositions received under the scheme set out in Title III in the light of the criteria referred to in Article 21(1).

4. If, after assessment of any opposition received, the Member State considers that the requirements of this Regulation are met, it may take a favourable decision and lodge an application dossier with the Commission. It shall in such case inform the Commission of admissible oppositions received from a natural or legal person that have legally marketed the products in question, using the names concerned continuously for at least five years preceding the date of the publication referred to in paragraph 3.

The Member State shall ensure that its favourable decision is made public and that any natural or legal person having a legitimate interest has an opportunity to appeal.

The Member State shall ensure that the version of the product specification on which its favourable decision is based, is published, and shall provide electronic access to the product specification.

With reference to protected designations of origin and protected geographical indications, the Member State shall also ensure adequate publication of the version of the product specification on which the Commission takes its decision pursuant to Article 50(2).

5. Where the application under the scheme set out in Title II relates to a geographical area in a third country, or where an application under the scheme set out in Title III is prepared by a group established in a third country, the application shall be lodged with the Commission, either directly or via the authorities of the third country concerned.

6. The documents referred to in this Article which are sent to the Commission shall be in one of the official languages of the Union.

7. In order to facilitate the application process, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, defining the rules for carrying out the national objection procedure for joint applications concerning more than one national territory and complementing the rules of the application process.

The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on procedures, form and presentation of applications, including for applications concerning more than one national territory. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 50

Scrutiny by the Commission and publication for opposition

1. The Commission shall scrutinise by appropriate means any application that it receives pursuant to Article 49, in order to check that it is justified and that it meets the conditions of the respective scheme. This scrutiny should not exceed a period of six months. Where this period is exceeded, the Commission shall indicate in writing to the applicant the reasons for the delay.

The Commission shall, at least each month, make public the list of names for which registration applications have been submitted to it, as well as their date of submission.

2. Where, based on the scrutiny carried out pursuant to the first subparagraph of paragraph 1, the Commission considers that the conditions laid down in this Regulation are fulfilled, it shall publish in the *Official Journal of the European Union*:

- (a) for applications under the scheme set out in Title II, the single document and the reference to the publication of the product specification;
- (b) for applications under the scheme set out in Title III, the specification.

Article 51

Opposition procedure

1. Within three months from the date of publication in the *Official Journal of the European Union*, the authorities of a Member State or of a third country, or a natural or legal person having a legitimate interest and established in a third country may lodge a notice of opposition with the Commission.

Any natural or legal person having a legitimate interest, established or resident in a Member State other than that from which the application was submitted, may lodge a notice of opposition with the Member State in which it is established within a time limit permitting an opposition to be lodged pursuant to the first subparagraph.

A notice of opposition shall contain a declaration that the application might infringe the conditions laid down in this Regulation. A notice of opposition that does not contain this declaration is void.

The Commission shall forward the notice of opposition to the authority or body that lodged the application without delay.

2. If a notice of opposition is lodged with the Commission and is followed within two months by a reasoned statement of opposition, the Commission shall check the admissibility of this reasoned statement of opposition.

3. Within two months after the receipt of an admissible reasoned statement of opposition, the Commission shall invite the authority or person that lodged the opposition and the authority or body that lodged the application to engage in appropriate consultations for a reasonable period that shall not exceed three months.

The authority or person that lodged the opposition and the authority or body that lodged the application shall start such appropriate consultations without undue delay. They shall provide each other with the relevant information to assess whether the application for registration complies with the conditions of this Regulation. If no agreement is reached, this information shall also be provided to the Commission.

At any time during these three months, the Commission may, at the request of the applicant extend the deadline for the consultations by a maximum of three months.

4. Where, following the appropriate consultations referred to in paragraph 3 of this Article, the details published in accordance with Article 50(2) have been substantially amended, the Commission shall repeat the scrutiny referred to in Article 50.

5. The notice of opposition, the reasoned statement of opposition and the related documents which are sent to the Commission in accordance with paragraphs 1 to 4 of this Article shall be in one of the official languages of the Union.

6. In order to establish clear procedures and deadlines for opposition, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, complementing the rules of the opposition procedure.

The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on procedures, form and presentation of the oppositions. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 52

Decision on registration

1. Where, on the basis of the information available to the Commission from the scrutiny carried out pursuant to the first subparagraph of Article 50(1), the Commission considers that the conditions for registration are not fulfilled, it shall adopt implementing acts rejecting the application. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

2. If the Commission receives no notice of opposition or no admissible reasoned statement of opposition under Article 51, it shall adopt implementing acts, without applying the procedure referred to in Article 57(2), registering the name.

3. If the Commission receives an admissible reasoned statement of opposition, it shall, following the appropriate consultations referred to in Article 51(3), and taking into account the results thereof, either:

- (a) if an agreement has been reached, register the name by means of implementing acts adopted without applying the procedure referred to in Article 57(2), and, if necessary, amend the information published pursuant to Article 50(2) provided such amendments are not substantial; or
- (b) if an agreement has not been reached, adopt implementing acts deciding on the registration. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

4. Acts of registration and decisions on rejection shall be published in the *Official Journal of the European Union*.

Article 53

Amendment to a product specification

1. A group having a legitimate interest may apply for approval of an amendment to a product specification.

Applications shall describe and give reasons for the amendments requested.

2. Where the amendment involves one or more amendments to the specification that are not minor, the amendment application shall follow the procedure laid down in Articles 49 to 52.

However, if the proposed amendments are minor, the Commission shall approve or reject the application. In the event of the approval of amendments implying a modification of the elements referred to in Article 50(2), the Commission shall publish those elements in the *Official Journal of the European Union*.

For an amendment to be regarded as minor in the case of the quality scheme described in Title II, it shall not:

- (a) relate to the essential characteristics of the product;
- (b) alter the link referred to in point (f)(i) or (ii) of Article 7(1);
- (c) include a change to the name, or to any part of the name of the product;
- (d) affect the defined geographical area; or
- (e) represent an increase in restrictions on trade in the product or its raw materials.

For an amendment to be regarded as minor in the case of the quality scheme described in Title III, it shall not:

- (a) relate to the essential characteristics of the product;

(b) introduce essential changes to the production method; or

(c) include a change to the name, or to any part of the name of the product.

The scrutiny of the application shall focus on the proposed amendment.

3. In order to facilitate the administrative process of an amendment application, including where the amendment does not involve any change to the single document and where it concerns a temporary change in the specification resulting from the imposition of obligatory sanitary or phytosanitary measures by the public authorities, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56, complementing the rules of the amendment application process.

The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on procedures, form and presentation of an amendment application. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

Article 54

Cancellation

1. The Commission may, on its own initiative or at the request of any natural or legal person having a legitimate interest, adopt implementing acts to cancel the registration of a protected designation of origin or of a protected geographical indication or of a traditional speciality guaranteed in the following cases:

- (a) where compliance with the conditions of the specification is not ensured;
- (b) where no product is placed on the market under the traditional speciality guaranteed, the protected designation of origin or the protected geographical indication for at least seven years.

The Commission may, at the request of the producers of product marketed under the registered name, cancel the corresponding registration.

Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

2. In order to ensure legal certainty that all parties have the opportunity to defend their rights and legitimate interests, the Commission shall be empowered to adopt delegated acts, in accordance with Article 56 complementing the rules regarding the cancellation process.

The Commission may adopt implementing acts laying down detailed rules on procedures and form of the cancellation process, as well as on the presentation of the requests referred to in paragraph 1 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 57(2).

TITLE VI

PROCEDURAL AND FINAL PROVISIONS

CHAPTER I

Local farming and direct sales

Article 55

Reporting on local farming and direct sales

No later than 4 January 2014 the Commission shall present a report to the European Parliament and to the Council on the case for a new local farming and direct sales labelling scheme to assist producers in marketing their produce locally. That report shall focus on the ability of the farmer to add value to his produce through the new label, and should take into account other criteria, such as the possibilities of reducing carbon emissions and waste through short production and distribution chains.

That report shall, if necessary, be accompanied by appropriate legislative proposals on the creation of a local farming and direct sales labelling scheme.

CHAPTER II

Procedural rules

Article 56

Exercise of the delegation

1. The power to adopt the delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article.

2. The power to adopt delegated acts referred to in the second subparagraph of Article 2(1), Article 5(4), the first subparagraph of Article 7(2), the first subparagraph of Article 12(5), Article 16(2), Article 18(5), the first subparagraph of Article 19(2), the first subparagraph of Article 23(4), Article 25(3), Article 29(4), Article 30, Article 31(3) and (4), Article 41(3), Article 42(2), the first subparagraph of Article 49(7), the first subparagraph of Article 51(6), the first subparagraph of Article 53(3) and the first subparagraph of Article 54(2) shall be conferred on the Commission for a period of five years from 3 January 2013. The Commission shall draw up a report in respect of the delegation of power not later than nine months before the end of the five-year period. The delegation of power shall be tacitly extended for periods of an identical duration, unless the European Parliament or the Council opposes such extension not later than three months before the end of each period.

3. The delegation of power referred to in the second subparagraph of Article 2(1), Article 5(4), the first subparagraph of Article 7(2), the first subparagraph of Article 12(5), Article 16(2), Article 18(5), the first subparagraph of Article 19(2), the first subparagraph of Article 23(4), Article 25(3), Article 29(4), Article 30, Article 31(3) and (4), Article 41(3), Article 42(2), the first subparagraph of Article 49(7), the first subparagraph of Article 51(6), the first subparagraph of Article 53(3) and the first subparagraph of Article 54(2) may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision.

It shall take effect the day following the publication of the decision in the *Official Journal of the European Union* or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force.

4. As soon as it adopts a delegated act, the Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council.

5. A delegated act adopted pursuant to the second subparagraph of Article 2(1), Article 5(4), the first subparagraph of Article 7(2), the first subparagraph of Article 12(5), Article 16(2), Article 18(5), the first subparagraph of Article 19(2), the first subparagraph of Article 23(4), Article 25(3), Article 29(4), Article 30, Article 31(3) and (4), Article 41(3), Article 42(2), the first subparagraph of Article 49(7), the first subparagraph of Article 51(6), the first subparagraph of Article 53(3) and the first subparagraph of Article 54(2) shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or the Council within a period of two months of notification of that act to the European Parliament and the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by two months at the initiative of the European Parliament or of the Council.

Article 57

Committee procedure

1. The Commission shall be assisted by the Agricultural Product Quality Policy Committee. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011.

2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.

Where the committee delivers no opinion, the Commission shall not adopt the draft implementing act and the third subparagraph of Article 5(4) of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply.

CHAPTER III

Repeal and final provisions

Article 58

Repeal

1. Regulations (EC) No 509/2006 and (EC) No 510/2006 are hereby repealed.

However, Article 13 of Regulation (EC) No 509/2006 shall continue to apply in respect of applications concerning products falling outside the scope of Title III of this Regulation, received by the Commission prior to the date of entry into force of this Regulation.

2. References to the repealed Regulations shall be construed as references to this Regulation and be read in accordance with the correlation table in Annex II to this Regulation.

Article 59

Entry into force

This Regulation shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

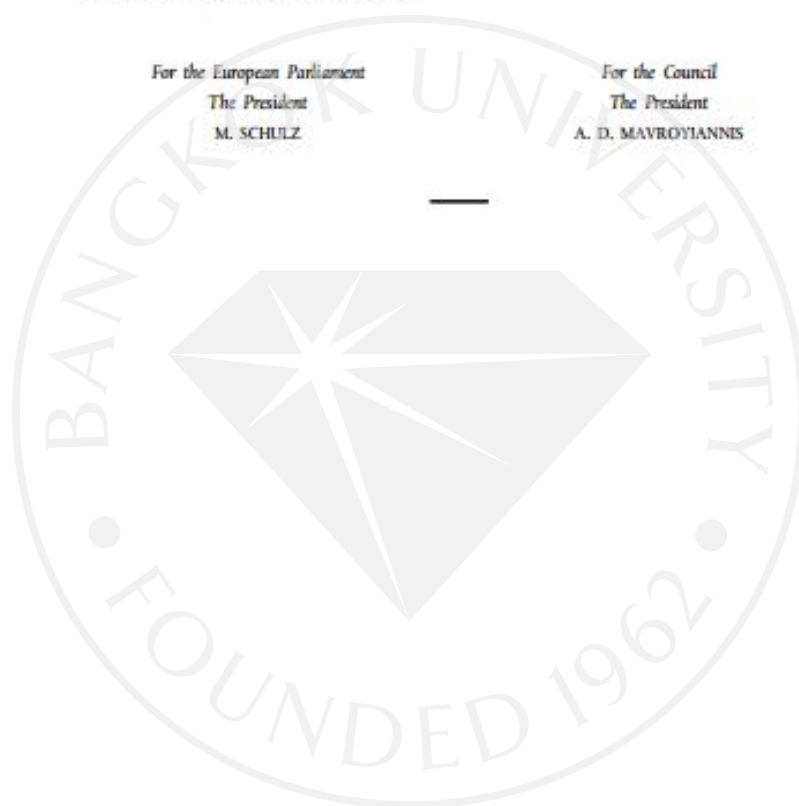
However, Article 12(3) and Article 23(3) shall apply from 4 January 2016, without prejudice to products already placed on the market before that date.

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Strasbourg, 21 November 2012.

For the European Parliament
The President
M. SCHULZ

For the Council
The President
A. D. MAVROYIANNIS

ANNEX I

AGRICULTURAL PRODUCTS AND FOODSTUFFS REFERRED TO IN ARTICLE 2(1)

I. Designations of Origin and Geographical indications

- beer,
- chocolate and derived products,
- bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares,
- beverages made from plant extracts,
- pasta,
- salt,
- natural gums and resins,
- mustard paste,
- hay,
- essential oils,
- cork,
- cochineal,
- flowers and ornamental plants,
- cotton,
- wool,
- wicker,
- scutched flax,
- leather,
- fur,
- feather.

II. Traditional specialities guaranteed

- prepared meals,
- beer,
- chocolate and derived products,
- bread, pastry, cakes, confectionery, biscuits and other baker's wares,
- beverages made from plant extracts,
- pasta,
- salt.

ANNEX II

CORRELATION TABLE REFERRED TO IN ARTICLE 58(2)

Regulation (EC) No 509/2006	This Regulation
Article 1(1)	Article 2(1)
Article 1(2)	Article 2(3)
Article 1(3)	Article 2(4)
Article 2(1), point (a)	Article 3, point (5)
Article 2(1), point (b)	Article 3, point (3)
Article 2(1), point (c)	—
Article 2(1), point (d)	Article 3, point (2)
Article 2(2), first to third subparagraph	—
Article 2(2), fourth subparagraph	—
Article 3	Article 22(1)
Article 4(1), first subparagraph	Article 18(1)
Article 4(2)	Article 18(2)
Article 4(3), first subparagraph	—
Article 4(3), second subparagraph	Article 18(4)
Article 5(1)	Article 43
Article 5(2)	Article 42(1)
Article 6(1)	Article 19(1)
Article 6(1), point (a)	Article 19(1), point (a)
Article 6(1), point (b)	Article 19(1), point (b)
Article 6(1), point (c)	Article 19(1), point (c)
Article 6(1), point (d)	—
Article 6(1), point (e)	Article 19(1), point (d)
Article 6(1), point (f)	—
Article 7(1) and (2)	Article 49(1)
Article 7(3), points (a) and (b)	Article 20(1), points (a) and (b)
Article 7(3), point (c)	—
Article 7(3), point (d)	—
Article 7(4)	Article 49(2)

Regulation (EC) No 509/2006	This Regulation
Article 7(5)	Article 49(3)
Article 7(6), points (a), (b) and (c)	Article 49(4)
Article 7(6), point (d)	Article 20(2)
Article 7(7)	Article 49(5)
Article 7(8)	Article 49(6)
Article 8(1)	Article 50(1)
Article 8(2), first subparagraph	Article 50(2), point (b)
Article 8(2), second subparagraph	Article 52(1)
Article 9(1) and (2)	Article 51(1)
Article 9(3)	Article 21(1) and (2)
Article 9(4)	Article 52(2)
Article 9(5)	Article 52(3) and (4)
Article 9(6)	Article 51(5)
Article 10	Article 54
Article 11	Article 53
Article 12	Article 23
Article 13(1)	—
Article 13(2)	—
Article 13(3)	—
Article 14(1)	Article 36(1)
Article 14(2)	Article 46(1)
Article 14(3)	Article 37(3), second subparagraph
Article 15(1)	Article 37(1)
Article 15(2)	Article 37(2)
Article 15(3)	Article 39(2)
Article 15(4)	Article 36(2)
Article 16	—
Article 17(1) and (2)	Article 24(1)
Article 17(3)	Article 24(2)

Regulation (EC) No 509/2006	This Regulation
Article 18	Article 57
Article 19(1), point (a)	—
Article 19(1), point (b)	Article 49(7), second subparagraph
Article 19(1), point (c)	Article 49(7), first subparagraph
Article 19(1), point (d)	Article 22(2)
Article 19(1), point (e)	Article 19(1), point (f)
Article 51(6)	Article 54(1)
Article 19(1), point (g)	Article 23(4)
Article 19(1), point (h)	—
Article 19(1), point (i)	—
Article 19(2)	Article 25(1)
Article 19(3), point (a)	—
Article 19(3), point (b)	Article 25(2)
Article 20	Article 47
Article 21	Article 58
Article 22	Article 59
Annex I	Annex 1 (Part II)
<hr/>	
Regulation (EC) No 510/2006	This Regulation
Article 1(1)	Article 2(1) and (2)
Article 1(2)	Article 2(3)
Article 1(3)	Article 2(4)
Article 2	Article 5
Article 3(1), first subparagraph	Article 6(1)
Article 3(1), second and third subparagraph	Article 41(1), (2) and (3)
Article 3(2), (3) and (4)	Article 6(2), (3) and (4)
Article 4	Article 7
Article 5(1)	Article 3, point (2), and Article 49(1)

Regulation (EC) No 510/2006	This Regulation
Article 5(2)	Article 49(1)
Article 5(3)	Article 8(1)
Article 5(4)	Article 49(2)
Article 5(5)	Article 49(3)
Article 5(6)	Article 9
Article 5(7)	Article 8(2)
Article 5(8)	—
Article 5(9), first subparagraph	—
Article 5(9), second subparagraph	Article 49(5)
Article 5(10)	Article 49(6)
Article 5(11)	—
Article 6(1), first subparagraph	Article 50(1)
Article 6(2), first subparagraph	Article 50(2), point (a)
Article 6(2), second subparagraph	Article 52(1)
Article 7(1)	Article 51(1), first subparagraph
Article 7(2)	Article 51(1), second subparagraph
Article 7(3)	Article 10
Article 7(4)	Article 52(2) and (4)
Article 7(5)	Article 51(3) and Article 52(3) and (4)
Article 7(6)	Article 11
Article 7(7)	Article 51(5)
Article 8	Article 12
Article 9	Article 53
Article 10(1)	Article 36(1)
Article 10(2)	Article 46(1)
Article 10(3)	Article 37(3), second subparagraph
Article 11(1)	Article 37(1)
Article 11(2)	Article 37(2)

Regulation (EC) No 510/2006	This Regulation
Article 11(3)	Article 39(2)
Article 11(4)	Article 36(2)
Article 12	Article 54
Article 13(1)	Article 13(1)
Article 13(2)	Article 13(2)
Article 13(3)	Article 15(1)
Article 13(4)	Article 15(2)
Article 14	Article 14
Article 15	Article 57
Article 16, point (a)	Article 5(4), second subparagraph
Article 16, point (b)	—
Article 16, point (c)	—
Article 16, point (d)	Article 49(7)
Article 16, point (e)	—
Article 16, point (f)	Article 51(6)
Article 16, point (g)	Article 12(7)
Article 16, point (h)	—
Article 16, point (i)	Article 11(3)
Article 16, point (j)	—
Article 16, point (k)	Article 54(2)
Article 17	Article 16
Article 18	Article 47
Article 19	Article 58
Article 20	Article 59
Annex I and Annex II	Annex I (Part I)

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - นามสกุล** นางสาวศุภกานต์ ศรีโสภาเจริญรัตน์
- อีเมล** suphakarn11@gmail.com
- ประวัติการศึกษา** นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2555
- ประสบการณ์การทำงาน** เจ้าหน้าที่สินเชื่อ ธนาคารกรุงไทย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2558

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ศุภกานต์ ศรีสง่างาม อยู่บ้านเลขที่ 137/5-6
ซอย ถนน ล่งสวัสดิ์ ตำบล/แขวง ปากคลองบางปลากด
อำเภอ/เขต พระสมุทรเจดีย์ จังหวัด สมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10290
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7560400058
ระดับปริญญา ตรี โท เอก
หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา - คณะ นิติศาสตร์

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/
วิทยานิพนธ์หัวข้อ ปัญหาการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางอุตสาหกรรม กรณีปลาสลิดบางกุ้ง

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปนี้เรียกว่า “สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มี
กำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ต่อสาธารณชน ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนา งานให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้
สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการ
กระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณา
ได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหาย
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ [Redacted] .....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
([Redacted])

ลงชื่อ [Redacted] .....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(ดร.ชนันนา รอดสุทธิ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ [Redacted] .....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา ลิ้มลาวัลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ [Redacted] .....พยาน
(ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร